L. ths. 17 in folio

1360 3 3.3

Cammann 18

January 1847

To E

96.36.60

1557 2.60

42 1.30

[illegible]

Madday Caurambam

[illegible]

[illegible]

[illegible]

GRAMMAR

OF THE

MALABAR LANGUAGE,

BY

ROBERT DRUMMOND,

OF THE

Honorable East-India Company's

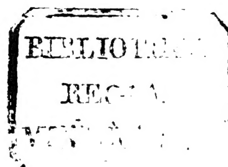
BOMBAY

MEDICAL ESTABLISHMENT.

Bombay:

PRINTED AT THE COURIER PRINTING OFFICE,

1799.

TO THE

Hon'ble JONATHAN DUNCAN,

Whose strenuous and unwearied exertions, in opposition to political prejudices and the mutual rancor of contending religious sects; equally intolerant in matters of faith and impatient of all legal restraint; have eminently contributed to the establishment of an enlightened system of jurisprudence in the province of Malabar; whereby the happiness of the people has been promoted; a state of the most atrocious licentiousness supplanted; and the permanent interests of an important appendage to the British Empire secured; the following work is humbly inscribed by

ROBERT DRUMMOND.

Bombay,
16th December, 1799.

PREFACE.

THE addition of territory acquired by the Honourable East India Company at the peace of Seringapatam in March 1792, by the cession of that part of the late Sultaun's possessions which lies on the Western side of the Sukhien or Ghaut Mountains, and extending from the Cavai River to Chetwa, since denominated the Province of Malabar, forms a new Era in the annals of the Presidency of Bombay. The theatre of its administration is extended over a considerable tract of territory parcelled out into a number of districts, of which each had its local chief previous to Hyder Ally Khan's conquest of the country in 1766. One of the first acts of the Hon'ble Company's Government was the re-establishment of these native Chieftains in their ancient family abodes; all of whom, at the commencement of the war before the last with Tippoo Sultaun, were either in a state of exile in the Travencore Country, or existing on the precarious means which occasional excursions from the impenetrable recesses of some parts of the country, afforded to them and their adherents.

The Rajas, Chief Nayrs, and other principal landholders, were from thence forward charged, on certain conditions, with the collection of the revenues of their respective districts on account of the Hon'ble Company; of which a liberal portion was alloted for their subsistence, as well as that of their families, and of their temples. To guard against the acts of oppression and extortion to which the rapacity of these local agents might expose the bulk of the inhabitants, it was found necessary to station a certain number of the Hon'ble Company's covenanted Servants in the districts, for the purpose of controling them in the exercise of their authority, so far as to prevent the husbandman from being deprived of that proportion of the fruits of his labour to which he was, under the new system, entitled.

The Collection of the customs, the superintendency of the mint, and the administration of justice, devolved exclusively and solely to the Company's servants, excepting in trials of a criminal nature which are conducted by a native judge; whose proceedings, altho' not under the control

of

of the British magistrate, are nevertheless subject to his remarks and animadversion, in cases where the native judge shall have deviated from the regulations laid down for his guidance. As an additional security to the lives of the people, his proceedings, which are held in the language of the country, are translated into English and transmitted in that form to the Chief Judge of the Province, for the execution of which office Commissioners have been appointed since May 1796, who confirm, mitigate, commute or annul the sentence, without having, in any case, the power to enhance it; or forward the trial to the Hon'ble the Governor in Council for the final determination of Government, according as the particular description of the case may, on reference to the Regulations, be found to require.

In fulfilling these important duties, in which the cause of humanity and the Company's interests, as well as those of individuals, are alike concerned, a proficiency in the language of Malabar is necessary to give full scope to the judicious and humane regulations framed for the administration of that Province, which secure to the various descriptions of the natives, their own respective laws, in all cases both Civil and Criminal, to a more extensive degree than the subsisting published Codes in other parts of our Indian territories. It was however soon found that our deficiency in this respect was but ill supplied by the interpreters which it was, at first, necessary to employ in the incessant intercourse between the Officers of Government, and the people of whose privileges and properties they were the guardians. This medium occasioned considerable unavoidable delay in all cases; and was often, in other respects, very unsatisfactory.

Many Gentlemen, both of the Civil and Military establishment, accordingly applied themselves to the study of the language, and several have made great progress. Five of these Gentlemen, Mr. *Hay Clephane* of the Civil service, Lieutenants *Joseph Watson* and *Hugh Stacey Osborne*, Mr. *James Wilson* Surgeon, and Mr. *John William Wye* Assistant Surgeon, on the Bombay establishment, are sufficiently masters of the language; and if the majority have not attained such a degree of perfection as is to be wished, it may be, in strict justice, imputed less to their want of zeal, than to the close application which the discharge of their current duties requires of them, and which leaves them little time for study. The supervenient disadvantage which all students have hitherto experienced, from the want of any introductory treatise on the structure of the language, has also not only retarded the progress of those who have engaged in this pursuit, but has appeared to many so insuperable an obstacle, as to deter them from the attempt.

Having, by surmounting these difficulties, acquired a sufficient knowledge of the language to excite a desire of improvement, I was happy in the opportunity of paying a visit to the Right Reverend *Luis*, the titular

titular Bishop of *Uzula*, presiding over the Carmelite mission at Verapoly, in the vicinity of Cochin, in the month of April 1796, with whom I resided during the whole of the Monsoon, or rainy season, of that year. His long residence in that country, and the very high degree of respect in which he is deservedly considered by all classes of the natives, as well as Europeans, has enabled him to accumulate a fund of knowledge and learning in the Malabar language, which could not be easily attained in any other situation or circumstances.

The worthy Prelate's original object was the support and propagation of the Christian faith according to the tenets of the Church of Rome; but being entirely exempt from bigotry or prejudice of any kind, he, with a generosity equal to his hospitality, submited to me all his store of manuscripts, with an injunction to render them as subservient as possible to the end of diffusing a knowledge of the Malabar tongue, among the Hon'ble Company's representatives in their newly acquired possessions; whereby, he added, in the genuine spirit of philanthropy, the happiness and permanent interests of a numerous race of people who had been hitherto enslaved, would be more effectually secured to them under the mild and equitable institutes of a Christian Government.

Assisted by the instructions of my reverend host I prosecuted my favorite study, and formed the resolution of devoting my labors to the benefit of the public. These however would have been materially interrupted, if not entirely suspended, by subsequent ill health, if Mr. *Thomas Maurice Keate*, a Gentleman on the Civil establishment of Malabar, whose good offices claim my gratitude, while his virtues and talents attract my esteem and admiration, had not contributed his assistance in translating the manuscript, which was originally digested in the Latin tongue, in the same order in which the following English version is now presented. Mr. Keate, to a liberal European education, has also added, during his short stay in Malabar, no inconsiderable stock of the learning of that country; and I think I may without arrogance predict that, as this study is now become the principal pursuit of nearly all the Company's servants in Malabar, the business of that fine province will in a short time be conducted in the language of the natives, with great ease to the Gentlemen serving there, and dignity to their honorable employers.

I am authorized to draw this inference from the progressive state of peace, good order, and deference for the Officers of Government, which had become conspicuous, beyond all former example, for some time previous to my quitting the province in November last. My experience lately in the Office of Malabar translator to the Commissioners, contrasted with what passed under my observation, when acting in the same capacity under the Committee of Government, during the turbulent period of 1797, may I hope justify this remark on these unerring symp-

toms

P R E F A C E.

toms of ſubordination to the laws, and its concomitant ſecurity to perſons and property, produced in the ſhort ſpace of ſeven years, among a tumultuous race of Mohometans and Hindoos, bigots in religion and rivals in power, who had, for half a century before, ſpurned the one and diſregarded the other, with equal contumacy and wantonneſs.

Being compelled by bad health to relinquiſh, for the preſent, my profeſſional duties in this country I intended to commit the following ſheets to the preſs in England. On my late arrival in Bombay, however, I had the ſatisfaction to find a font of types, in the Malabar character, executed in an unexceptionable manner by Bheramjee Jeejebhoy, a Parſee inhabitant of this place, the ingenious artiſt who, without any other help or information than what he gleaned from Chambers's Dictionary of Arts and Sciences, ſucceeded in completing a font of Guzzeratty types a few years ago; and has, on this occaſion, again diſplayed his genius in a manner equally new and uſeful to ſociety in general, and to Government in particular, of which the ſubſequent work is a ſufficient teſtimony; and I preſume an apology for ſubjoining the following ſpecimen of his performance in the Guzzerat type is unneceſſary, altho' it has no connection with the preſent ſubject, further than to place, in a more conſpicuous point of view, the merits of the founder who has offered to the inhabitants of this part of India, the native claſs in particular, an eaſy and unexpected means of inſtruction.

ક	ખ	ગ	ઘ	ઙ	ચ	છ	જ	ઝ	ઞ	ટ	ઠ	ડ	ઢ	ણ
ka	kha	ga	gha	na	cha	chha	ja	jha	na	ta	tha	da	dha	na
ત	થ	દ	ધ	ન	પ	ફ	બ	ભ	મ	ય	ર	લ	વ	શ
ta	tha	da	dha	na	pa	fa	ba	bha	ma	aa	ra	la	va	ſha
ષ	સ	હ												
kha	sa	ha												

I now commit theſe Malabar rudiments to the public eye; and if they ſhall prove of ſufficient uſe to the learner to qualify him for diſcovering their imperfections, I ſhall think my time has been well employed. Their chief merit is the novelty of the attempt. I do not preſume to claim any other; nor do I advance any pretenſions to the talents which may be, hereafter, ſucceſsfully exerted in the improvement of this eſſay. I am not inſenſible to the teſtimonies of approbation which a few friends have beſtowed on it; but altho' my deference for their judgment, and my confidence in their ſincerity, will not, in juſtice to them, allow me to think my labour altogether loſt, I hope I may, without offence, be permitted, in ſympathy with my own feelings, to aſcribe to their partiality all the favor it may meet with.

ROBERT DRUMMOND.

Bombay,
16th December, 1799.

CONTENTS.

ALPHABET.

ALPHABET.

CHAPTER I.

THE Malabar language, as well as the Samſcradam or Sanſcrit, has fifty one Letters; ſixteen of which are vowels, the other thirty five are conſonants. The vocal letters are written in the following manner.

Character or figure.	*Name,*	*Power or Sound.*
അ	a	a ſhort
ആ	aá	á long
ഇ	i	i ſhort
ഈ	ii	i long
ഉ	u	u ſhort
ഊ	uú	ú long
ഋ	iru	ru ſhort
ൠ	iruu	rú long
ഌ	ilu	lu ſhort
ൡ	iluu	lú long
എ	e	é Engliſh ai
ഐ	ei	ei Diphtong
ഒ	o	o Diſtinct
ഔ	ow	ow as in own
അം	am	a & m
അഃ	ah	ah final aſpirate

Theſe

Theſe are the ſixteen vowels, which may be called Initials, being only uſed by the Malabars under their preſent full ſhapes in the beginning of words, ſupplying their place with marks hereafter to be explained; and now in their alphabetical order are ſhewn the thirty five ſimple, or radical conſonants following.

Figure,	*Name, and power*	*Figure,*	*Name, and power*
[illegible]	ka	[illegible]	dha
[illegible]	kha	[illegible]	na
[illegible]	ga	[illegible]	pa
[illegible]	ngha	[illegible]	ippa
[illegible]	nga	[illegible]	ba
[illegible]	cha	[illegible]	bha
[illegible]	ccha	[illegible]	ma
[illegible]	ja	[illegible]	ya
[illegible]	inja	[illegible]	ra
[illegible]	nya	[illegible]	la
[illegible]	da	[illegible]	va
[illegible]	ta	[illegible]	ſha
[illegible]	da	[illegible]	iſha
[illegible]	nda	[illegible]	ſa
[illegible]	na	[illegible]	ha
[illegible]	ta	[illegible]	la
[illegible]	itta	[illegible]	kſha
[illegible]	da		

Malabar conſonants, as well ſimple as double, have the power of forming a ſyllable of themſelves, thus [illegible] nalalda, good; [illegible] a hill; whence it appears that, to pronounce the ſhort *a*, nothing is required to be added to the conſonant.

The

The long *a* is expreſſed by adding to the conſonant this figure ാ, which is called ദീർഘം dirgham; thus from പ, made പാ pa, comes പാവി *pavi* a ſinner; and from മ, comes മാ má or മാതാവ *madava*, ſignifying the mother.

This mark ി which is called *valli* വള്ളി, drawn over a conſonant, ſupplies the ſound of the ſhort *i*, whence from ല *la*, rendered into ലി *li*, you have ലിംഗം lingam, ſex; or with the antecedent name of the Heathen God ശിവലിംഗം *ſhiva lingam*, from ബ *ba* changed into ബി bi, is made ബിംബം *bimbam* an Idol, Image, or ſtatue, and it is only neceſſary to make the ſame curved ſtroke with a circle in the forepart, thus to ീ, expreſs the long vowel ഈ *i*, as from മ, changed into മീ, with the addition of ൻ *n*, is written the monoſyllable മീൻ *min*, fiſh.

In writing however the ſhort *u*, and long vowel *u* there are various modes which may be reduced to the following rules.

To the conſonants ക *k*, and ര *r*, are added theſe marks ു and ൂ, thus from ക made കു ku, and കൂ *ku*, comes കുംഭം *kumbham* aquarius, and കൂൻ *kun* a hump; from ര made രു *ru* comes രുദ്രൻ *Rudren* a name for Viſhnu, and from രൂ *ru* long comes രൂപം *rubam*, an Image, or picture. It may be as well however to draw the ſign of the *u* long from the left to the right, thus ൂ added to ര, as in അരുളിച്ചെയ്തു aruli *Cheyadu*, the Raja ordered.

The

The *u* ſhort and *u* long, are expreſſed at the end of ഗ ച ജ ത ഭ ശ ഹ by adding to theſe conſonants the marks ു and ൂ reſpectively; inſtance ഗ *ga* made ഗു *gu*, and ഗൂ *gù*,

ച	icha	ചു	ichu	ചൂ	ichú
ജ	ja	ജു	ju	ജൂ	jú
ത	ta	തു	tu	തൂ	tú
ഭ	bha	ഭു	bhu	ഭൂ	bhú
ശ	ſha	ശു	ſhu	ശൂ	ſhú
ഹ	ha	ഹു	hu	ഹൂ	hú

The letters ണ *na*, and ന *na*, and their compounds, ണ്ണ and ന്ന *nna* take the figures of ſhort and long *u* in this way ണു *nu*, ണൂ nu, നു *nu*, നൂ *nú*.

ണ്ണു ണ്ണൂ ന്നു ന്നൂ

Theſe two marks for ſhort and long *u* viz. ു ൂ are joined to the bottom of the remaining conſonants;

Thus ല *la* makes ലു *lu*, ലൂ *lú* ച *cha* ചു *chu* ചൂ *chú* പ *pa* പൂ *pú* പു *pu* and ſo on the reſt, as may be ſeen under the next head of conſonants compound, or joined with vowels.

Theſe figures ൃ and ൄ, drawn down from the right, with a gentle curvature returning from the left, expreſs the vowels ഋ and ൠ *iru*, and *iru* ſhort, and long, as from സ *sa*, comes സൃ *ſiru* സൄ *ſiru*.

മ	ma	മൃ	miru,	മൄ	mirú
ക	ka	കൃ	kiru,	കൄ	kirú

ſum.

Sometimes, however, the letter ക *ka* expreſſes the *ru* ſhort; in this manner, കൃ *kru*, whence കൃപ *kruva*, mercy; കൃമി *krumi* a worm; കൃഷ്ണ *kruſhna* an Incarnate of Viſhnu. Let it be obſerved that the ſound of the *i* is ſcarcely in ſpeech before this character which is generally pronounced *ra* ſhort. The vowels ഌ *ilu*, and ൡ ilu follow the conſonant entire as ചഌ, *chilu* ചൡ chilu; But ſeldom occur in Malabar writings.

They expreſs the vowel എ e by this mark െ, which is called പുള്ളി *pulli*, and is always, placed before the conſonant thus from ക *ka* is, െക ke, as കെഴക്ക *keryaka* Eaſt, മ *ma* മെ me, and മെഘം *megam* a cloud, and this mark or *pulli* is doubled before a conſonant in place of the diphthong ഐ, thus െ െ placed before മ *ma* makes മൈ *mei* the body. ക *ka* കൈ *kei* or *kai* the hand.

They ſignify ഒ *o* by putting the conſonant between theſe two figures െ and ാ, thus from മ *ma*, comes മൊ *mo*, മൊല്ല *molla* the boſoms, and മൊള *mola* a bamboo, and മൊളക *molaga*, pepper.

They figure the Diphthong ഔ *ow* by theſe two marks െ and ൗ placing the conſonant between them, ſo പ *pa*, becomes പൌ pow, പൌരുഷം *powruſham* pride, Pompoſity. The ſingle [illegible]dition of ൗ however, not unfrequently expreſſes the Diph[illegible]ong added to a conſonant thus സ *sa*, സൌ *sow*, സൌഖ്യം *ſaw[illegible]hyam* happineſs, comfort.

അമ or അം *am* is added to conſonants entire as റം ram ഡം dam.

The aſpirate vow അഃ is expreſſed by placing the two circles, which are called വിസർഗ്ഗം *viſarggam*, at the end of whatever conſonant.

CHAPTER II.

CHAPTER II.

Shewing the radical consonants with the vowels joined, and forming the first natural, or simple syllables.

ക കാ കി കീ കു കൂ കൃ കൄ കൢ കൣ കെ കൈ കൊ കൌ കം കഃ

ka, kā, ki, kī, ku, kū, kru, krū, kilu, kilū, ka, kei, ko, kow, kam, ka.

ഖ ഖാ ഖി ഖീ ഖു ഖൂ ഖൃ ഖൄ ഖൢ ഖൣ ഖെ ഖൈ ഖൊ ഖൌ ഖം ഖഃ

ഗ ഗാ ഗി ഗീ ഗു ഗൂ ഗൃ ഗൄ ഗൢ ഗൣ ഗെ ഗൈ ഗൊ ഗൌ ഗം ഗഃ

ഘ ഘാ ഘി ഘീ ഘു ഘൂ ഘൃ ഘൄ ഘൢ ഘൣ ഘെ ഘൈ ഘൊ ഘൌ ഘം ഘഃ

ങ ങാ ങി ങീ ങു ങൂ ങൃ ങൄ ങൢ ങൣ ങെ ങൈ ങൊ ങൌ ങം ങഃ

ച ചാ ചി ചീ ചു ചൂ ചൃ ചൄ ചൢ ചൣ ചെ ചൈ ചൊ ചൌ ചം ചഃ

ഛ ഛാ ഛി ഛീ ഛു ഛൂ ഛൃ ഛൄ ഛൢ ഛൣ ഛെ ഛൈ ഛൊ ഛൌ ഛം ഛഃ

ജ ജാ ജി ജീ ജു ജൂ ജൃ ജൄ ജൢ ജൣ ജെ ജൈ ജൊ ജൌ ജം ജഃ

ഝ ഝാ ഝി ഝീ ഝു ഝൂ ഝൃ ഝൄ ഝൢ ഝൣ ഝെ ഝൈ ഝൊ ഝൌ ഝം ഝഃ

ഞ ഞാ ഞി ഞീ ഞു ഞൂ ഞൃ ഞൄ ഞൢ ഞൣ ഞെ ഞൈ ഞൊ ഞൌ ഞം ഞഃ

ട ടാ ടി ടീ ടു ടൂ ടൃ ടൄ ടൢ ടൣ ടെ ടൈ ടൊ ടൌ ടം ടഃ

ഠ ഠാ ഠി ഠീ ഠു ഠൂ ഠൃ ഠൄ ഠൢ ഠൣ ഠെ ഠൈ ഠൊ ഠൌ ഠം ഠഃ
ഡ ഡാ ഡി ഡീ ഡു ഡൂ ഡൃ ഡൄ ഡൢ ഡൣ ഡെ ഡൈ ഡൊ ഡൌ ഡം ഡഃ
ഢ ഢാ ഢി ഢീ ഢു ഢൂ ഢൃ ഢൄ ഢൢ ഢൣ ഢെ ഢൈ ഢൊ ഢൌ ഢം ഢഃ
ണ ണാ ണി ണീ ണു ണൂ ണൃ ണൄ ണൢ ണൣ ണെ ണൈ ണൊ ണൌ ണം ണഃ
ത താ തി തീ തു തൂ തൃ തൄ തൢ തൣ തെ തൈ തൊ തൌ തം തഃ
ഥ ഥാ ഥി ഥീ ഥു ഥൂ ഥൃ ഥൄ ഥൢ ഥൣ ഥെ ഥൈ ഥൊ ഥൌ ഥം ഥഃ
ദ ദാ ദി ദീ ദു ദൂ ദൃ ദൄ ദൢ ദൣ ദെ ദൈ ദൊ ദൌ ദം ദഃ
ധ ധാ ധി ധീ ധു ധൂ ധൃ ധൄ ധൢ ധൣ ധെ ധൈ ധൊ ധൌ ധം ധഃ
ന നാ നി നീ നു നൂ നൃ നൄ നൢ നൣ നെ നൈ നൊ നൌ നം നഃ
പ പാ പി പീ പു പൂ പൃ പൄ പൢ പൣ പെ പൈ പൊ പൌ പം പഃ
ഫ ഫാ ഫി ഫീ ഫു ഫൂ ഫൃ ഫൄ ഫൢ ഫൣ ഫെ ഫൈ ഫൊ ഫൌ ഫം ഫഃ
ബ ബാ ബി ബീ ബു ബൂ ബൃ ബൄ ബൢ ബൣ ബെ ബൈ ബൊ ബൌ ബം ബഃ
ഭ ഭാ ഭി ഭീ ഭു ഭൂ ഭൃ ഭൄ ഭൢ ഭൣ ഭെ ഭൈ ഭൊ ഭൌ ഭം ഭഃ
മ മാ മി മീ മു മൂ മൃ മൄ മൢ മൣ മെ മൈ മൊ മൌ മം മഃ
യ യാ യി യീ യു യൂ യൃ യൄ യൢ യൣ യെ യൈ യൊ യൌ യം യഃ
ര രാ രി രീ രു രൂ രൃ രൄ രൢ രൣ രെ രൈ രൊ രൌ രം രഃ

ല ലാ ലി ലീ ലു ലൂ ലൃ ലൄ ലൢ ലൣ ലെ ലൈ ലൊ ലൌ ലം ലഃ
വ വാ വി വീ വു വൂ വൃ വൄ വൢ വൣ വെ വൈ വൊ വൌ വം വഃ
ശ ശാ ശി ശീ ശു ശൂ ശൃ ശൄ ശൢ ശൣ ശെ ശൈ ശൊ ശൌ ശം ശഃ
ഷ ഷാ ഷി ഷീ ഷു ഷൂ ഷൃ ഷൄ ഷൢ ഷൣ ഷെ ഷൈ ഷൊ ഷൌ ഷം ഷഃ
സ സാ സി സീ സു സൂ സൃ സൄ സൢ സൣ സെ സൈ സൊ സൌ സം സഃ
ഹ ഹാ ഹി ഹീ ഹു ഹൂ ഹൃ ഹൄ ഹൢ ഹൣ ഹെ ഹൈ ഹൊ ഹൌ ഹം ഹഃ
ള ളാ ളി ളീ ളു ളൂ ളൃ ളൄ ളൢ ളൣ ളെ ളൈ ളൊ ളൌ ളം ളഃ
ക്ഷ ക്ഷാ ക്ഷി ക്ഷീ ക്ഷു ക്ഷൂ ക്ഷൃ ക്ഷൄ ക്ഷൢ ക്ഷൣ ക്ഷെ ക്ഷൈ ക്ഷൊ ക്ഷൌ ക്ഷം ക്ഷഃ

CHAPTER III.

CHAPTER III.

Of double and triple compound Consonants.

After thus demonstrating the radical letters, and plain syllables the Malabars teach the further characters composed of two, or three consonants, which they term പൂർണ്ണാക്ഷരം *Purnaksharam*, and as they exhibit them in five classes they are so divided here.

CLASS FIRST.

Contains the consonants to which is coupled this figure ്യ brought from the tail of the letter, and under it to the left, and carried back beyond its right whence it commenced; the pronounciation resembles the *iota* of the Greeks, but the English consonantal *y* sounds it very well, making a light inspiration on, and gently expressing the preceding letter.

ക്യ ഖ്യ ഗ്യ ഘ്യ ങ്യ ച്യ ഛ്യ ജ്യ ഝ്യ ഞ്യ ട്യ
ഠ്യ ഡ്യ ഢ്യ ണ്യ ത്യ ഥ്യ ദ്യ ധ്യ ന്യ പ്യ ഫ്യ
ബ്യ ഭ്യ മ്യ യ്യ ര്യ ല്യ വ്യ ശ്യ ഷ്യ സ്യ ഹ്യ
ള്യ ക്ഷ്യ. i. e. *kya*, and so forth.

This form of compounds seldom occurs in the beginning of words, but in the middle, or end, E. G. സത്യം *satyam*, കല്യാണം *kalyanam*, മൃത്യം *murtyam*, Truth, marriage, Death.

To these letters may be added the figures which distinguish the vowels, in this manner ക്യാ kya, ക്യോ kyo, ക്യെ kye, &c.

CLASS

CLASS SECOND.

In this clafs are enumerated the confonants to which *ra* is added, and which is done by this figure ◡ drawn from the right to the left of the confonant, which is then deprived of the vocal found that it bears in its radical, or fimple fhape thus క *ka* is rendered క్ర *kra*, and fo on, as under.

[illegible]

All thefe may have the figures denoting the vowels tied to them, as in క్రియ *kriya* facrifice, క్రూరి *krurin* a cruel-man.

CLASS THIRD

Embraces thofe confonanrs to which this letter, ల *la*, is fubjoined, as క్ల *kla* &c.

[illegible]

Thefe letters are alfo united with vowels, as ప్లా *pla*, ప్లి *pli*, ప్లు *plu*.

CLASS FOURTH.

This exhibits thofe confonants which carry on their back the figure ─┘, being a contraction of the letter వ *va* and to be

be brought out as we pronounce *wa*, the first syllable in water, so ക്വ *kwa* &c.

ക്വ ഖ്വ ഗ്വ ഘ്വ ങ്വ ച്വ ഛ്വ ജ്വ ഝ്വ ഞ്വ
ട്വ ഠ്വ ഡ്വ ഢ്വ ണ്വ ത്വ ഥ്വ ദ്വ ധ്വ ന്വ
പ്വ ഫ്വ ബ്വ ഭ്വ മ്വ യ്വ ര്വ ല്വ വ്വ ശ്വ
ഷ്വ സ്വ ഹ്വ ക്ഷ്വ

CLASS FIFTH.

The last class of Compound consonants is marked by this slight stroke, which has the sound of *r* before the consonant, over which it is affixed, as in തൎക്കം *tarkam*, Disputation.

ൎക ൎഖ ൎഗ ൎഘ ൎങ ൎച ൎഛ ൎജ ൎഝ ൎഞ ൎട ൎഠ ൎഡ
ൎഢ ൎണ ൎത ൎഥ ൎദ ൎധ ൎന ൎപ ൎഫ ൎബ ൎഭ ൎമ ൎയ
ൎല ൎവ ൎശ ൎഷ ൎസ ൎഹ ൎള ൎക്ഷ

To these may be joined, or added all the figures of the vowels that are necessary in speech.

CHAPTER IV.

Here follow the fifth order of letters where the Malabars make another form of double consonants, and, in this table, these are exhibited with the five short natural vowels *a e i o u*, in their native order.

	a	*i*	*u*	*e*	*o*
kka	ക്ക	ക്കി	ക്കു	െക്ക	െക്കാ
nka	ങ്ക	ങ്കി	ങ്കു	െങ്ക	െങ്കാ
nga	ങ്ങ	ങ്ങി	ങ്ങു	െങ്ങ	െങ്ങാ

ccha

ccha	ച്ച	ച്ചി	ച്ചു	ച്ചെ	ച്ചൌ
njja	ഞ്ജ	ഞ്ജി	ഞ്ജു	ഞ്ജെ	ഞ്ജൌ
nnya	ഞ്ഞ	ഞ്ഞി	ഞ്ഞു	ഞ്ഞെ	ഞ്ഞൌ
tta	ട്ട	ട്ടി	ട്ടു	ട്ടെ	ട്ടൌ
nda	ണ്ട	ണ്ടി	ണ്ടു	ണ്ടെ	ണ്ടൌ
nna	ണ്ണ	ണ്ണി	ണ്ണു	ണ്ണെ	ണ്ണൌ
tta	ത്ത	ത്തി	ത്തു	ത്തെ	ത്തൌ
nta	ന്ത	ന്തി	ന്തു	ന്തെ	ന്തൌ
nna	ന്ന	ന്നി	ന്നു	ന്നെ	ന്നൌ
ppa	പ്പ	പ്പി	പ്പു	പ്പെ	പ്പൌ
mpa	മ്പ	മ്പി	മ്പു	മ്പെ	മ്പൌ
mma	മ്മ	മ്മി	മ്മു	മ്മെ	മ്മൌ
iya	യ്യ	യ്യി	യ്യു	യ്യെ	യ്യൌ
tta	റ്റ	റ്റി	റ്റു	റ്റെ	റ്റൌ
nta	ന്റ	ന്റി	ന്റു	ന്റെ	ന്റൌ
lla	ല്ല	ല്ലി	ല്ലു	ല്ലെ	ല്ലൌ
uva	വ്വ	വ്വി	വ്വു	വ്വെ	വ്വൌ
ſſha	ശ്ശ	ശ്ശി	ശ്ശു	ശ്ശെ	ശ്ശൌ
ſhta	ഷ്ട	ഷ്ടി	ഷ്ടു	ഷ്ടെ	ഷ്ടൌ
ſſa	സ്സ	സ്സി	സ്സു	സ്സെ	സ്സൌ
hha	ഹ്ഹ	ഹ്ഹി	ഹ്ഹു	ഹ്ഹെ	ഹ്ഹൌ
lla	ള്ള	ള്ളി	ള്ളു	ള്ളെ	ള്ളൌ
kſhma	ക്ഷ്മ	ക്ഷ്മി	ക്ഷ്മു	ക്ഷ്മെ	ക്ഷ്മൌ

For the pronounciation of the above examples; ſee the orthography at the end of the Grammar, as well as for the following

lowing five finals.

ൺ ൻ ർ ൽ ൾ

Which can only be attained with experience in converſa-tion, as may be ſaid, of the letters ര്യ *rya* (the *y* ſcarcely ſounded), and ്ര *ra*, which are much in uſe, tho' left out of the Malabar alphabet.

With a knowledge of the preceding examples, the various other connections may be readily underſtood, and this ſcience is called by the teachers അക്ഷരകെട്ട *akſharaketta*, or com-pling, and tying of letters as ക്തി *kti* ഗ്നി *gni*, ക്ഷ്മി *kſhmi* in ശക്തി *ſhakti*, അഗ്നി *agni*, and ലക്ഷ്മി *Lakſhmi* ſignifying Strength, Fire and *Lakſhmi* the Goddeſs of corn which will ſerve for example, and സ്ത്രീ *ſtri* a woman to which may be added ſome hnndreds, yea thounſands more.

TABLE OF NUMERAL MARKS.

Figure,	*Name*	*Pronounce,*	*N.*
൧	ഒന്ന	Onna	1
൨	രണ്ട	Randa	2
൩	മൂന	Muna	3
൪	നാല	Nala	4
൫	അഞ്ച	Anja	5
൬	ആറ	Ara	6
൭	ഏഴ	Era	7
൮	എട്ട	Eta	8

Figure,	*Name,*	*Pronounce,*	*N.*
൯	ഒമ്പത	Onbada	9
൰	പത്ത	Patta	10
൰൧	പതിനൊന്ന	Padinonna	11
൰൨	പന്ത്രണ്ട	Pandaranda	12
൰൩	പതിമൂന്ന	Padimuna	13
൰൪	പതിനാല	padinala	14
൰൫	പതിനഞ്ച	Padinanja	15
൰൬	പതിനാറ	Padinara	16
൰൭	പതിനേഴ	Padinera	17
൰൮	പതിനെട്ട	Padineta	18
൰൯	പത്തൊമ്പത	Patt,onbada	16
൨൰	ഇരുപത	Irivada	20
൨൰൧	ഇരുപത്തൊന്ന	Irivattonna	21
൨൰൨	ഇരുപത്തരണ്ട	Irivattaranda	22
൨൰൩	ഇരുപത്തമൂന്ന	Irivattamuna	23
൨൰൪	ഇരുപത്തനാല	Irivattanala	24
൨൰൫	ഇരുപത്തഞ്ച	Jrivattanja	25
൨൰൬	ഇരുപത്താറ	Irivattara	26
൨൰൭	ഇരുപത്തേഴ	Irivattera	27
൨൰൮	ഇരുപത്തെട്ട	Irivatteta	28
൨൰൯	ഇരുപത്തൊമ്പത	Irivattonbada	29
൩൰	മുപ്പത	Muppada	30
൪൰	നാല്പത	Nalpada	40
൫൰	അമ്പത	Anbada	50

Figure,	*Name,*	*Pronounce,*	*N.*
൬൰	ആറുപത	Aravadr	60
൭൰	എഴുപത	Eluʌvda	70
൮൰	എമ്പത	Enbada	80
൯൰	തൊണ്ണൂറ	Tonnura	90
൱	നൂറ	Nura	100
൱൰	നൂറ്റൊരുപത	Nutoruvada	110
൨൱	ഇരുനൂറ	Irunura	209
൩൱	മുന്നൂറ	Munura	300
൪൱	നാനൂറ	Nanura	400
൫൱	അഞ്ഞൂറ	Anyura	500
൬൱	ആറുനൂറ	Aranura	600
൭൱	എഴുനൂറ	Elanura	700
൮൱	എണ്ണൂറ	Eunura	800
൯൱	തൊള്ളായിരം	Tolluiram	900
൲	ആയിരം	Airam	1000
൧൲	ഒരായിരം	Orairam	1000
൰൲	പതിനായിരം	Padinairam	10,000
൨൰൲	ഇരുപതിനായിരം	Irivadinairam	20,000
൱൲	നൂറായിരം	Nurairam	100,000
൰൱൲	പത്തനൂറായിരം	PattaNurairam	1000,000
൨൰൱൲	ഇരുപതനൂറായിരം	IrivadaNurairam	2000,000
൱൱൲	നൂറനൂറായിരം	NuraNurairam	10,000,000
൧൱൲	ലക്ഷം	Lakſhum, aLack	100,000
൰൱൲	പത്തലക്ഷം	Pattalakſhum, 10lacks	10,00,000

നൂറല

നൂറുലക്ഷത്തിനൊരുകോടി *Nura Lakſhatiua ora kody*, For a hundred Lacks there is a kody or, - - 10,000,000

To make the ordinal numbers it is only neceſſary to add ാം *am*, for the maſculine, and feminine (or when adjectively placed before Subſtantives to the conſonants terminating with a vocal ſound) and ാമത for the neuter, or in an adverbial ſenſe, as more fully explained in the 4 th ſection of Lecture 2. d, thus, maſc. ഒന്നാം *onam*, Feme. ഒന്നാം ഒന്നാമത *onnamata* the firſt, but when the numeral terminates in ം *m*, as in ആയിരം *airum* a thouſand, the final ം *m* is changed into ത്ത *tt* and ാം *am* added; thus ആയിരത്താം, ാമത *airattam*, *amatta* the thouſandth.

LECTURE

LECTURE FIRST,

OF THE DECLENSION OF SUBSTANTIVES.

All nouns ſubſtantive in the Malabar language may be referred to two forms of declenſion; to the firſt of which belong all nouns ending in *a* ſhort, or in ൽ, or ൾ, in ൻ, in ൺ, or in ർ; that is, in al, el, il, ol, ul; or an, en, in, on, un, or in ar, er, ir, &c.

To the ſecond belong all nouns in *a* long, or in *i.*

Nouns of the first declension in *a* short, (that is in any letter which I call a vocal consonant) form the genitive by changing *a* into *i* and adding thereto ന്റെ; the dative by adding ന; the accusative നെ and the vocative by changing *a* into *e*; the firſt ablative (of which this language has four) by adding ൽ to the termination of the nominative already changed in the oblique caſe into *i*; this ablative ſignifies *in*; to make the ſecond നൊടു is added, which anſwers to our ſign of the ablative *with*; the third ends in നാൽ having the power of, by, or through the means of; the laſt ablative is formed by adding the particle നിന്ന to the firſt, thus ഇൽനിന്ന and means, from or out of.—ex. gr.

Singular,	*Plural.*
Nom. വില്ല a bow.	Nom. വില്ലുകൾ
Gen. വില്ലിന്റെ	Gen. വില്ലുകളുടെ
Dat. വില്ലിന്ന	Dat. വില്ലുകൾക്ക

Acc.

Singular,		*Plural.*	
Acc.	വില്ലിനെ	Acc.	വില്ലുകളെ
Voc.	വില്ലെ	Voc.	the ſame
1ſt abl.	വില്ലിൽ	1ſt abl.	വില്ലുകളിൽനിന്ന
2d.	വില്ലിനോട	2d.	വില്ലുകളോട
3d.	വില്ലിനാൽ	3d.	വില്ലുകളാൽ
4th.	വില്ലിൽനിന്ന	4th.	വില്ലുകളിൽനിന്ന

The caſes of the plural number are formed by changing the final *a* of the ſingular, into *u* ſhort; and adding കൾ as the above example ſheweth.

Such is always the form of the plural in words ſignifying irrational objects; but the names of reaſonable beings reject the *a*, or final letter, adding inſtead thereof the termination ക്കൾ in the nominative plural, or ക്കന്മാർ. Ex. gr. കർത്താവ a Lord makes കർത്താക്കൾ or കർത്താക്കന്മാർ; Gen. കർത്താക്കളുടെ. കർത്താക്കന്മാരുടെ. In the ſame manner are declined the following words രാജാവ a King, പിതാവ a Father, മാതാവ Mother, ഭ്രാതാവ a Brother; and ſome other words derived from the Sanſcrit.

To the ſame form of declenſion are referred all nouns ending in ട or റ, with this partial difference that, in the oblique caſe, they double this letter in the ſingular into ട്ട or റ്റ except in the vocative. For inſtance വീട a houſe, makes in the genitive വീട്ടിന്റെ, and not വീടിന്റെ. ആറ; a River is not written ആറിന്റെ in the genitive, but ആറ്റിന്റെ; the

the face മുഖം gen. മുഖത്തിന്റെ; പയറ a Bean; കയറ rope, ആട a sheep, and others in the same manner which make the vocative like വീടു, except വീട, which makes വീടെ and ആറെ. In the plural these nouns are declined precisely like വീടുകൾ as before cited, thus വീടുകൾ houses; Gen. വീടുകളുടെ; ആറുകൾ Rivers &c.

We proceed to nouns ending in al, el, il, ol, ul. These all change the final ൽ or ൾ into ലി or ളി respectively, and are then declined as in the former Examples വീടു &c. Thus ആൾ a person, in the gen. ആളിന്റെ; കാൽ the Foot gen; കാലിന്റെ. വിരൽ the Finger, വിരലിന്റെ. എച്ചിൽ the refuse of a meal, എച്ചിലിന്റെ. താക്കോൽ key, താക്കോലിന്റെ. പൊരുൾ Exposition, പൊരുളിന്റെ.

In the plural ൽ is changed into ലു and ൾ into ളു, and the cases are formed as in വീടുകൾ; thus ആളുകൾ persons, ആളുകളുടെ; കാലുകൾ feet, gen. കാലുകളുടെ.

The following are exceptions from the general rule പൈതൽ a boy, ആണ a male, പെണ്ണ a female, കിടാവ a young man, പുണ്യം sanctity, ഭാഗ്യം blessedness, ഗ്രഹം a planet, നക്ഷത്രം a star, മേഘം a cloud, and others which do not make പൈതലുകൾ but പൈതങ്ങൾ, and in like manner the rest.

But the two following nouns മകൾ a Daughter, and മരുമകൾ a Niece are declined in the singular number like വീടുകൾ; thus മകൾ gen മകളുടെ; dat മകൾക്കു; മരുമകൾ

a

a Niece, gen മരുമകളുടെ; dat മരുമകൾക്ക; in the plural they end in കൾ, as കൎത്താക്കൾ and cther nouus ending in wa വ or va.

We come now to nouns ending in ൻ which belong to the first declension, but since they differ from each other, according to the preceding vowel, whether an, en, in, on, un, be the termination, they require to be separately considered.

Nouns then ending with *an* are declined in the singular like പിള്ള; with this difference that they retain the final *an*, and add thereto ടെ in this manner ന്റെ; thus തമ്പുരാൻ a God or King, does not make the genitive തമ്പുരാനിന്റെ, but തമ്പുരാന്റെ; in the dative ൻ is changed into ന as തമ്പുരാന; in the acc. and voc. into നെ making തമ്പുരാനെ; in the ablatives ൻ is changed into നാൽ. നൊട. നാൽ and നാലിന്നു, thus തമ്പുരാനാൽ. തമ്പുരാനൊട. തമ്പുരാനാൽ. തമ്പുരാനാലിന്നു. and others in the same manner.

But the plural of these nouns is commonly made by adding to the final letter the particle മാർ, and is varied as in പുത്രർ sons, in a subsequent example, gen, പുത്രരുടെ; thus from പിശാചൻ a demon, comes in the gen. പിശാചന്മാരുടെ; dat. പിശാചന്മാൎക്ക, from തട്ടാൻ a Goldsmith is formed തട്ടാന്മാരുടെ.

Sometimes however, tho' not frequently, these nouns change

change ൻ into ർ in the plural, thus കുടിയാൻ a tean, makes കുടിയാർ. കുടിയാരുടെ. കുടിയാൎക്കു and so on like പുത്രൻ; but observe ക്രിസ്ത്യാനൻ is the only word of this termination which makes in the plural, either ക്രിസ്ത്യാനക്കൾ, or ക്രിസ്ത്യാനക്കന്മാർ, like what has been before observed of മനുഷ്യവു, കർത്താവു.

Nouns ending in *en* are declined like the former example ക്രിസ്ത്യാനൻ, that is by adding in the genitive ന്റെ in the dative ന &c. thus പുത്രൻ a son, gen. പുത്രന്റെ dat. പുത്രന, acc. പുത്രനെ, voc. പുത്ര, 1st abt. പുത്രനാൽ, 2d, പുത്രനോടു, 3d, പുത്രനായാൽ, 4th, പുത്രനിൽനിന്നു, thus are all nouns ending in *en* declined in the singular.

Observe that these nouns usually form the voc. by changing ൻ into *a* long ാ as പുത്രാ, o son, തമ്പുരാൻ a lord or chief തമ്പുരാ, അച്ഛൻ a father, അച്ഛാ o father.

Except മകൻ a son, and മരുമകൻ a nephew, which make the vocative മകനെ and മരുമകനെ; other exceptions are തേൻ honey, and some other names of irrational things, which change ൻ into ന, and are declined like വിളു thus തേനിന്റെ of honey, dat. തേനിന്നു. പേൻ a louse makes പേനിന്റെ, dat. പേനിന്നു &c. They have however no plural; which is indeed the case with almost all irrationals, in which the singular is used for the plural.

Nouns of this termination form the plural by adding മാർ to

to the final ൻ, or by changing this latter into ർ, as was above noticed in ſpeaking of nouns in *an*, thus പുത്രർ or പുത്രന്മാർ ſons, പുത്രരുടെ or പുത്രന്മാരുടെ of ſons, പുത്രർക്കു or പുത്രന്മാർക്കു to ſons, പുത്രരെ or പുത്രന്മാരെ in the acc. and voc. പുത്രരാൽ or പുത്രന്മാരാൽ, പുത്രരോടു or പുത്രന്മാരോടു. പുത്രരാൽ or പുത്രന്മാരാൽ. പുത്രരിൽനിന്നു or പുത്രന്മാരിൽനിന്നു in the ablatives reſpectively.

There are however ſome nouns which I ſhould rather have മാർ than ർ, as from ജ്യേഷ്ഠൻ, a kinſman, it is not proper to ſay in the plural ജ്യേഷ്ഠർ, but ജ്യേഷ്ഠന്മാർ, ചേട്ടൻ, ചേട്ടന്മാർ ſenior brothers, but theſe refinements can only be learnt from practice.

The following are exceptions from the general Rule; കിടാത്തൻ a boy, which makes കിടാങ്ങൾ and is declined, like ന്യായങ്ങൾ hereafter to be cited, മകൻ a ſon, and മരുമകൻ a Nephew, make the plural മക്കൾ, and മരുമക്കൾ and are declined like വസ്തുക്കൾ, and other nouns in *u* which will be hereafter explained.

Nouns ending in ീൻ change the final ൻ into നി and are declined like വില്ലു; thus മീൻ fiſh makes മീനിന്റെ. തീൻ food തീനിന്റെ.

Nouns in *on* are declined like thoſe in *an*, by making the genitive to end in ന്റെ, and changing the dative into ന്നു, as

മന

മഹറോൻ Excommunication, മഹറോനെ. ശലമോൻ Salomon ശലമോനെ &c.

Nouns ending in *un* are declined like വിള്ള changing ൻ into നി; for example കൂൻ a humpback കൂനിനെ. തൂൺ a Pillar തൂണിനെ.

Except നാത്തൂൻ a female relation which makes നാത്തൂനെ, and in the plural നാത്തൂന്മാർ.

But nouns in ർ or ഴ change the final ർ into രി, and ഴ or ഴ into ഴി, and are declined preciſely as വിള്ള; as വേർ a root വേരിനെ. കീഴ, inferior, below, കീഴിനെ. പുകഴ്ച Praiſe പുകഴ്ചയിനെ or more commonly പുകഴ്ചയെ.

It remains to ſpeak of nouns ending in *u*, and in *o*; the firſt are declined with this ſlight variation like വിള്ള namely, they add വി after the final *u* in the oblique caſe, except in the vocative in which വെ is added as വസ്തു a thing, വസ്തുവിനെ. വസ്തുവിന, വസ്തുവിന്റെ, voc. വസ്തുവെ, abl. വസ്തുവിൽ, വസ്തുവിനോട, വസ്തുവിനാൽ, വസ്തുവിൽനിന്ന; In the ſame manner ബന്ധു a friend, ബന്ധുവിനെ, ശത്രു an Enemy, ശത്രുവിനെ, ജന്തു a beaſt, ജന്തുവിനെ, പ്രഭു a Prince, പ്രഭുവിനെ, ഹേതു a cauſe, ഹേതുവിനെ, theſe are alſo declined in the plural like വിള്ളകൾ, only that they double ക into ക്ക thus പ്രഭുക്കൾ Princes, പ്രഭുക്കളുടെ; വസ്തുക്കൾ things, വസ്തുക്കളുടെ.

Nouns which end in ം *m* are declined in the ſingular like വിള്ള but change the final ം into ത്ത, or rather ത്തി, except in

in the vocative, in which the ſign െ is added as in വില്ലു as follows, ആകാശം, heaven, gen. ആകാശത്തിന്റെ, Dat. ആകാശത്തിന, acc. ആകാശത്തിനെ or ആകാശത്തെ, voc. ആകാശമെ abl. ആകാശത്തിൽ, 2d ആകാശത്തിനൊട, 3d ആകാശത്താൽ, 4th ആകാശത്തിൽനിന്നു.

It may be remarked that theſe nouns may end in all their caſes in ത്ത thus, gen. ആകാശത്ത, Dat. ആകാശത്ത, acc. ആകാശത്ത, 1ſt abla. ആകാശത്ത, 2d ആകാശത്ത 3d ആകാശത്തൊട, 4th ആകാശത്തുനിന്നു.

Secondy obſerve that this ſort of nouns as well as ſome others of this declenſicn, beſides the termination ഇന്റെ may end in ഇലെ, or ഇനുടെ, or in ടെ; Ex. gr. ആകാശം gen. ആകാശത്തിന്റെ, or ആകാശത്തിലെ, or ആകാശത്തിനുടെ, or ആകാശത്തൊടെ, the laſt is ſeldom uſed by the Malabars except in poetry; But in conformity with this rule it is a good expreſſion to ſay വീട്ടിലെവസ്തു house affairs, നാട്ടിലെരാജാവു the king of a country.

Thirdly that nouns ending in ം have alſo in the ſingular number another dative, by adding to the ablative in ഇൽ the particle ക്ക, as from ആകാശത്തിൽ in heaven, Dat. ആകാശത്തിലെക്ക to heaven; രാജ്യത്തിലെക്ക tc the kingdom; This mode of ſpeech is little uſed in common diſcourſe; it is better to add the ſyllable ക്ക to the indeclinable noun in ത്ത, as ആകാശത്തെക്ക. രാജ്യത്തെക്ക.

Fourthly obſerve that theſe nouns in ം have alſo a different form

form of the ablative, by adding to the indeclinable noun the terminations following ഉങ്കൽ, or ിങ്കൽ; thus ആകാശത്തുങ്കൽ, or ആകാശത്തിങ്കൽ at, or in heaven, ഭൂമിയിങ്കൽ at, or on Earth; to this form of the ablative is sometimes added the particle നിന്ന, as ആകാശത്തിങ്കൽനിന്ന from heaven, രാജ്യത്തിങ്കൽനിന്ന from the kingdom. Sometimes indeed the ablative is formed by adding only ൽ to the indeclinable noun, thus ആകാശത്തിൽ in heaven, കുപ്പായത്തിൽ in a coat, മരത്തിൽ in a tree. This mode may also be applied to nouns ending in *a* short, and even to some few others; thus കഴുത്ത the neck, may make കഴുത്തിൽ, as കാൽ the foot, കാൽക്കൽ, or more usually കാക്കൽ വാതിൽ, a door വാതിക്കൽ.

Nouns of the second declension also in ഇ often follow this rule, as പള്ളി a church പള്ളിക്കൽ: മുറി a bed chamber മുറിക്കൽ.

But we proceed to speak of nouns of the 2d declension: these end, as before observed, in ആ or in ഇ; the first generally drops the *a* or changes it into *e*, adding ടെ for the genitive, and ക്ക for the Dative. E. g. മല, a Hill, gen. മലെടെ, dat. മലെക്ക, acc. മലെ, or മലെയെ, voc. മലെ, abl. മലെയിൽ, 2d മലെയോട, 3d മലെയാൽ, 4th മലെയിൽനിന്ന; so also പട war, gen. പടെടെ. കഥ a story കഥെടെ; they may also end in യുടെ, so that it is indifferently said തലെടെ or തലെയുടെ of the head; and പടെയുടെ of war.

But

But the words ഉമ്മാ a matron, or lady (applied to mussulman women) അമ്മാ a mother (applied to Hindu women) and some others like these, or compounded of them, make in the genitive യുടെ; thus ഉമ്മാടെ, or ഉമ്മായുടെ; അമ്മായുടെ or അമ്മാടെ.

These nouns are declined in the plural like വില്ലുകൾ; the long *a* of the singular is not written, or expressed, but lightly accented; thus it is written മലകൾ mountains, മലകളുടെ. പടകൾ. പടകളുടെ, where the ദീർഘം or sign ാ, which gives the power of *a* long, is dropped.

Exceptions to this rule are ഉമ്മാ, & അമ്മാ, and some other nouns signifying rational beings which take മാർ in the plural, like those of the first declension which have been noticed; thus ഉമ്മമാർ and അമ്മമാർ

Nouns in ം it should have been observed, instead of കൾ, in the plural, have ങ്ങൾ, and are declined like വില്ലുകൾ, altering the termination to ങ്ങൾ.

It remains only to treat of nouns ending in ഇ or ഈ; these add ഉടെ in the genitive; without the additional *i*, in this manner യുടെ, but in the, dative they add to the final ഇ the particle ക്ക, thus സ്ത്രീ a woman, genitive. സ്ത്രീയുടെ, dat സ്ത്രീക്ക, acc. സ്ത്രീയെ, or സ്ത്രീയെയെ, voc. സ്ത്രീയെ. abl. സ്ത്രീയാൽ, &c. പള്ളി the church; genitive. പള്ളിയുടെ; dat. പള്ളിക്ക. തീ fire, abl. തീയാൽ &c.

There are however different forms of the genitive by adding

ding, to the termination ി, only ടെ, as സ്ത്രീടെ of a woman, പക്ഷിടെ, or യുടെ, as സ്ത്രീയുടെ, പക്ഷിയുടെ, and from പുലി a tyger, is formed with equal propriety പുലിയുടെ. പുലിടെ, or പുലിയുടെ.

These nouns are declined in the plural like വിളക്കുകൾ, by adding to the final ി of the singular കൾ or ക്കൾ. But if they be the names of rational creatures they may be declined with the particle മാർ, like ഉമ്മമാർ; thus സഖി a friend makes സഖികൾ and സഖിമാർ; and ചെട്ടി a merchant, or trader ചെട്ടികൾ or ചെട്ടിമാർ.

But remember the particle മാർ is very rarely used, and indeed only in some sanscrit words. It is always better to say കൾ, thus പടയാളി a soldier, makes പടയാളികൾ, and not പടയാളിമാർ.

LECTURE SECOND,

Of the Gender, and formation of the nouns, and of the adjective.

SECTION 1st.

Of certain adjectives which require to be placed after the substantive.

As this sort of adjectives stand singly exceptions to a general rule, let us begin with them. They correspond with our expressions all, every, and are as follow; ഒക്ക or ഒക്കയും, and എല്ലാരും or എല്ലാവരും which serve for both masculine and

and feminine genders, and എല്ലാം for the neuter. They are declined in form following; nom. ഒക്ക gen. ഒക്കയുടെ, or ഒക്കെയുടെയും, dat. ഒക്കെക്ക, or ഒക്കെക്കും, acc. and voc. ഒക്ക, or ഒക്കയും abl. ഒക്കയിൽ or ഒക്കയിലും, 2d ഒക്കെയൊടു or ഒക്കെയൊടും, 3d ഒക്കെയാൽ or ഒക്കയാലും, 4th ഒക്കയിൽനിന്ന.

Observe that nouns placed before this word may be declined, or not; Ex. gr. മനുഷ്യർ ഒക്കയുടെയും of all men, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒക്കെക്കും to all Christians, സ്ത്രീകൾ ഒക്കയിലും in all women. Nom. എല്ലാരും, or എല്ലാവരും, or എല്ലാവരെയും, all. Gen. എല്ലാരുടെയും, or എല്ലാവരുടെയും of all. Dat. എല്ലാർക്കും, or എല്ലാവർക്കും to all. Acc. and Voc. like the nom. Abl. എല്ലാരിലും, or എല്ലാവരിലും in all 2d എല്ലാരൊടും, or എല്ലാവരൊടും, 3d എല്ലാരാലും, or എല്ലാവരാലും, 4th എല്ലാരിലുംനിന്ന, or എല്ലാവരിലും നിന്ന from all.

The latter of these expressions is the best.

These words serve only for the masculine and feminine genders മനുഷ്യർ എല്ലാരും, or എല്ലാവരെയും all men, ശാസ്ത്രികൾ എല്ലാവർക്കും to all learned, സ്ത്രീകൾ എല്ലാവരുടെയും of all women.

Nouns placed before this adjective may be sometimes tho' seldom declined, and not in all cases, as intimated before.

In the same manner the two following words are placed after nouns substantive in the nominative only, or perhaps in

in any other viz. case എല്ലാരും, and എല്ലാരെല്ലാരും all, മനുഷ്യരെല്ലാരും all mankind.

But with neuter nouns the Malabarians use the following word എല്ലാം, which is thus declined, nom. എല്ലാം all. Gen. എല്ലാറ്റിന്റെ, or എല്ലാറ്റിന്റെയും, Dat. എല്ലാറ്റിന്നു, or എല്ലാറ്റിനും; accus. എല്ലാം, or എല്ലാറ്റെ, or എല്ലാറ്റിനെ, or എല്ലാറ്റിനെയും; abl. എല്ലാറ്റിൽ, or എല്ലാറ്റിലും, എല്ലാട്ടിൽ, or എല്ലാട്ടിലും in all, 2d എല്ലാറ്റോട, or എല്ലാറ്റിനോടുകൂടെ with all, 3d എല്ലാറ്റാൽ or എല്ലാറ്റിനാൽ by, or through all, 4th എല്ലാറ്റിൽ, or എല്ലാറ്റിലുംനിന്നു from all; നെല്ലെല്ലാം all the rice, പടയാളമെല്ലാം all the army, ജന്തുക്കളെല്ലാം all the animals, ഇതെല്ലാം all this.

SECTION 2d.

Of the Gender, and formation of the noun.

In the Malabar Language the names of God, angels, Demons, and men; are of the masculine Gender; so തമ്പുരാൻ, or ദൈവം God; മനുഷ്യൻ man; ചെകുത്താൻ, or പിശാശ a Demon, മാലാഖ, or ദേവദൂതൻ (the samscrit term) an angel.

Nouns relating to the female sex are feminine, as സ്ത്രീ a woman; കന്യാസ്ത്രീ a virgin; പെണ്ണാൾ a woman, and പെണ്ണ a female.

All other nouns whether the names of animals, or senseless things, are neuter; as വാനം heaven, സമുദ്രം the sea, ജന്തു an

an animal, കുരങ്ങ a monkey, തത്ത a Parrot; all theſe, according to their terminations, are reduced to two declenſions already explained.

SECTION 3d.

Of adjectives, and their formation.

Adjectives in this language are indeclinable, and, with a few exceptions, are always placed before their ſubſtantives. Thus നല്ല good, വെളുത്ത white, കറുത്ത black, join with nouns ſubſtantive in this manner, നല്ലമനുഷ്യൻ a good man, നല്ലസ്ത്രീ a good woman, നല്ലമൃഗം a good animal.

Adjectives may be formed from nouns ſubſtantive by means of the participle of the verb ആകുന്നു I am, being placed between two nouns. This radical participle is ഉള്ള; the ſame is done with ആകുന്ന, and ആയ; thus from the nouns മാന honor, and സ്ത്രീ a woman, comes മാനമുള്ളസ്ത്രീ an honorable woman, from ദോഷം a ſin, and പ്രവൃത്തി a work, ദോഷം ആകുന്നപ്രവൃത്തി a ſinful action, മഹത്വം ആയമർമ്മം a glorious myſtery, മാണിക്കം ആയവസ്തു a precious thing.

But if you place between two nouns the radical participle of the negative verb ഇല്ല, which is ഇല്ലാത്ത, you will have a negative adjective, thus, മാനഇല്ലാത്തസ്ത്രീ a woman without honor, അറിവഇല്ലാത്തആൾ an ignorant perſon, പേടി ഇല്ലാത്തമനുഷ്യൻ a dauntleſs man.

Obſerve firſt that adjectives become, or have the power of

ſubſtantives

substantives when the pronoun അവൻ, അവൾ, അത he, she, it, is joined to the radical participle, but the initial അ is dropped, or rather absorbed in the preceding letter, and only വൻ. വൾ. ത is pronounced. Thus നല്ലകാരനവൻ, and നല്ലവൻ indifferently signify a good man, and നല്ലസ്ത്രീ and നല്ലവൾ have the same sense, so also have കീൎത്തിയുള്ളസ്ത്രീ, and കീൎത്തിയുള്ളവൾ. പെട്ടുള്ളാരകാരനവൻ and, പെട്ടുള്ളാരവൻ, and they are declined like the pronouns in which they terminate.

Secondly, adjectives are formed from the radical participles of any verbs whatever, as ചത്തപശു a dead cow, ഉണങ്ങിയനെല്ല dried rice, കഴിഞ്ഞവെനൽ the past summer.

Thirdly, they are formed by adding to substantives the particle പെട്ട, which is the radical participle of the verb പെടുന്നു, thus from കീൎത്തി fame, comes കീൎത്തിപ്പെട്ടവൻ, കീൎത്തിപ്പെട്ടവൾ, or കീൎത്തിപ്പെട്ടകാരനവൻ, കീൎത്തിപ്പെട്ടസ്ത്രീ, an honorable, or celebrated man, or woman, and കീൎത്തിപ്പെട്ടനഗരം a famed city, ബഹുമാനപ്പെട്ടൊൾ an illustrious person. But this form of speech is not universal. Sometimes also in place of പ്പെട്ട they write ആക്കപ്പെട്ട; thus, from നരകം Hell, comes നരകംആക്കപ്പെട്ടവൻ one devoted to Hell, from ശരണം hope, is made ശരണംആക്കപ്പെട്ടവൻ hoping, full of hope.

Fourthly, adjectives are made from nouns ending in ം, by leaving out this final letter, and adding another substantive, in

in this manner, of മാൎഗ്ഗം, law, is formed മാൎഗ്ഗമൎയ്യാദ legal custom, മരണം Death മരണപ്രമാദം the danger of death, മരണസമീപം the approach of death. Sometimes, but not often, adjectives are similarly made of other nouns not ending in ം. പള്ളിക്കാൎയ്യം Church affairs, പള്ളിത്താക്കോൽ the Church key.

But if this sort of adjectives be formed from nouns in ട or റ, the first is changed into ട്ടു, and റ into റ്റു; as, from വീട a house വീട്ടുകാൎയ്യം house affairs. But this mode should be rarely used.

Let it be well remembered that some nouns also, nay even adverbs, are made adjectives in this way by adding to them the particle ത്തെ, as, മാൎഗ്ഗം, the Law, becomes മാൎഗ്ഗത്തെ മൎയ്യാദ lawful custom; കീഴാണ്ട the past year, കീഴാണ്ടത്തെ പെരുനാൾ last years festival; ഇപ്പോൾ now, is made ഇപ്പോഴത്തെസങ്കടം present greivance; ഇന്നലെ yesterday ഇന്നലത്തെകാൎയ്യം yesterday's business.

All neuter nouns become adjectives by adding to them the termination കാരൻ, and nouns of the feminine gender by adding കാരത്തി, thus ബുദ്ധി signifies prudence, ബുദ്ധിക്കാരൻ a prudent man, ബുദ്ധിക്കാരത്തി, a prudent woman, ഇത്താലിയ Italy, ഇത്താലിയക്കാരൻ an Italian, കൊച്ചി Cochin, കൊച്ചിക്കാരൻ a Cochinese.

But if the nouns end in ം this must be dropped, and കാരൻ, or കാരത്തി is added to the preceding letter, thus

മൊ

സൌഖ്യം happineſs, makes സൌഖ്യക്കാരൻ and സൌഖ്യക്കാരത്തി; but if the noun end in ട, this letter is changed into ട്ടു, thus നാട a country, നാട്ടുകാരൻ, a native, വീട a houſe, വീട്ടുകാരൻ, and തറവാട്ടുകാരൻ from തറവാട a man of noble birth, or family.

Laſtly, it may be remarked that some nouns are made adjectives only by adding ൻ, or, ൾ, or ത്തി inſtead of കാരൻ, and കാരത്തി; as ശുദ്ധം sanctity, ശുദ്ധൻ, and ശുദ്ധൾ, or ശുദ്ധത്തി a holy-man, or woman; വയറ the belly, വയറൻ and വയറി a fat-man, or woman; ലുബ്ധൻ, ലുബ്ധത്തി, a miſer, or crone. But this will ſuffice.

SECTION 4th.

Of Numerals, and of Comparatives, and Superlatives.

The numerals are ഒന്ന, രണ്ട, മൂന്ന, one, two, three &c &c· as may be seen at the end of the alphabet, and are placed without variation before all nouns, thus രണ്ടുകൊല്ലം two years, മൂന്നാളുകൾ three perſons, അഞ്ചുമാസത്തിൽ in five months; they may therefore be conſidered as adjectives.

Obſerve that ഒന്ന, when joined with a noun, is changed to ഒരു, or ഒര, as ഒരമൃഗം one animal, ഒരുപുസ്തകം one book, ഒരു സ്ത്രീ one woman.

The cardinal numbers become ordinals by adding the particle ആം, or thus ാം; as ഒന്നാംദിവസം the firſt day, രണ്ടാംപക്കം the ſecond day, മൂന്നാംപക്കം the third day, അഞ്ചാംവകുപ്പ the fifth head, or chapter, നാല്പതാംവി

ശേഷം

ശൊഷം the 40th fable, ഇരുവതാംദിവസ the twentieth day.

There is another way of making adjectives of these numerals; which is by adding the particle വൻ, or വൾ contracted from അവൻ, അവൾ, to the ordinal formed as above. Thus ഒന്നാമവൻ the first, രണ്ടാമവൻ the second, മൂന്നാമവൻ the third; but when in reckoning they assume the form of an adverb, we then say ഒന്നാമത firstly, രണ്ടാമത 2dly, മൂന്നാമത thirdly, നാലാമത fourthly.

Observe; that of the word ഒര are formed other adjectives in the following manner; ഒരൊന്ന each, and ഒരൊരൊ every, of the neuter gender, as ഒരൊരൊപടെയാളി every soldier, ഒരൊരൊകഥ every story, ഒരൊരൊകാൎയ്യം every affair. In the plural it makes ഒരൊരൊകഥകൾ, ഒരൊരൊകാൎയ്യങ്ങൾ; from these also are formed ഒരൊരുത്തൻ ഒരൊരുത്തി every one, which are declined like പുരുഷൻ, and സ്ത്രീ.

Also that in counting persons we say ഒരൊരുത്തൻ one by one, ഇരുവർ two and two, മൂവർ by threes, നാലുവർ by fours, അഞ്ചുവർ by fives. But speaking of brutes, or inanimate things we say ഒരൊന്ന. രണ്ടരണ്ട. മുമ്മൂന്ന. നന്നാല. അഞ്ചഞ്ച. But in putting money out at interest we express it thus, അഞ്ചിന ഒന്ന one for five, പത്തിനരണ്ട two for ten. നൂറ്റിനപത്ത ten for a hundred, or 10 per cent. But in summing up an account we say പതിറ്റരണ്ടിരുവത twice ten

ten is twenty, പത്തിന്ന മൂന്നു കൂട്ടുക three times ten is thirty, പത്തിന്ന പത്തു നൂറ ten times ten is a hundred.

It is to be especially remembered that these numerical nouns are declined in certain cases, thus ഒന്ന gen. ഒന്നിന്റെ. Dat. ഒന്നിന്ന, and രണ്ടിന്ന. മൂന്നിന്ന. നൂറ a hundred, gen. നൂറ്റിന്റെ, dat. നൂറ്റിന്ന, abl. നൂറ്റാൽ.

And it may not be much out of its place to remark here, that even adverbs are sometimes declined, or made adjectives as, പണ്ട formerly, പണ്ടത്തെ കാലങ്ങളിൽ in ancient times, ഇപ്പോൾ, now, makes ഇപ്പോഴത്തെ വർത്തമാനം present circumstances, or news.

To proceed to the comparatives and Superlatives. These in the Malabar Language, properly speaking, are wanting; but the defect is supplied two ways. First, when any comparison is to be made, by means of the prepositions മേൽ, or മേലിൽ, or മേൽപ്പെട്ടം, or മേലിൽപ്പെട്ടം, or മേൽക്കും, which all signify above. Then the thing, or person with which comparison is made must be put in the accusative case, and the person, or thing compared in the Nominative, thus, the sun is larger than the Earth സൂര്യൻ ഭൂമിയെ മേൽപ്പെട്ടം ഏറ്റവും വലിയത, sanctity is better than science ശുദ്ധത ശാസ്ത്രത്തെ മേലിൽപ്പെട്ടം നന്നാകുന്നു, or sanctity is good above science.

But the more elegant way is to put the thing, or person to which you would compare another in the ablative in ഇൽ, as ഭൂമിയിൽ ഏറ്റവും വലിയത. ശുദ്ധത ശാസ്ത്രത്തിൽ നന്നാകുന്നു

ള്ളൂ as above; പിഴെക്കുന്നതിൽ ചമിക്കാനല്ലൂ death is preferable to ſin.

Sometimes, by way of interrogation, the comparative is uſed in this manner ഏതുനല്ലൂ മീനൊ ഇറച്ചിയൊ which is better (literally, good) fiſh, or fleſh, and so in other inſtances.

The Malabar Idiom is also defective in the superlative degree properly so called, but supplies the want by certain adverbs, which signify very, or much ഏറ്റവും. പെരിക, or വളരെ, and sometimes, for greater emphaſis, they double the said adverbs, as നന്ന good, ഏറ്റവുംനന്ന the best, വലിയക്ലേശം great distreſs, ഏറ്റവുംവലിയക്ലേശം the greateſt affliction, ബഹുമാനപ്പെട്ട illuſtrious, ഏറ്റവും ബഹുമാനപ്പെട്ട moſt noble, or illuſtrious. This mode of expreſſion is common in other oriental languages, particularly the Hebrew, as in the Evangeliſt ഏറ്റവുംവലിയസന്തൊഷമായിസന്തൊഷിച്ചു they rejoiced with exceeding great Joy.

LECTURE THIRD,

OF PRONOUNS.

SECTION 1ſt.

Pronouns in this, as in other languages are declined ഞാൻ I, എന്റെ of me, എനിക്ക to me, എന്നെ acc. and voc. എന്നാൽ abl. &c. Plural ഞങ്ങൾ we, ഞങ്ങളുടെ of us, ഞങ്ങൾക്ക to us, and ſo on.

Nom.

Nom. നാം I, or we, gen. നമ്മുടെ, dat. നമുക്കു, acc. നമ്മെ. In the plural ഞങ്ങൾ is always used. This pronoun of distinction is only used by princes and great men. In religious discourses too it is commonly used as ഞങ്ങളുടെ തമ്പുരാൻ our God.

Observe that instead of ഞങ്ങളുടെ, the Malabars frequently say ഞങ്ങടെ of us, as they do നിങ്ങടെ of you; and അവരടെ, and അവളടെ for അവരുടെ, and അവളുടെ of him.

SECTION 2d.

Of the pronoun of the second person.

Nom. നീ you, or thou, Gen. നിന്റെ Dat. നിനക്കു Acc. നിന്നെ Voc. നീയെ but when we call a person, if a Male, say, എടാ നീ, if a female എടീ നീ and sometimes, omitting നീ, we say only എടാ, or എടീ E. G. ഇവിടുന്നു പോ എടാ, go you from hence, ഇങ്ങു വാ എടീ come you hither. Speaking to a man, or woman; but this is inelegant.

The honorary pronoun of the second, or perhaps third person, is താൻ Gen. തന്റെ Dat. തനിക്കു Voc. rarely used, Acc. തന്നെ: In the plu. it would make തങ്ങൾ Gen. തങ്ങളുടെ, but this is not in use in conversation between equals.

With respect to this pronoun it may be remarked that നീ is addressed to persons only of low condition, or to Children; In general speaking to men we say താൻ, and to women unless of the lowest order നിങ്ങൾ; thus you cannot say to a female

നീ

നിന്തിനവന്നു why are you come? but, നിങ്ങളെന്തിനവന്നു, നിങ്ങൾപെടിക്കണ്ട do not be alarmed. Sometimes indeed this form of expression is used to men, and it may be a greater mark of distinction than താൻ, thus നിങ്ങളെവിടെക്കപൊകുന്നു where is your highness going?

Secondly observe that the Malabars in speaking to a king, or great personage make use of a still more respectful expression, which may answer to your Majesty അങ്ങ, or അങ്ങുന്നു, Gen. അങ്ങെടത്തെ, Dat. അങ്ങെക്ക, Acc. അങ്ങെ, the other cases are wanting, as അങ്ങുന്നുകല്പിച്ചാൽമതി it is enough that your Majesty command me. അങ്ങെക്കദീനമൊ are you ill? അങ്ങെ, or അങ്ങെടത്തെകാൎയ്യം your highness's affairs.

But in addressing a Raja, or his Minister, to avoid offence, it is usual to repeat the name രാജാവ, and കാൎയ്യക്കാരൻ in whatever case the sentence may require.

SECTION 3d.

Of Pronouns of the third person.

These are അവൻ. അവൾ. അത. He, she, it, or that; ഇവൻ. ഇവൾ. ഇത. this, masc. fem. and neuter; ഏവൻ, ഏവൾ, ഏത who, what? They are declined like പുത്രൻ, or പെങ്ങൾ, or like വില്ല; but this last pronoun is not in use except in the neuter gender ഏത which, or what.

The plural of these pronouns is common to the masculine, and

and fem. genders, thus അവൻ makes അവർ both for male, or female, and is declined like പുത്രർ, but the neuter has no plural അതു, ഇതു, ഏതു.

The honorary pronoun of the third person is അദ്ദേഹം that personage, Gen. അദ്ദേഹത്തിന്റെ, Dat. അദ്ദേഹത്തിന്; in the same manner ഇദ്ദേഹം, Dat. ഇദ്ദേഹത്തിന്, so in speaking of a great man we must say ഇദ്ദേഹം ചെയ്തതു നന്നാകുന്നു, and not ഇവൻ ചെയ്തതു നന്നാകുന്നു, what that person did is good, which last would be used only in regard to inferiors, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു കൊള്ളാം what he said is right.

But when we speak reverentially of the female sex the plural is used for the singular അവർ, ഇവർ, as അവർ മരിച്ചു she is dead, ഇവർ തന്റെ കെട്ടിയവളോ is she your wife? to young girls, or people of the lowest rank, only, do we use the singular അവൾ, ഇവൾ.

It must be remembered that these are substantive pronouns so that we can never say അവർകാര്യക്കാർ, ഇവർപുത്രർ, അതുവസ്തു that thing, ഇവൾസ്ത്രീ this woman, ഇക്കാലം this year or this time, but ആ കാര്യക്കാർ, ഈ പുത്രർ, ആ വസ്തു, ഈ സ്ത്രീ, ഈ കാലം.

SECTION 4th.

Of Possessive Pronouns.

There being no distinct pronouns of this class, in the Malabar language, to express them the genitive cases of the preceding primitives are used in all genders, and numbers as the sentence

sentence may require. E. G. my book എന്റെ പുസ്തകം, my sins എന്റെ ദോഷങ്ങൾ, your will നിന്റെ ഇഷ്ടം, thy Father നിന്റെ അപ്പൻ, his business അവന്റെ കാര്യം.

According to the distinctions of rank we use the common, or what I have called honorary pronouns. The possessive pronoun is also supplied by placing the participle ഉള്ള between the person, or thing possessing in the dative, and the thing possessed in the nominative, as എനിക്കുള്ളവീട my house, നിനക്കുള്ളവസ്തു the thing belonging to you, പള്ളിക്കുള്ളദ്രവ്യം the money belonging to the church.

Sometimes indeed this participle is used as it were in the abstract sense, as എനിക്കുള്ളത mine, നിനക്കുള്ളത thine അവനുള്ളത His, as എനിക്കുള്ളതും നിനക്കുള്ളതും ഇവിടെഇല്ല here is neither yours, or mine.

SECTION 5th.

Of Relatives.

The want of relatives in this language, which is supplied by the participles of verbs, seems to promise, and does really occasion serious difficulties to learners; the manner of expressing them will be best explained by Examples; as, the woman whom thou gavest me as a companion hath beguiled me കൂട്ടായിട്ടെനിക്കതന്നസ്ത്രീഎന്നെചതിച്ചു, literally, giving, or having given to me a woman, she has deceived me, ഞാൻഒരുമകൂട്ടായിട്ടുവളൎത്തപറവയായിട്ട the parrot which

which talked so well is flown away, എന്നെപെററഅമ്മ the mother who bore me, പ്രായശ്ചിത്തംചെയ്യുന്നൊരുപാപക്കാരൻ the sinner who performs penance, നമ്മുടെആത്മാവിനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നൊരുപാപം The sin which defileth our souls, തമ്പുരാനെസ്സെവിക്കുന്നൊരുപൈതൽ the Boy who worships God.

This sort of relative is also formed by adding to the participles, as above, the pronoun അവൻ, or അവൾ, as, he who walketh in the paths of virtue shall receive the blessing പുണ്യത്തിന്റെമാൎഗ്ഗത്തിൽനടക്കുന്നവൻ ചെമ്മെ ആശീൎവ്വാദം കൈക്കൊള്ളും; this form is also used for the neuter by adding അത, as അവൻചെയ്തതുപാപം what he committed was a sin, നീപറഞ്ഞതുകേട്ടില്ല I did not hear what you said.

But when we would use the interrogative, who? in the masculine, or feminine, we say ആർ both in singular, and plural, as ആർവന്നു who is come, ആർപോയി who went? ഇതുചെയ്തതാർ who did this?

Observe that this pronoun is most commonly joined to verbs in the neuter radical participle, as പോയതാർ who is gone? മരിച്ചതാർ who is dead? നിന്നെസൃഷ്ടിച്ചതാർ who created you? It is declined thus, Nom. ആർ Gen. ആരുടെ Dat. ആൎക്ക acc. ആരെ abl. ആരിൽ 2d, ആരൊട 3d, ആരാൽ.

The neuter interrogative pronoun what? is expressed by എന്ത; or എന്ത, or എന്തു as, എന്തുവെണ്ടു what do you want? or

or എന്തുവെങ്കു; ഇതിലേത which of these? But എന്ത, or എന്തു have no other case than the dative as, എന്തിന to what? എന്തിനവന്നു for what are you come? ഇതെന്തിനവന്നു what has this come for, ഇതെന്തിനാന്നു to what purpose is this?

The particle self, which is often subjoined to pronouns, as myself, yourself, is expressed by adding തന്നെ, as ഞാൻ തന്നെ I myself, നീതന്നെ thou thyself, or നിങ്ങൾതന്നെ you yourself, അവൻതന്നെ he himself, അതതന്നെ that same.

But it is to be remembered that തന്നെ is very frequently used for the adverb solely, alone, as ഞാൻതന്നെ I only, ഞാൻതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു I alone was there, ഞാൻതന്നെ ശേഷിച്ചു I was left alone, ഇതതന്നെ ഉള്ളു there is only this, അതതന്നെ അല്ല not only that.

It will be necessary to say somthing of the affirmative, and negative pronouns. Of the first class are ഒരുത്തൻ some one, which has only the genitive ഒരുത്തന്റെ, as also it, compound മറ്റൊരുത്തൻ any other, മറ്റൊരുത്തന്റെ; but the neuter, any thing, is expressed by ഏതാനും, as, is there any news? ഏതാനുംവർത്തമാനം, or ഏതാനുംവർത്തമാനം ഉണ്ടൊ: മറ്റവൻ another മറ്റവൾ, മറ്റൊന്ന, മറ്റൊരുത്തർ, മറ്റൊരുത്തി, മറ്റൊരുത്ത, some other: മിക്കവൻ, or മിക്കവാറും the most part, the generality, and മിക്കതു, the neuter gender, corresponding to our adverb, in general, for the most part; പലർ many, genitive പലരുടെ, and പലെ ത neuter, ചിലർ, neuter ചിലത some; വല്ലവർ, or വലെ

ഒരുത്തവൻ whoever, neuter വല്ലൊരുത്തതു whatever. These in the masc. gender, which serves also for the fem. are declined like പുരുഷൻ.

Observe that these are more properly substantive pronouns, but they may be made adjectives, thus പലമനുഷ്യർ many men, പലസ്ത്രീകൾ many women, പലകാൎയ്യം whatever business.

2dly, that we use these pronouns to form others corresponding to them, namely by adding പൊഴും, or പൊഴ് as മിക്കപ്പൊഴും for the most part, വല്ലപ്പൊഴ് how often so-ever.

Among the negative pronouns may be reckoned the following, ആരും no one, which is declined in the manner following. Nom. ആരും, Gen. ആരുടെയും, Dat. ആൎക്കും, Acc. ആരെയും, Abl. ആരിലും, 2d, ആരാലും; It is used thus, ആരെ who is there? ആരുമില്ല there is no one, ആരും വന്നില്ല no one is come. In the same manner is declined ഒരുത്തരും no body, or none, gen. ഒരുത്തരുടെയും, dat. ഒരുത്തൎക്കും, acc. ഒരുത്തരെയും, abl. ഒരുത്തരിൽ, ഒരുത്തരാൽ, ഒരുത്തരോട, or ഒരുത്തരോടും.

There is another negative pronoun of the neuter gender ഒന്നും nothing, as എന്തു what is it? ഒന്നുമില്ല it is nothing. It is indeclinable; so that if you would express to, or for nothing, you would say ഒന്നിനുമാക, or ഒന്നിനുംകൊള്ളരുത് it is good for nothing. But enough of nouns, we proceed to Lecture

LECTURE FOURTH,

Of Verbs, and their Conjugation.

All verbs in the Malabar language are imperſonal, and, conſequently, are ſimilarly conjugated without variation, and, in ſtrictneſs of ſpeaking, have only three tenſes; the preſent, the preterite, and the future. The others, correſponding with ours, are ſupplied by annexing certain particles, of which more will be ſaid hereafter.

The conjugation of the ſubſtantive verb [illegible] I am, Preſent tenſe [illegible], [illegible], [illegible], or [illegible], [illegible], or [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] in all perſons.

Imperf. [illegible] I was. Preterite [illegible] 2d, part [illegible] in, or by being, 3d, pret [illegible], or [illegible] after that I was 4th, pret. [illegible] becauſe I was.

Preter-plu.-perf. is wanting, but ſupplied by [illegible]. Future [illegible] I will be, [illegible] I am wont to be, [illegible] I must be. Imperative [illegible], or [illegible] be thou, and for the sake of diſtinction, and reſpect [illegible]; [illegible] let him be, plu. [illegible], or [illegible] let us be, [illegible] be you, [illegible] let them be.

Optative mood is supplied, in the manner hereafter explained, by means of the conjunction [illegible], or [illegible] if; it may therefore be considered as the same with the

Conditional

CONDITIONAL CONJUNCTIVE എങ്കിൽ,

present ആകുന്നെങ്കിൽ if I be,

Imperf. ആയിരുന്നെങ്കിൽ if I was,

conjunctive എങ്കിലും although,

preterite ആയെങ്കിലും although, I have been,

എപ്പോൾ when,

preterite ആയപ്പോൾ when I have been,

Future ആകുമ്പോൾ when I ſhall be,

Infinitive mood, pre s. ആകുന്നതിന്ന to be

pret. ആയതിന്ന to have been,

Fut. ആകുമതിന്ന to be about to be,

ſupine ആകുവാൻ, or ആവാൻ to be,

Gerunds. 1ſt, ആകെണ്ടു which ought to be;

2d, ആകെണ്ടെ that it may be;

3d, ആകെണ്ടു or ആകെണ്ടും which muſt be,

4th, ആകെണ്ടുന്നത, ആകെണ്ടവത in the neuter.

participle, pres. ആകുന്ന being; preter. ആയ that has been, having been, Future ആകുവാനിരിക്കുന്ന which will be.

Conjugation of verb active,

സ്നേഹിക്കുന്ന to love.

Indicative mood,

Preſent ഞാൻ, നീ, അവൻ, ഞങ്ങൾ, നിങ്ങൾ, അവർസ്നേഹിക്കുന്ന I, thou, he &c. loves.

Preter. Imperf. ഞാൻ &c. സ്നേഹിച്ചിരുന്ന I was loving.

Preterite ഞാൻസ്നേഹിച്ചു I loved,

2d,

2d, സ്നേഹിച്ചിട്ട് by loving,

3d, സ്നേഹിച്ചാറെ when I loved,

4th, സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ട് because I loved,

Preter-plu. perf. സ്നേഹിച്ചിരുന്നു I had loved,

1st, future സ്നേഹിക്കും I will love,

2d, സ്നേഹിക്കമാറ് I am used to love,

Imperative mood.

Sing. ഞാൻസ്നേഹിക്ക let me love, നീസ്നേഹി love thou, or more respectfully താൻസ്നേഹിക്കുക, സ്നേഹിക്ക, or still more reverentially താൻസ്നേഹിച്ചാലും; അവൻ, or അവര് സ്നേഹിക്കട്ടെ let him love.

Plural നാം, or ഞങ്ങൾസ്നേഹിക്കാം, or സ്നേഹിക്കുക let us love, നിങ്ങൾസ്നേഹിപ്പിൻ, love you, അവര്സ്നേഹിക്കട്ടെ.

The optative and conjunctive moods are formed by adding to the different tenses of the indicative the particles, if, when, altho' എങ്കിൽ, അപ്പോൾ, എങ്കിലും E. G. സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ if I love, സ്നേഹിച്ചപ്പോൾ when I loved, സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ when I shall love, സ്നേഹിച്ചുവെങ്കിലും altho' I had loved.

Infinitive mood.

Pres. സ്നേഹിക്കുന്നെന്നു, to love,

Preterite, സ്നേഹിച്ചുവെന്നു to have loved,

Future സ്നേഹിക്കുമെന്നു, to be about to love,

Supine സ്നേഹിക്കാൻ, or more properly സ്നേഹിപ്പാൻ to love.

Part.

Part. സ്നേഹിക്കുന്ന, loving,

Pret. part. സ്നേഹിച്ച having loved,

Fut. Part സ്നേഹിപ്പാനിരിക്കുന്ന, to be about to love.

Obſerve that participles may be declined by adding to them the pronouns അവൻ, അവൾ, അതു, as noticed in ſpeaking on the adjective.

LECTURE FIFTH,

On the Conjugation of verbs.

For the more ready formation of verbs it will be uſeful to prefix a few remarks. 1ſt. that all verbs, whether neuter, or active, are conjugated in the ſame manner as the two preceding ആകുന്നു, and സ്നേഹിക്കുന്നു; 2dly, that all perfect verbs terminate in the pres. indicative in ഉന്നു, as വരുന്നു to come പോകുന്നു to go; 3dly, that the Malabar Language has no preter: Imperfect which is therefore ſupplied by adding the preterite ഇരുന്നു, of the verb ഇരിക്കുന്നു, to the preterite of the verb to be employed, as, when I came to Rome the holy pontiff Clement the 14th governed the Church of God, ഞാൻ റോമായിൽ ചെന്നപ്പോൾ ക്ലെമെസ്സ പതിനാലാമൻ എന്ന പരിശുദ്ധ പാപ്പാ തമ്പുരാന്റെ സഭയെ വാണിരുന്നു. when you came to Verapoli I was at Cochin വരാപ്പുഴെക്ക നീ വന്നപ്പോൾ ഞാൻ കൊച്ചിയിൽ ആയിരുന്നു.

Obſerve here that when the preterite ends in ഉ this is changed into ഇ which becomes യി, being abſorbed in the initial

initial of the follwing word ഇരുന്നു, hence you would not write സ്നേഹിച്ചുഇരുന്നു I was loving, but സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. But if the preterite ends in ഇ it is left unchanged and coalesces with the following ഇ thus, it is not written ആയിഇരുന്നു I was, but, ആയിരുന്നു, and കണ്ടിരുന്നു and not കണ്ടിഇരുന്നു I did see.

But sometimes the Malabars use the preterite for the Imperfect, as, when I was going to Cochin I saw him on the road ഞാൻ കൊച്ചിക്കു പോയപ്പോൾ വഴിയിൽ അവനെ കണ്ടു, when you came I was not at home, നീ വന്നപ്പോൾ ഞാൻ വീട്ടിൽ ഇല്ലാഞ്ഞു; 4th. That all Malabar verbs, except the defectives, or anomalous, end in the preterite in ഉ, or in ഇ, but since they vary even in the preterite, according to the different terminations, I shall lay down certain rules, by which the verb may be easily distinguished, and conjugated.

RULE FIRST.

For determining the Preterite.

All verbs ending in കുന്നു, or ങ്ങുന്നു as also their efficients, or causal verbs, which are made by doubling കുന്നു into ക്കുന്നു make the preter, in ഇ, leaving out the termination of the present കുന്നു, or ക്കുന്നു, or ങ്ങുന്നു thus.

ആകുന്നു, I am, pret. ആയി.
ഉണ്ടാകുന്നു to have ഉണ്ടായി.
വല്യതാകുന്നു to grow വല്യതായി.

നോവു

നന്നാകുന്നു to be good, നന്നായി.
കൊള്ളാകുന്നു to be good, കൊള്ളായി.
ചെറുതാകുന്നു to diminish ചെറുതായി.
മതിയാകുന്നു to suffice മതിയായി.
പോകുന്നു to go, പോയി.

In the same manner are formed all verbs compounded of, or derived from, the substantive verb. Their efficients or causals are

ആക്കുന്നു to make, or do ആക്കി,
ഉണ്ടാക്കുന്നു same ഉണ്ടാക്കി,
വലുതാക്കുന്നു to dilate, to enlarge വലുതാക്കി,
പൊക്കുന്നു to raise up, പൊക്കി.

In the same manner are conjugated other verbs in കുന്നു; such as

ഉതകുന്നു to assist ഉതകി,
ഉരുകുന്നു to melt ഉരുകി,
ഉഴുകുന്നു to flow ഉഴുകി,
പഴകുന്നു to be accustomed പഴകി,
ഇറുകുന്നു to be bound ഇറുകി,
കൂകുന്നു or കൂവുന്നു to crow as a cock, കൂകി, or കൂവി;
മുഴുകുന്നു to swim, or dive under water മുഴുകി;
തഴുകുന്നു to embrace തഴുകി,
കഴുകുന്നു to wash plates കഴുകി,
നല്കുന്നു to give നല്കി, (used only in poetry,)
മെഴുകുന്നു to spread a floor with cow dung, മെഴുകി.

The

The compounds of theſe, or their efficients, perhaps more appropriately cauſals, have the ſame preterite, as,

ഉരുക്കുന്നു to cauſe to melt, or diſſolve ഉരുക്കി,

or ഒഴുക്കുന്നു to cauſe to flow ഒഴുക്കി,

പഴക്കുന്നു to habituate പഴക്കി,

ഇറുക്കുന്നു harden, or to ſqueeze ഇറുക്കി,

The following are Exceptions from the general rule,

ചാകുന്നു to die, (ſpeaking of brutes) ചത്തു;

പുകുന്നു to enter പുക്കു.

The ſame Preterite have verbs in ങ്ങുന്നു, and their efficients in ക്കുന്നു;

മുങ്ങുന്നു to ſink, മുങ്ങി,

മുക്കുന്നു to drown മുക്കി,

ഒങ്ങുന്നു to grow ripe ഒങ്ങി,

ഒക്കുന്നു to make ripe ഒക്കി,

നീങ്ങുന്നു to recede നീങ്ങി;

നീക്കുന്നു to remove നീക്കി;

അടങ്ങുന്നു to be encloſed അടങ്ങി,

അടക്കുന്നു to include അടക്കി,

കലങ്ങുന്നു to be muddy കലങ്ങി,

കലക്കുന്നു to trouble water കലക്കി,

വെങ്ങുന്നു to grow hot വെങ്ങി,

വെക്കുന്നു to warm വെക്കി, properly വെച്ചു.

Verbs which end in ട്ടുന്നു have alſo the preterite ending in ട്ടി, as,

കൂട്ടുന്നു

கூட்டு to call together கூட்டி;
வீட்டு to discharge (as a debt) வீட்டி;
ஓட்டு to expel ஓட்டி;
பூட்டு to shut பூட்டி;
தட்டு to smite, or hammer தட்டி.

Verbs ending in டு, or த்து form their preterite in the same manner.

குத்து to pierce, or stab குத்தி;
கொத்து to strike கொத்தி,
சுத்து to burn சுத்தி,
தத்து, to dance தத்தி;
நடத்து to make to go நடத்தி,
எத்து to arrive, to follow எத்தி,
ஊது, to blow ஊதி,
உந்து, to push back உந்தி,
ஓது to say prayers ஓதி,
ஆந்து to scratch ஆந்தி.

The same preterite have verbs in ண்ணு or ன்னு and ள்ளு, ய்யு and ல்லு as the following.

எண்ணு to count எண்ணி,
நண்ணு to be grateful நண்ணி,
துள்ளு to tremble துள்ளி,
கிள்ளு to pluck or crop கிள்ளி,
Except உண்ணு to eat rice உண்டு,
கொள்ளு to buy கொண்டு;

கொ

കാണുന്നു to ſee കണ്ടു,

and വിള്ളുന്നു to ſplit, or cleave വിണ്ടു,

Verbs in റ്റുന്നു, and പ്പുന്നു are as under.

പറ്റുന്നു to ſtick, പറ്റി;

വഴറ്റുന്നു to diſarm വഴറ്റി,

തെറ്റുന്നു to ſlip തെറ്റി

ഉറ്റുന്നു to fan rice, ഉറ്റി

തുപ്പുന്നു to ſpit തുപ്പി,

കൂപ്പുന്നു to join the hands in ſign of reverence, കൂപ്പി.

Verbs in ന്നുന്നു, and വുന്നു follow this Rule.

മിന്നുന്നു, to ſhine, മിന്നി,

തേവുന്നു to water തേവി,

തുന്നുന്നു to ſew തുന്നി,

ചേവുന്നു to equal, or level, obſolete ചേവി,

ചിന്നുന്നു to ſcatter ചിന്നി,

ഊന്നുന്നു to reſt on a ſtaff ഊന്നി.

The following are Exceptions.

തിന്നുന്നു to eat തിന്നു,

നോവുന്നു to feel pain നൊന്തു,

വേവുന്നു or വേകുന്നു to cook, or dreſs, or burn വെന്തു.

This rule alſo comprehends verbs ending in ടുന്നു, ഡുന്നു, റുന്നു, and ളുന്നു when theſe ſyllables are preceded by a long vowel as.

ആടുന്നു to dance ആടി,

ചാടുന്നു to leap ചാടി,

ഓടുന്നു

ഓടുന്നു to run ഓടി,
നേടുന്നു to gain നേടി,
വാരുന്നു to collect വാരി,
ഈരുന്നു to saw ഈരി,
മൂളുന്നു to mumble മൂളി,
മൂടുന്നു to cover മൂടി,
പാടുന്നു to sing പാടി,
ഊരുന്നു to unsheath ഊരി,
കോരുന്നു to draw water കോരി,
കാളുന്നു to burn as it were internally. കാളി,
ഝളുന്നു to agitate, dash ഝളി,
പാളുന്നു to blaze പാളി.

The following are Exceptions,
തീരുന്നു to finish തീൎന്നു,
ചേരുന്നു to unite ചേൎന്നു,
വീളുന്നു to redeem വീണ്ടു,
നീളുന്നു to be extended നീണ്ടു,

Finally, all verbs follow this rule which have any two consonants, other than ന്ന, or ൎ before ന്നു, as

മിഞ്ചുന്നു to be superfluous മിഞ്ചി,
മണ്ടുന്നു to run മണ്ടി;
ചിന്തുന്നു, to be poured out ചിന്തി,
മിണ്ടുന്നു to open the mouth മിണ്ടി,

RULE

RULE SECOND.

Verbs active,

And efficient in ഴിക്കുന്നു, as alſo the efficients of verbs which end in യുന്നു, and ഴുന്നു, if the termination ക്കുന്നു be preceded by any ſhort vowel, except ഉ, make the preterite in ച്ചു. In the ſame manner are conjugated all verbs which have any ſhort vocal letter before ക്കുന്നു, unleſs ſuch as were excepted in the 1ſt Rule.

കടിക്കുന്നു to bite കടിച്ചു,
പറിക്കുന്നു to rob പറിച്ചു,
ചിരിക്കുന്നു to laugh ചിരിച്ചു,
ചതിക്കുന്നു to deceive ചതിച്ചു.

Except the following

വിക്കുന്നു to smother വിക്കി,
ചിക്കുന്നു to dry rice ചിക്കി.

Effectives of verbs in യുന്നു, and ഴുന്നു, as

ചതെക്കുന്നു to pound ചതെച്ചു from ചതെയുന്നു,
ഉറെക്കുന്നു to ſtrengthen ഉറെച്ചു,
ചവെക്കുന്നു to ſhew ചവെച്ചു,
അയെക്കുന്നു to ſend അയെച്ചു,
വെക്കുന്നു to put വെച്ചു,
തുണെക്കുന്നു to aſſiſt തുണെച്ചു,
പിഴെക്കുന്നു to ſin പിഴെച്ചു,

Effectives in ഴിക്കുന്നു are as follow

കഴിക്കുന്നു to make to paſs കഴിച്ചു, from കഴിയുന്നു to paſs,

ഇടിക്കുന്നു to derstoy ഇടിച്ചു from ഇടിയുന്നു to be in ruins;
വാഴിക്കുന്നു to caufe to reign വാഴിച്ചു from വാഴുന്നു to reign
വീഴിക്കുന്നു to make to fall വീഴിച്ചു from വീഴുന്നു to fall,
തറെക്കുന്നു to drive a nail തറെച്ചു,

EXCEPTIONS.

തുറക്കുന്നു to open തുറന്നു,
അളക്കുന്നു to meafure അളന്നു,
അലക്കുന്നു to wafh അലക്കി,
ചുമക്കുന്നു to carry on the fhoulders ചുമന്നു,
ഇരക്കുന്നു to beg ഇരന്നു,

RULE THIRD.

Verbs neuter, in which ക്കുന്നു is preceded by any fhort vowel, or vocal confonant, have the preterite in ന്നു as.

ഇരിക്കുന്നു to fit, or be ഇരുന്നു,
കിടക്കുന്നു to lie down കിടന്നു,
പിറക്കുന്നു to be born പിറന്നു,
പറക്കുന്നു to fly പറന്നു,
കടക്കുന്നു to transgrefs, paff over കടന്നു,
നെരക്കുന്നു to be pacified നെരന്നു,
വിശക്കുന്നു to hunger വിശന്നു,
നടക്കുന്നു to go, or walk നടന്നു,
പൊളക്കുന്നു to open the month പൊളന്നു,

Except the verb വിറെക്കുന്നു to tremble വിറെച്ചു.

RULE FOURTH.

Verbs which end in ഉക്കുന്നു make the preterite in ഉത്തു as

കൊ

കൊടുക്കുന്നു to give കൊടുത്തു,

എടുക്കുന്നു to take എടുത്തു,

പകുക്കുന്നു to divide പകുത്തു,

പഴുക്കുന്നു to ripen, പഴുത്തു,

പൊറുക്കുന്നു to suffer പൊറുത്തു,

തടുക്കുന്നു to detain a man തടുത്തു,

അടുക്കുന്നു to approach അടുത്തു.

In the same manner are conjugated verbs in റുക്കുന്നു, as

അറുക്കുന്നു to cut അറുത്തു,

Except.

മുറുക്കുന്നു to bind മുറുക്കി.

RULE FIFTH.

Examples of verbs in രുന്നു,

പകരുന്നു to pour പകൎന്നു,

തുവരുന്നു to be cleaned തുവൎന്നു,

ചുവരുന്നു to drop ചുവൎന്നു,

വളരുന്നു to increase വളൎന്നു,

തകരുന്നു to be broken തകൎന്നു,.

Except the following.

തരുന്നു to give തന്നു,

വരുന്നു to come വന്നു,

പൊരുന്നു to come പൊന്നു,

പൊരുന്നു to contend പൊരുതു.

RULE SIXTH.

Verbs in ഴുന്നു have in the Pret. ണു.

അണയുന്നു to approach അണഞ്ഞു,
പറയുന്നു to speak പറഞ്ഞു,
കരയുന്നു to weep കരഞ്ഞു,
അരയുന്നു to rub അരഞ്ഞു,
കഴിയുന്നു to die കഴിഞ്ഞു,
കരിയുന്നു to grow black കരിഞ്ഞു,

But if they double യ into യ്യ the preterite ends in യതു, യിതു, or എയിതു as.

എയ്യുന്നു to shoot arrows എയതു, or എയ്തു,
പെയ്യുന്നു to rain പെയ്തു, or പെയിതു,
നെയ്യുന്നു to weave നെയതു, or നെയിതു,
ചെയ്യുന്നു to do, or make ചെയ്തു, or ചെയിതു,
കൊയ്യുന്നു to reap കൊയിതു, or കൊയ്തു.

RULE SEVENTH.

Verbs in ടുന്നു and റുന്നു make ട്ടു, and റ്റു, so that they be not preceded by a long vowel for in that case they make ടു, and റു, as in rule first.

ചുടുന്നു to toast ചുട്ടു,
അകപ്പെടുന്നു to bear അകപ്പെട്ടു,
പെടുന്നു or പടുന്നു to bear പെട്ടു,
ശരണപ്പെടുന്നു to hope, ശരണപ്പെട്ടു,
പാടപ്പെടുന്നു, idem, പാടപ്പെട്ടു,
പ്രിയപ്പെടുന്നു to love പ്രിയപ്പെട്ടു,

RULE

RULE EIGHTH.

Verbs which before ക്കുന്നു take ൾ make the preterite in ട്ടു, but those which, instead of ൾ, have ൽ make റ്റു

കേൾക്കുന്നു to hear കേട്ടു,

കൾക്കുന്നു, or കക്കുന്നു to rob കട്ടു,

നോല്ക്കുന്നു to fast നോററു,

ഏല്ക്കുന്നു to receive ഏററു,

കൊല്ക്കുന്നു to be beaten കൊററു,

വില്ക്കുന്നു to sell വിററു

Except

നില്ക്കുന്നു to stand നിന്നു,

RULE NINETH.

Verbs in ഴുന്നു make the pret. in ണു and those in ലുന്നു or, ല്ലുന്നു make ന്നു as,

വാഴുന്നു to govern വാണു,

വീഴുന്നു to fall വീണു,

താഴുന്നു to drown താണു,

പുകഴുന്നു to praise പുകഴ്ന്നു,

ഇഴുന്നു to descend ഇണു,

എഴുന്നു to be raised എണു,

കൊല്ലുന്നു to kill കൊന്നു,

അകലുന്നു to be distant അകന്നു,

കാലുന്നു to vomit കാന്നു,

ചെല്ലുന്നു to come to ചെന്നു,

EXCEPT

EXCEPT.

തല്ലുന്നു to ſtrike, തല്ലി,

ചൊല്ലുന്നു to ſpeak ചൊല്ലി, and in poetry alſo ചൊന്നു.

RULE TENTH.

Verbs in ളുന്നു, if the preceding letter be ſhort, or *i*, long, make the preterite in ണ്ടു as

വരളുന്നു to wither വരണ്ടു,

ഉരുളുന്നു to roll ഉരുണ്ടു,

ഇരുളുന്നു to be dark ഇരുണ്ടു,

വീളുന്നു to redeem വീണ്ടു,

കരളുന്നു to gnaw കരണ്ടു,

നീളുന്നു to be ſtretched നീണ്ടു,

പുരണ്ടുന്നു to be anointed പുരണ്ടു,

This will be ſufficient for determining preterites.

We proceed to ſay ſomething on the ſecondary preterites, which end in താൽ, യിട്ട, യതിനെ, or കെ. To form the preterite in *al*; where the radical preterite ends in യു, this is changed into യ, adding [illegible], thus ത, and ാൽ as, സ്നേഹിച്ചതാൽ by loving; ചെയ്തതാൽ by doing; മരിച്ചതാൽ by dying; കരഞ്ഞതാൽ by weeping; from സ്നേഹിച്ചു, ചെയ്തു, മരിച്ചു, കരഞ്ഞു.

But if the preterite end in യി, this remains, and യതാൽ is added as ചൊല്ലിയതാൽ by ſpeaking; പൂട്ടിയതാൽ by ſhutting, or locking; ഇറങ്ങിയതാൽ by deſcending; from ചൊല്ലി, പൂട്ടി, ഇറങ്ങി.

If

If the verbs end in യി, this is changed into യ, and ാൽ is added as പോയി makes പോയാൽ. But it is to be remarked that, when this form of ſpeech is uſed, the following verb is to be put in the future tenſe, thus, തമ്പുരാനെ സ്നേഹിച്ചാൽ മോക്ഷം കിട്ടും by loving God you will gain heaven; ഗുണം ചെയ്താൽ ഗുണം കിട്ടും by doing good you will acquire good; ദോഷം ചെയ്താൽ നരകപ്പെടും by doing ill you will ſuffer damnation.

The preterite in യിട്ട is thus formed; if the radical preterite end in യി nothing more is done but adding ട്ട as, ഇതചൊല്ലിട്ട becauſe he ſaid this, from ചൊല്ലി; but if the preterite end in ഉ, this letter is changed into യി, and ട്ട is added, as അതചെയ്തിട്ടപോയി having done this he departed; അവളെ കണ്ടിട്ടസ്നേഹിച്ചു I loved after I ſaw her. This form of ſpeech appears from the preceding examples to be rendered ſometimes by, after, and becauſe; the firſt of theſe perterites is rendered alſo by the preterite in യാറെ, which is formed by adding this termination to radicals ending in യി, as ഇതചൊല്ലിയാറെമരിച്ചു having ſaid this, or, after he had ſaid this he died; അവനെസേവിച്ചാറെകാര്യംസാധിച്ചു. I obtained my affair after I had paid court to him. This requires to be followed by a preterite.

In the ſouthern diſtrict for യാറെ they commonly uſe ഏക്ക, as പെണ്ണിനെകെട്ടിയാക്ക അവളെ ഉപേക്ഷിച്ചു after he had married a wiſe he deſerted her.

Of

Of the preterite plural perfect.

Instead of this tense the preterite is used ,as ഞാൻ ഏററം സ്നെഹിച്ച മകൻ മരിച്ചു the son whom I most loved is dead; മുമ്പ പഠിച്ചതു മറന്നുപൊയി I have forgotten what I learned before. The Malabars express this tense also by adding ഇരുന്നു to the preterite; as, if I had known this I would have gone with him. ഇതറിഞ്ഞെങ്കിൽ കൂടെ പൊയ്യിരുന്നു. If he had gone with him to swim he would also have been drowned കൂടെ നീന്താൻ പൊയെങ്കിൽ അവനും കൂടെ ചത്തിരുന്നു. It is possible however, from these examples, that ഇരുന്നു may give only the pret. plu. perf. conjunctive.

Of the future.

The future is formed from the present by changing the final ന്നു into ഉം, as സ്നെഹിക്കുന്നു I love, fut. സ്നെഹിക്കും; പൊകുന്നു I go, fut. പൊകും, ചൊല്ലുന്നു I speak ചൊല്ലും; sometimes the future is used for the present but rarely; E. G. വരാപ്പുഴെ ഇരിക്കും അനസ്താസിയുസ് പാതിരിക്കു വരുന്ന കായിതം letter coming to the Father Anastasius who lives at Verapoli.

Of the Imperative mood.

The second person of the Imperative is formed by taking away the termination ഉന്നു of the pres-nt, and substituing ക, as സ്നെഹിക്കുന്നു I love, Imperative സ്നെഹിക്ക; from ഉറങ്ങുന്നു, ഉറങ്ങു sleep thou; from പൊകുന്നു to go പൊക, or contractedly പൊ.

In

In the same way is formed the first person plural as വിശ്വസിക്ക let us believe, പോവുക let us go, കളിക്ക let us play.

But in verbs of more than three syllables the common imperative is formed by cutting off the final ഉന്നു with its consonant, as from സ്നേഹിക്കുന്നു imperative സ്നേഹി love thou; ഉറക്കുന്നു to set ഉറ; നടക്കുന്നു to walk നട; കിടക്കുന്നു to lie down, കിട; the same happens, in verbs of three syllables തരുന്നു to give, താ; വരുന്നു to come, വാ; പോവുന്നു to go, പോവു, കേൾക്കുന്നു to hear, കേൾ.

In addressing great personages, another Imperative is used which is formed from the preterite in the manner following, namely, if the preterite end in ഉ this is changed into രുളം thus, സ്നേഹിച്ചരുളം be pleased to love; തുറന്നരുളം open; from സ്നേഹിച്ചു I loved, തുറന്നു I opened; ചിരിച്ചരുളം smile; but when the preterite ends in ഇ, this honorary Imperative is formed by adding thereto യരുളം, as ഇറങ്ങിയരുളം be pleased to descend, ചൊല്ലിയരുളം please to speak.

The second person plural of the Imperative mood is formed from the supine by changing the termination ആൻ into ഇൻ thus from സ്നേഹിപ്പാൻ to love, സ്നേഹിപ്പിൻ love ye; from ആകുവാൻ to be ആകുവിൻ be you; പോകുവാൻ is made പോകുവിൻ go ye.

The third person, both singular and plural, should rather be called a permissive than an imperative mode of speech, and it is formed by changing the ന്നു of the present into ആെ

ട

ട pronounced short, like ന്റെട, as അവൻ, or അവളെസ്നേ-ഹിക്കട്ടെ let him, or her love; വരട്ടെ let him come; ചിരി-ക്കട്ടെ let him laugh; ഇരിക്കട്ടെ let him sit. This form includes also the first as well as third persons.

Of the Imperative deprecatory affirmative.

The Malabarians use this form in their prayers; it is made by changing the penultimate ഉ into െ and adding ണമെ, thus, ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കേണമെ pray for us, from അപേക്ഷിക്കുന്നു; എന്റെ തമ്പുരാനെ എന്നെ രക്ഷിക്കേണമെ save me oh my God, from രക്ഷിക്കുന്നു; തരേണമെ give me; സഹായിക്കേണമെ help me. This is used only in praying instead of the first Imperative in ആ; it is compounded of the defective verb വേണം it is necessary, which is indeed somtimes used in this sense, without undergoing any contraction.

Of the deprecatory negative.

This is formed by changing ഉന്നു into ൊല്ല, or rather എല്ല, the first syllable short, as സ്നേഹിക്കൊല്ല do not love; പോകൊല്ല do not go, ചെയ്യൊല്ല do not do; sometimes this is made to end in ല്ലായെ, as പരീക്ഷയിൽ, or പരീക്ഷയിൽ ഞങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തല്ലായെ lead us not into temptation, or trial.

Of the optative mood.

In the Malabar language there is no regular optative mood; its place is supplied by the expression ഏറെ നല്ലായിരുന്നു, or നന്നായിരുന്നു it would be well - as, I wish the wind would

would blow favorable കാററുല്ലപൊലെഊതിഎങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു literally, it would be well if the wind blew favorably? would I was dead? ചത്തുഎങ്കിൽനന്നായിരുന്നു; I wish I had never sinned ഒരുനാളുംപിഴെച്ചില്ലെങ്കിൽകൊള്ളായിരുന്നു; I wish we may arrive at Mahe in September കന്നിമാസത്തിൽമയ്യഴിക്കചെന്നുവെങ്കിൽകൊള്ളായിരുന്നു.

Of the Conjunctive mood.

This is expressed, in the malabar, by the help of the particles, when, if, although അപ്പൊൾ, എങ്കിൽ, എങ്കിലും added, to the indicative; as, when I was a child I spoke as a child കുഞ്ഞായിരുന്നപ്പൊൾകുഞ്ഞിനെപൊലെപറഞ്ഞിരുന്നു; when I was at Rome റൊമായിൽഇരുന്നപ്പൊൾ; when I shall die all will die ഞാൻമരിക്കുമ്പൊൾ, or മരിക്കുംപൊൾ എല്ലാവരുംമരിക്കും; when I shall believe all will believe ഞാൻ വിശ്വസിക്കുംപൊൾ എല്ലാവരെയും വിശ്വസിക്കും; when all shall die I shall remain alone എല്ലാവരുംമരിച്ചിരിക്കുംപൊൾഞാൻതന്നെശെഷിക്കും.

On this head three observations may be made, first that if the particle *when* is joined to the present, or preterite in *u*, the initial അ is cut off, and it is written പ്പൊൾ; but when joined to a preterite in ി the അ is changed, and it is written യപ്പൊൾ as ചൊല്ലിയപ്പൊൾ when he spoke, ഉറങ്ങിയപ്പൊൾ when he slept.

2dly. If the particle, when, is joined to the imperfect, the preterite is used instead thereof. As, when I was willing

ഉ

ഇറങ്ങുകയായിരുന്നപ്പോൾ, or ഇറങ്ങുകയായിരുന്നപ്പോൾ; when he was going down അവൻ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ.

3dly. That when the particle is written, and pronounced പൊൾ, as when joined to the future, the final ൾ is left out, and it is written പൊ as, when I shall love സ്നേഹിക്കുമ്പൊ.

Of the Conditional എങ്കിൽ, എങ്കിലും.

These conjunctions are added to the present, and preterite as; if I do, or did; ഞാൻ ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ; if you spoke നീ പറഞ്ഞു എങ്കിൽ; altho I love ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിലും; If I did this may God punish me ഇത ഞാൻ ചെയ്തു എങ്കിൽ എന്നെ തമ്പുരാൻ ശിക്ഷിക്കട്ടെ; If I said so punish me ഞാൻ പറഞ്ഞു എങ്കിൽ എന്നെ ശിക്ഷിച്ചാലും; although I have sinned I hope to be saved പിഴച്ചു എങ്കിലും മോക്ഷത്തിന്നു ഞാൻ ശരണം ആശിക്കുന്നു.

If he should come it does not signify അവൻ വന്നു എങ്കിൽ ചേതം ഇല്ല; Here it is observable that എങ്കിലും is added to verbs without making any change in them whatsoever, either in the present, or preterite.

Of the Infinitive mood.

It is formed by joining the particle ആൻ to the verb, as; സ്നേഹിക്കുന്നതിന, or സ്നേഹിക്കുന്നതിനായിട്ട, to love; സ്നേഹിച്ചതിന to have loved; സ്നേഹിക്കുമായിട്ട, or rather സ്നേഹിക്കുമാറ to be about to love.

Verbs

Of the ſupine

Verbs which in the preſent end in ക്കുന്നു, and in the preterite in ച്ചു have the ſupine in പ്പാൻ, which is done by ſubſtituting പ്പാൻ for ക്കുന്നു, as, സ്നെഹിപ്പാൻ to love; ചിരിപ്പാൻ to laugh.

The ſame ſupine have verbs in ക്കുന്നു which make the preterite in ത്തു, as; കൊടുപ്പാൻ to give; പെറുപ്പാൻ to ber.a

Alſo verbs ending in the preterite in ന്നു, as; നടപ്പാൻ to happen from നടന്നു; ഇരിപ്പാൻ to ſit, or be, from ഇരുന്നു, നില്പാൻ to ſtand, from നില്ക്കുന്നു pret. നിന്നു; ചുമപ്പാൻ from ചുമക്കുന്നു to carry, pret. ചുമന്നു; In fine, all verbs which end in the preſent in ക്കുന്നു, and in the pret. in ഉ but not in ഇ, make the ſupine generally in പ്പാൻ.

But verbs in ക്കുന്നു whoſe pret. ends in യി generally make the ſupine in വാൻ, as ആകുവാൻ to be, from ആകുന്നു; പൊകുവാൻ, to go, from പൊകുന്നു; ഒഴുകുവാൻ to flow, from ഒഴുകുന്നു.

In the ſame manner is formed the ſupine of all the compounds of ആകുന്നു, which, tho' in the preſent they end in ക്കുന്നു, have the pret. in യി, as; ഉണ്ടാക്കുവാൻ to make; പൊക്കുവാൻ to raiſe.

Alſo verbs in രുന്നു, as, തരുവാൻ, to give; വരുവാൻ to come; വളരുവാൻ തുടങ്ങി it began to increaſe; പൊരുവാൻ പൊകെണ്ടാ do not proceed to quarrel.

But verbs which end in ക്കുന്നു pret. ത്തു have the ſupine പ്പാൻ as

ക്കിപ്പ

തീൎപ്പാൻ to finish, from തീൎക്കുന്നു,
പാൎപ്പാൻ to tarry, from പാൎക്കുന്നു,
വിയൎപ്പാൻ to sweat, from വിയൎക്കുന്നു.

Verbs ending in ല്ലുന്നു; ള്ളുന്നു; also in ഴുന്നു, and pret. in ടു, or ണ്ടു, ന്നു make the supine in വാൻ, as, ചൊല്ലുവാൻ to say, വീണ്ടുവാൻ to redeem, നേടുവാൻ to acquire, വാഴുവാൻ to govern.

Somtimes however the supine ends in ആൻ by changing the penultimate ഉ into ാ, as കൊല്ലാൻ to kill, ചുടാൻ to roast.

Verbs in യുന്നു make വാൻ in the supine, omitting entirely യുന്നു, as, കരവാൻ from കരയുന്നു to weep; പറവാൻ to speak from പറയുന്നു.

But if in യ്യുന്നു this യ്യ is changed into ൈ, and വാൻ is added, as പൈവാൻ to rain from പെയ്യുന്നു; ചെയ്‌വാൻ to do from ചെയ്യുന്നു.

All other malabar verbs, whatever be the termination of the present, have the supine in ാൻ, by changing the ഉ penultimate into ആ, as, മുങ്ങാൻ from മുങ്ങുന്നു to sink; പൂട്ടാൻ from പൂട്ടുന്നു to shut, or lock; മൂടാൻ from മൂടുന്നു to close; എണ്ണാൻ from എണ്ണുന്നു to reckon; വേവാൻ from വേവുന്നു to dress victuals.

The following verb ഉണ്ണുന്നു, to eat rice, is an exception to all these rules, it making the supine ഉണ്മാൻ, and കാണുന്നു to see കാണ്മാൻ, or കാമ്മാൻ, as also തിന്നുന്നു to eat തിമ്മാൻ.

Of

Of Gerunds.

Gerunds are compounded of the verb to be used in the sentence, and the defective verb വെണം, or വെണ്ടു, as സ്നെഹിക്കെണ്ടു, സ്നെഹിക്കെണ്ടു which ought to be loved, and സ്നെഹിക്കെണ്ടും, സ്നെഹിക്കെണ്ടുന്നു, സ്നെഹിക്കെണ്ടുക, സ്നെഹിക്കെണ്ടുന്നുക, which must be loved.

Of Participles.

The radical participles of the present, preterite, and future tenses have been explained in the conjugation of verbs. They are, for example, of the present tense, ക്ഷണത്തിൽ കടന്നുപൊകുന്ന കാലം, the time which passes quickly away, and this is formed by changing the final ഉ of the present into അ, as പൊകുന്ന.

The preterite is formed from the pret. indicative which if it end in ഉ this is changed into അ the letter യ is added except in the verbs പൊകുന്നു, and ആകുന്നു and its compounds, in which the final യി is changed in യ without adding it as ഞാൻ സ്നെഹിച്ച കുട്ടി ചത്തു the Boy whom I loved is dead; കട്ടുപൊയ മുതൽ കൊടുക്കെണം you must restore the stolen property, കഴിഞ്ഞപൊയ വർഷകാലത്തിൽ പുഴയിലെ വെള്ളം എത്രയും പൊങ്ങിപൊയി last winter the water of the River rose very much.

The future participle is compounded of the supine with the addition of the verb ഇരിക്കുന്നു; but, in speaking of a thing to happen at a great interval of time, we add ഉഴന്നു, as വന്ന

വര

[illegible] in the next year; [illegible] I heard that your Highneſs is about to return into your own coutry; [illegible] the Prophets believed in Chriſt who was to come; [illegible] when the mother who was about to die ſaw her ſon ſhe became better, and in a few days recovered.

Here it ſhould be remembered, as was before obſerved in ſpeaking of the adjective, that theſe participles may become adjectives by placing them before the noun, as, [illegible] in the laſt war; [illegible] a withered tree; and by joining to them the pronouns [illegible], [illegible], [illegible] they may be declined as in the third Lecture reſpecting pronouns, as may be more fully ſeen.

LECTURE SIXTH,

Cauſal or Effective verbs.

What we expreſs in two verbs, the Malabars do by a ſingle word, which may be termed a cauſal or effective verb. Thus, to make to come, to cauſe to do, to make to love, are in Malabars ſingle expreſsions. But as theſe are formed in various modes according to the form of the radical verb, the following Rules are laid down for the more readily diſtinguiſhing the primary verb.

RULE

RULE FIRST.

Verbs which end in the preſent in ക്കുന്നു become effectives, or cauſals by adding പ്പി before ക്കുന്നു, for inſtance, സ്നേഹിക്കുന്നു I love, സ്നേഹിപ്പിക്കുന്നു to cauſe to love, pret. സ്നേഹിപ്പിച്ചു; പ്രയത്നിക്കുന്നു to labour, പ്രയത്നിപ്പിക്കുന്നു; വിളിക്കുന്നു to call, വിളിപ്പിക്കുന്നു to make to call; ചിരിക്കുന്നു to laugh, ചിരിപ്പിക്കുന്നു to make laugh; ഗ്രഹിക്കുന്നു to receive, ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു to cauſe to take; കേൾക്കുന്നു to hear, കേൾപ്പിക്കുന്നു to make to hear.

Exceptions,

ഇരിക്കുന്നു to ſit, ഇരുത്തുന്നു, ന്നു to cauſe to ſit; നില്ക്കുന്നു to ſtand, നിറുത്തുന്നു to make ſtand; നടക്കുന്നു to walk നടത്തുന്നു, ന്നു to make walk; കടക്കുന്നു to paſs കടത്തുന്നു, ന്നു to cauſe to paſs; കിടക്കുന്നു to lie down കിടത്തുന്നു, ന്നു to make to lie; ശമിക്കുന്നു to be appeaſed ശമത്തുന്നു to make calm.

RULE SECOND.

The verb ſubſtantive, and its compounds, and verbs active in കുന്നു make their effectives by changing കുന്നു into ക്കുന്നു as ആകുന്നു to be, or have, ആക്കുന്നു to make to be, or have; ഉണ്ടാകുന്നു to have, ഉണ്ടാക്കുന്നു to make to have; പോകുന്നു to go പോക്കുന്നു to cauſe to go; ഒഴുകുന്നു to flow, ഒഴുക്കുന്നു to cauſe to flow; ഉരുകുന്നു to become liquid, ഉരുക്കുന്നു to make to melt; പഴകുന്നു to accuſtom, പഴക്കുന്നു to make familiar; and ſome others ſimilar to theſe, but not all, for ſome verbs have no effective.

In

In the ſame manner, verbs in ങ്ങുന്നു are made effective by changing ങ്ങുന്നു into ക്കുന്നു, as മുങ്ങുന്നു to ſink മുക്കുന്നു to cauſe to ſink, മുക്കി; ഒങ്ങുന്നു to grow ripe, ഒക്കുന്നു, ക്കി to make ripe; വിങ്ങുന്നു to ſmother വിക്കുന്നു, വിക്കി; അടങ്ങുന്നു to be included, അടക്കുന്നു, ക്കി to include; കലങ്ങുന്നു to be diſturbed, കലക്കുന്നു to trouble water; നീങ്ങുന്നു to ritire നീക്കുന്നു, നീക്കി to take away; വെങ്ങുന്നു to be hot, വെക്കുന്നു to heat; മടങ്ങുന്നു to be conquered, മടക്കുന്നു to conquer.

RULE THIRD.

Verbs which have not the final ന്നു preceded by ക്കു or ങ്ങു become cauſal by changing the ſyllable into യി and ending in യിക്കുന്നു ſo, തല്ലുന്നു to ſtrike തല്ലിക്കുന്നു to cauſe to ſtrike; ചെയ്യുന്നു to do ചെയ്യിക്കുന്നു to cauſe to do; പറയുന്നു to ſpeak, പറയിക്കുന്നു to make ſpeak; ചൊല്ലുന്നു to ſpeak, ചൊല്ലിക്കുന്നു to cauſe to ſpeak; വാഴുന്നു to reign, വാഴിക്കുന്നു to cauſe to reign.

Except the followiug,

തിന്നുന്നു to eat തീറ്റുന്നു, റ്റി to feed, ഉണ്ണുന്നു to eat rice ഊട്ടുന്നു to cauſe to eat rice; വീഴുന്നു to fall വീഴ്ത്തുന്നു to cauſe to fall or വീഴിക്കുന്നു, ച്ചു; കൂടുന്നു to be united, കൂട്ടുന്നു, ട്ടി to cauſe to join; വരുന്നു to come, വരുത്തുന്നു to make to come; നനയുന്നു to be wet നനക്കുന്നു to make wet; ഉരുളുന്നു to fly, ഉരുട്ടുന്നു, ട്ടി to make fly; കാണുന്നു to ſee, കാട്ടുന്നു to ſhew, ട്ടി; താഴുന്നു to be under, താഴ്ത്തുന്നു to put down; അണയുന്നു to approach, അണക്കുന്നു to make &c. ച്ചു; വാടുന്നു to wither as flowers വാട്ടുന്നു, ട്ടി to dry up.

RULE

RULE FOURTH.

Verbs in ുന്നു change this termination in ൎത്തുന്നു, or ക്കുന്നു; as, വളരുന്നു to increase, വളൎത്തുന്നു to make grow ൎത്തി; പകരുന്നു to be changed, പകൎത്തുന്നു, ൎത്തി to change, തകരുന്നു to be broken, തകൎത്തുന്നു, or തകൎക്കുന്നു to break; തീരുന്നു to be finished, തീൎക്കുന്നു to finish ൎത്തു; വരുന്നു to come വരുത്തുന്നു, ത്തി to cause to come.

EXCEPT.

തരുന്നു to give to me, or you, തരിയ്ക്കുന്നു, ച്ചു.

RULE FIFTH.

Verbs in റുന്നു double റ in to റ്റുന്നു, ആറുന്നു to become cool ആറ്റുന്നു to make cool റ്റി; ഏറുന്നു to ascend ഏറ്റുന്നു to make to ascend, to raise up, ഏറ്റി; കരെയേറുന്നു to climb, to land, കരെയേറ്റുന്നു, റ്റി; മാറുന്നു to be altered, മാറ്റുന്നു, റ്റി to cause to change.

EXCEPT.

പെറുന്നു to bring forth, പെറ്റിയ്ക്കുന്നു, ച്ചു.

RULE SIXTH.

There are also a few active verbs which are made effective in ിപ്പിക്കുന്നു, or ിക്കുന്നു; വളൎക്കുന്നു to educate വളൎപ്പിക്കുന്നു to cause &c. വളൎത്തു; തീൎക്കുന്നു to finish, തീൎപ്പിക്കുന്നു to make to finish ൎത്തു, കാണുന്നു to shew, കാട്ടിക്കുന്നു, ച്ചു to cause to shew; ഏറുന്നു to raise up ഏറ്റിക്കുന്നു, ച്ചു to make to raise.

LECTURE

LECTURE SEVENTH.

OF VERBS PASSIVE,

The Malabars ſeldom uſe the Paſſive voice, but ſince it is ſometimes employed, the rule is ſubjoined by which verbs active become paſſive; namely, by taking away the final ന്നു and changing the penultimate ഉ into എ, annexing the verb പെടുന്നു in this manner, സ്നേഹിക്കുന്നു to love, സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നു to be loved; സ്തുതിക്കുന്നു to celebrate, സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നു to be celebrated, തുറക്കുന്നു to open തുറക്കപ്പെടുന്നു to be opened.

All verbs paſſive have the preterite ending in ട്ടു, and conjugated as in the 4th Lecture.

But it ſhould be remarked that ſome verbs cannot be made paſſive without the utmoſt impropriety, and ſolecism in language.

Secondly, that many verbs with the addition of പ്പെടുന്നു are not paſſive, but common, or active, or deponent, and are formed by joining പെടുന്നു to certain nouns only, for the greater number cannot be united with it, thus ഇഷ്ടം love, makes ഇഷ്ടപെടുന്നു to love; സ്നേഹം love, സ്നേഹപ്പെടുന്നു to love; വേദ pain വേദപ്പെടുന്നു to ſuffer; നിന്ദം contempt, നിന്ദപ്പെടുന്നു to deſpiſe.

A paſſive mode of ſpeech is alſo formed from certain adverbs, as from ദൂരെ far, is made ദൂരെപ്പെടുന്നു to be distant;

ന്നക്കം

അകം within, അകപ്പെടുക to be enclosed; മേൽ above, മേല്പെടുക to be over, to remain; hence മേൽ, or മേല്പെട്ടുകാരൻ a superior, tho' മേലവൻ is better.

LECTURE EIGHTH,

OF THE VERB PERSONAL.

It was before observed that all verbs in this language are impersonal. In poetry, however, and their best writings, we find a first, and third person singular, and a third person plural as.

Present ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നേൻ, അവൻ സ്നേഹിക്കുന്നാൻ, അവൾ സ്നേഹിക്കുന്നാൾ, അവർ സ്നേഹിക്കുന്നാർ.

Preterite ഞാൻ സ്നേഹിച്ചേൻ, അവൻ സ്നേഹിച്ചാൻ, അവൾ സ്നേഹിച്ചാൾ, അവർ സ്നേഹിച്ചാർ.

Future ഞാൻ സ്നേഹിപ്പേൻ, അവർ സ്നേഹിപ്പാർ.

no other tenses are used, and these very sparingly.

LECTURE NINTH.

OF IMPERFECT AND ANOMALOUS VERBS,

Irregular, or anomalous verbs are divided into two Classes; affirmative, and negative, and both require the person spoken of to be in the dative case.

The affirmatives are ഉണ്ടു to be, or have, pres. എനിക്കു, നിനക്കു ഉണ്ടു I, or you have (est mihi).

But in other tenses we must use the verb ഉണ്ടാകുക; as,

എ

ഇനിക്കുണ്ടായിരുന്നു I had; അവൎക്കുണ്ടായി they had; നമുക്കുണ്ടാകും we shall have.

This verb makes ഉള്ള in the participle, whence comes ഉള്ളവൻ. ഉള്ളവൾ. ഉള്ളത who, or which is. See farther in the section of adjectives; this verb has also another form in ഉള്ളു, which is *alone* or only.

But the verb, or noun preceding this must always end in ഏ, as, എത്രപേരുണ്ട how many persons are there രണ്ടെ ഉള്ളു there are two only.

This defective verb is joined to almost all verbs, by changing ന്നു into ഉണ്ട; thus സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട I am loving; which form is also used for the future, as സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട I will love വരുന്നുണ്ട I come, or I will come.

But when we would use this verb in a past sense, we use the preterite in ഇട്ടു, changing ട്ടു into ട്ടി, and adding ണ്ട, as, സ്നേഹിച്ചിട്ടുണ്ട I was loving; അവൻ വന്നിട്ടുണ്ട He came; or is come. We also use the verb ഉണ്ട when we would express the habit, or custom of doing a thing, substituting for the final ന്നു the termination കാറ ഉണ്ട, as, സ്നേഹിക്കാറുണ്ട I used to love; ചെയ്യാറുണ്ട I am accustomed to do; ചൊല്ലാറുണ്ട I am in the habit of saying.

Secondly വേണം I must, or will; Present ഇനിക്കു വേണം, or വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, It is necessary for me, I must, or will, നിനക്കു വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു you wish, or must. pret. ഇനിക്കു or നിനക്കു വേണ്ടിയിരുന്നു; Future വേണ്ടിയിരിക്കും; Infin. വേണം എന്ന

prerer.

Preter. വെണ്ടിയിരുന്നു; Part. വെണ്ടുന്ന, or വെണ്ടിയിരിക്കു-ന്ന; neuter വെണ്ടത, വെണ്ടുവത, or വെണ്ടിയിരിക്കുന്നത.

But observe, this verb may be joined to all others by removing the final ന്നു, and changing the penultimate உ into എ long, thus എണം, as, സ്നെഹിക്കുന്നു makes സ്നെഹിക്കെണം I must love; വരുന്നു to come വരെണം I must come.

And that this may added, without change, to all verbs in the second singular imperative by adding thereto the letter യും, thus സ്നെഹിക്കയും വെണം you, or we must love, from സ്നെഹി love thou; പൊകയും വെണം from പൊക go; മൊക്ഷം ഭാഗ്യം ലഭിപ്പാൻ ദൈവകല്പനകൾ കാക്കയും വെണം to aquire glory, or happiness, we must obey the law of God.

In place of the verb വെണം we may make use of വെണ്ടി, to which ഇരിക്കുന്നു is always joined, or sometimes വരുന്നു, thus വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു, or വെണ്ടിവരുന്നു, I must, വെണ്ടുന്നു, or വെണ്ടുന്നു it was necessary. But to express the other tenses we ought to join to this defective verb, ഇരിക്കുന്നു or വരുന്നു in the tense required, as വെണ്ടിവന്നപ്പൊൾ when it was necessary; വെണ്ടിയിരിക്കുന്നെങ്കിൽ if it be necessary; വെണ്ടിവരുംപൊൾ when it shall be needful.

Sometimes also വെണ്ടി is made to coalesce with other verbs, as was said of വെണം, by changing the final ന്നു of the imperative into എ long, with the addition of ണ്ടി and ഇരി-ക്കുന്നു, or വരുന്നു in that tense which the sense requires as പൊകെണ്ടിവരും it will be necessary for you to go; കൊടു-ക്കെ

ക്കുപൊകെണ്ടിവന്നു I was obliged to go to Cochin; നിന്നെയടി ക്കെണ്ടിവരും I shall be forced to beat you.

Instead of വെണ്ടി, sometimes വെണ്ടു is added in the manner before said, which however gives the verb the force of a supine, as, കൊച്ചിക്കുപൊകെണ്ടുവന്നു I came in order to go to Cochin; മൊക്ഷംകിട്ടെണ്ടുപ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നു to acquire happineſs I do penance.

Thirdly. The verb ഒല്ലും I am able, this has only the preſent tenſe as, എനിക്കൊല്ലും I can; നിനക്കൊല്ലും. It is joined to other verbs either entire, or contracted; in the firſt caſe the verb is in the imperative in അ with ഉം annexed, as in the caſe of വെണം, thus, സ്നെഹിക്കയുംഒല്ലും, only that the final ം is changed into its corresponding vocal conſonant, and it is written മാം, thus പൊകയുമാം I can go; ഉണ്ണുകയുമാം I can eat rice; this only in the inſtances where the imperative ends in ക, or ക്ക; if it has a different termination, then the final ന്നു of the preſent is dropped, and കയുമാം is added inſtead; thus, ചൊല്ലുകയുമാം I can ſay; തൂക്കുകയുമാം I can ſuſpend; which is alſo to be obſerved when this ſort of verbs precedes വെണം.

When this verb is contracted with the preceding, it is done by adding, tothe ſecond perſon of the imperative, the particle ാം, or if you pleaſe, by changing the termination ക്കും the future into ാം, thus സ്നെഹിക്കാം I can love, from സ്നെഹിക്ക the imperative, or സ്നെഹിക്കും the future; ചൊല്ലാം I can ſpeak,

speak, from ചൊല്ലു, or ചൊല്ലും; this verb may be traced perhaps to the substantive verb ഉണ്ടു as its origin.

In the same manner we use the defective അറിയും only in the present, it signifies either I know, or I know not, from അറിയുന്നു to know.

Fourthly. മതി it is enough; എനിക്കുമതി it suffices for me; it is used only in the present. When other tenses are required they are formed by the aid of the verb ഉണ്ടു I am, as മതിയായി it was sufficient; മതിയാകും it will suffice മതിയാകും ചൊല്ലുവാൻ; speak when there shall be enough.

The opposite correspondent to this verb മതി is പോരാ it is not enough, as എനിക്കപോരാ. പോരാഞ്ഞു it is, or was not enough or me; Part പോരാത്ത which is not sufficient, from which comes the substantive പോരായ്മ insufficiency.

Of Imperfect Negative Verbs.

First. വേണ്ട I will not, I do not want, I need not. Present എനിക്കവേണ്ട I want not; Prete. വേണ്ടാഞ്ഞു, 2d. വേണ്ടാഞ്ഞാൽ, 3d വേണ്ടാഞ്ഞിട്ടു, 4th. വേണ്ടാഞ്ഞതാലെ because I was unwilling or wanted not.

Inf. വേണ്ടെന്നു; Pret. വേണ്ടാഞ്ഞെന്നു, വേണ്ടാഞ്ഞിട്ടെന്നു; noun substantive വേണ്ടായ്മ inconvenience, uselessness.

This verb is joined to others by taking away ഉന്നു, and substituting എണ്ട as, സ്നേഹിക്കേണ്ട I will not, I need not love; ചെയ്യേണ്ട you must not, or should not do. But this

this form of expression is more commonly used in the imperative mood, as പൊകരുത do not go; കരയരുത do not weep; വരരുത you must not come.

Second. ഇല്ല, or അല്ല not to be, or have as; എനിക്കില്ല I have not. Pret. ഇല്ലാഞ്ഞു. 2d, ഇല്ലാഞ്ഞാൻ 3d. ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടു. 4th. ഇല്ലാഞ്ഞാൽ.

Inf. ഇല്ലയെന്നു; or ഇല്ലെന്നു Pret. ഇല്ലാഞ്ഞെയെന്നു; Part. ഇല്ലാത്ത which is not; Pret. ഇല്ലാഞ്ഞ; Supine ഇല്ലായ്വാൻ; Noun substantive ഇല്ലായ്ക want; as ബുദ്ധിയില്ലായ്കകൊണ്ടിതുവന്നു this happened for want of Judgement.

It is to be observed, first that അല്ല is declined in the same manner as above, with the difference of the first letter, as അല്ലാഞ്ഞിട്ടു. അല്ലാത്ത &ca.

2dly. We use the present participles of these verbs to form negative adjectives, and also substantives with the addition of അവൻ, അവൾ, അത as observed in the lecture on the adjectives.

This verb is joined to verbs affimative in order to give them a negative sense; in this case the final ഉ is omitted, and ഇ added instead, thus, ചെയ്യുന്നില്ല; Pret. ചെയ്തില്ല; ചെയ്തിട്ടില്ല Fut. ചെയ്കയില്ല; or ചെയ്കില്ല; പൊകില്ല I will not go. Whence it appears that, when ഇല്ല is joined to the future, the final ഉം is cut off, or exchanged for ഇല്ല, thus, it is not written വരുംഇല്ല, But

But, വില്ല; not തല്ലുംഇല്ല, Butതല്ലില്ല I will not beat.

But when a negative is required to be joined to the imperative mood ഒല്ല is used instead of ഇല്ല, as സ്നേഹിക്കൊല്ല, or സ്നേഹിക്കൊല്ലായ്വിൻ

In this manner ഇല്ല may be joined to all verbs which then require a dative of the person, unless the verb, requires by its nature, a different case.

From this verb is formed മനസ്സില്ല, to which is opposed മനസ്സുണ്ടു I am willing. (see Primitive Negative adverbs.

Thirdly വഹിയാ, I cannot ഇരിക്കവഹിയാ; Pret. വഹിയാഞ്ഞു; 2d. വഹിയാഞ്ഞാൽ; 3d. വഹിയാഞ്ഞിട്ടു; 4th. വഹിയാഞ്ഞാറെ when, after that, I could not.

Inf. വഹിയായിന്നു; Pret. വഹിയാഞ്ഞിരുന്നു; Part. വഹിയാത്ത which cannot; Pret. വഹിയാഞ്ഞ Noun substantive വഹിയായ്ക Inability.

When this verb is joined to others ഉണ്ടു is changed for വഹിയാ, thus ചെയ്യവഹിയാ I cannot do; സ്നേഹിക്കവഹിയാ I cannot love, പോകവഹിയാ I cannot go.

But when, as is sometimes the case, it is added without any alteration, the preceding verb is made to end in കയും, (in the same manner as explained in the words ആകും, വേണും) and വഹിയാ is annexed to this termination; thus പോകയും വഹിയാ I cannot go; നടക്കയും വഹിയാ I cannot walk, പറകയും വഹിയാ I cannot speak.

Fourthly. മേല I am unable, which may be conjugated

gated like ഒല്ലുക, but it is ſeldom uſed unleſs in the preſent tenſe, as എനിക്കൊല്ല I cannot, ഇതെനിക്കൊല്ല I cannot do this, സ്നേഹിപ്പാനൊല്ല I cannot love, ചെയ്വാനൊല്ല I cannot do, എനിക്കു വിശ്വസിപ്പാനൊല്ല I cannot believe it.

Fifthly. വഹിയാ I cannot, is alſo conjugated in the ſame manner as above, with a dative of the perſon, എനിക്കു വഹിയാ; Pret വഹിയാഞ്ഞു, Inf. വഹിയായ്ക; Part വഹിയാത്ത; neuter, വഹിയാത്തത which cannot be.

When joined with other verbs, theſe ought to be in the ſupine, as with ഒല്ല; thus തിന്മാൻ വഹിയാ I cannot eat; നടപ്പാൻ വഹിയാ I cannot walk.

Sixthly. കൂടാ, I am unable, is conjugated in the ſame manner, thus കൂടാ; Pret. കൂടാഞ്ഞു; കൂടാഞ്ഞാറ; കൂടാഞ്ഞിട്ട Inf. കൂടായ്ക, Pret. കൂടാഞ്ഞെയ്ക; Part. കൂടാത്ത; neuter കൂടാത്തത, like വേണ്ടാത്തത, മാട്ടാത്തത, ഇല്ലാത്തത.

This verb is joined, without any change, to the preterite of others; it requires a dative എനിക്കു ചെയ്തു കൂടാ I cannot do it; എനിക്കു പോയി കൂടാ I cannot go. അവന്നു വന്നു കൂടാ he cannot come.

It is proper for Learners to write all the defective verbs with *a* long, as കൂടാ, മാട്ടാ, വഹിയാ, ഇല്ലാ.

Beſides theſe defective verbs, which joined to regulars make a negative ſignification, there are certain particles which have the ſame power, ſuch are ആ and ആതെ.

Of

Of the Negative particle ആ

All verbs become negative, if, in place of the final ഉന്നു, you annex ആ, as, 1st. Pret. ചെയ്യാത്തു, or ചെയ്യാഞ്ഞു, 2d Pret. ചെയ്യാഞ്ഞാൽ by not doing, or having done; 3d. ചെയ്യാഞ്ഞിട്ട; Inf. ചെയ്യായ്യന്നു; Pret. ചെയ്യാത്തെയ്യന്നു; Part. ചെയ്യാത്ത; Supine ചെയ്യാഴ്വാൻ; noun ſubſtantive, ചെയ്യാഴ്ക.

So alſo വരാ, he comes not, Pret. വരാത്തു; or വരാഞ്ഞു; വരാഞ്ഞാൽ: വരാഞ്ഞിട്ട; Part. വരാത്ത, neuter വരാത്തത; Supine വരാഴ്വാൻ; noun Substantive വരാഴ്ക the not coming, the non arrival.

In the ſame manner is conjugated പൊകാ I cannot go; നടക്കാ I cannot walk. From which it might appear that this mode of expreſſion is deducible from വെണ്ട, or കൂടാ.

Affirmative verbs, alſo, become negative, by the additiuo of the particle ആതെ, inſtead of ഉന്നു, and by joining to this, ഇരിക്കുന്നു, in whatever tenſe the ſentence may require, thus from സ്നെഹിക്കുന്നു is formed, സ്നെഹിക്കാതെഇരിക്കുന്നു I do not love, from പറെയുന്നു to ſpeak, പറെയാതെഇരിക്കുന്നു he is ſilent, പൊകാതെഇരിക്കുന്നു he will not go.

Sometimes by way of adding grace, or elegance to the expreſſion, കണ്ടു is joined to ആതെ, thus പറെയാതെകണ്ടുന്നു he was ſilent, or ſpoke not.

Sometimes alſo a verb ending in ആതെകണ്ടു is joined with other verbs, and in this caſe it may be rendered by our expreſſion

preſſion without being, as നനയാതെവന്നു I came without being wet, അറിയാതെചെയ്തു I did it without knowing; പറയാതെകണ്ടെകിഴിച്ചു പൊയി He went away without ſpeaking.

More will be ſaid on this ſubject when treating of adverbs to which the reader is referred for fuller information.

LECTURE TENTH.

Of Verbs of Elegance,

This ſort of verbs is uſed by the Malabarians to add force, or beauty to an expreſſion. They are as follows; കൊള്ളുന്നു to buy, to take, or receive, is joined to the preterite of verbs, and ſeems to have no other ſenſe than to mark the time, or tenſe, for the preceding verb expreſſes the ſignification, which is alſo the caſe with other emphatical, or ornamental verbs, as മാനുഷർപിഴച്ചതിന്റെപിൻ തമ്പുരാൻ അവരെരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു after that men had ſinned the ſon of God redeemed them, ആവൊളംനിന്നൊടുപറഞ്ഞു കൊണ്ടുനീകെട്ടില്ലയൊ I told you all I could, did you not hear?

Secondly. കളയുന്നു to caſt out, is added to verbs in the preterite, as, പൊയികളഞ്ഞു he ddə arted; പൊയികളയും he will go; ഓട്ടികളയുന്നു to turn out; തല്ലിക്കളയുന്നു to beat, തല്ലിക്കളഞ്ഞു Preterite.

Thirdly. ഇരിക്കുന്നു to exiſt, to be, to ſit, is joinedteo the

the preterite alſo, thus സ്നെഹിച്ചിരിക്കുന്നു I am loving, അവൻ ഇതുപറഞ്ഞിരിക്കുംപൊൾ when he is ſaying this, എഴുതിയിരിക്കുന്നപൊലെ as it is written.

Fourthly. കിടക്കുന്നു, to lie, is alſo added to the preterite, as ചൊല്ലികിടക്കുന്നു it is ſaid, എഴുതികിടക്കുന്നു it is written.

Fifthly. അയക്കുന്നു to ſend, is joined to the ſame tenſe, only the initial അ is cut off, & it is written യക്കുന്നു, and preterites ending in ഉ are changed into അ, but thoſe in ഇ remain unchanged, thus, ഇതവനൊടുപറഞ്ഞെയച്ചിതിന്റെശെഷംപൊയി when he had ſaid this to him he departed.

Sixthly. വിടുന്നു to diſmiſs, when added to the preterite of a verb ſignifies to ſend, as ചൊല്ലിവിടുന്നു I ſend to ſay, or ചൊല്ലുടുന്നു, preterite ചൊല്ലുട്ടു. കൊടുത്തുവിടുന്നു to ſend to give; this is commonly written കൊടുത്തൂടുന്നു, Pret. കൊടുത്തൂട്ടു.

In the ſame manner തന്നുവിടുന്നു to ſend to give (ſpeaking of the 1ſt. or 2d. perſon) or തന്നൂടുന്നു pret. തന്നൂട്ടു. hence it appears that വിടുന്നു in compoſition is written, and pronounced as if it was ഊടുന്നു, But this form is very ſeldom uſed and only in the above examples.

Seventhly, തരുന്നു to give to the firſt, or ſecond perſon; കൊടുക്കുന്നു to give to the third, being joined to the preterite, add ſomewhat to the ſignification of the verb; എടുത്തുതന്നു he took, and gave it me ചൊല്ലിതന്നു he gave me in words, or

or he said to me; പഠിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു he taught him, gave instruction,

Eighthly ചെയ്യുന്നു to do, may be joined to other verbs in three different ways.

1st. To the Imperative, in which case ചെയ്യുന്നു is used in the participle of the present, or preter tense, as അവൻപഠിപ്പിക്കചെയ്യുന്നു he teaches; ഇന്നലെവരികചെയ്തു he came yesterday.

2dly. the particle ഉം is annexed to the imperative, and ചെയ്യുന്നു, and ചെയ്തു is added in the same manner as വെണം, and അരുത; thus, അവൻവരികയ്യുംചെയ്തു he came; ഞാനെല്ലൊവലെസന്തൊഷിക്കയ്യുംചെയ്തു I am much rejoiced; and not unfrequently it governs two, or three verbs, as in the following example, വെണ്ണംവണ്ണംകുമ്പസാരിക്കയ്യുംമനസ്താപപ്പെടുകയ്യും ഇനിമെലിൽപാപങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യാതിരിക്കയ്യുംചെയ്യുന്നവൎക്കമനൊപൊറുതികിട്ടും. They who do truly confess, and repent of their sins, and resolve to trangress no more shall obtain remission of their sins.

This form of speech is very common.

3dly. The last way in which this verb is annexed to others, is to the supine, dropping the final *an* ആൻ, and substituting, ഉന്തും E. G. ആദ്യമനുഷ്യൻവിലക്കിയ കായ്തിന്നുതുംചെയ്തുശിക്ഷക്കയൊഗ്യനാകുന്നതുംചെയ്തു The first man by eating the forbiden fruit made himself liable to punishment; അവൻഅതചെയ്യുന്നതും ചെയ്തു He did

did it; from which last example, it is plain that, this verb may be added, in the manner aforesaid, to itself.

Ninthly. വരുന്നു, to come, is joined to the verb വെണ്ടു; as, വെണ്ടുവരും it will be necessary. It is added also to verbs which have this defective verb previously annexed to them, as, പൊകെണ്ടുവരും I shall be forced to go; to this verb വെണ്ടു is also added ഇരിക്കുന്നു, as വെണ്ടിരിക്കുന്നു it will be necessary,

See the paragraph on വെണ്ടും above.

Tenthly. ഉണ്ടാകുന്നു to be, is added to the imperative, അവൻ അങ്ങനെ പറകെ ഉണ്ടായി he said so; അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്കയുണ്ടായി he did it.

Eleventhly. ചമയുന്നു to become, is joined to the preterites of the verbs ഉണ്ടാകുന്നു, and പൊകുന്നു; as പൊയിചമഞ്ഞു he departed; മാലാഖമാർ പാപംചെയ്തിട്ടു പിശാചുക്കളായിചമഞ്ഞു the angels having sinned became Devils.

LECTURE ELEVENTH.

Of the other Parts of speech.

After having separately treated of the noun, pronoun, verb, and participle, it remains to consider the other parts of speech as they regard syntax, or construction. Namely, prepositions, the rules for forming the different cases of the noun, adverbs, interjections, and conjunctions, from the combination

combination of all which the ſtructure of language is raiſed and fixed.

Of the Nominative.

This is placed before the verb not only in the definite moods, but alſo in the Infinitive, before participles ſimple, and compound, before ſubſtantives, and even ſupines. Ex. gr. നീവരുമെന്നുകെട്ടു I heard you would come; അവൻവരുവാൻനീഏറ്റപ്രയത്നംചെയ്തുഎന്നുകെട്ടു I heard you uſed much diligence that he ſhould come; ഞാൻഅയച്ചവനെശത്രുകൊന്നു the enemy killed him whom I ſent; ഞാൻനന്നാക്കിയഅകത്തരാജാവടക്കി the Raja has ſeized the houſe which I repaired.

Obſerve that, in neuter nouns, the nominative is uſed frequently; and generally, for the accuſative caſe, eſpecially in the Plural.

Secondly that, the adverb തൊറും all, every, takes a nominative before it; കാലംതൊറും at all times; ആണ്ടുതൊറും every year; തൊട്ടംതൊറുംവെററിലനാടതൊറുംഭാഷ In every garden there is beetle leaf, and in every country a (different) language. Proverb.

Of the Genitive

When there is no rule to the contrary, the genitive is uſed as in the European languages; കുതിരെടെഉടെയവൻ the maſter of the horſe; നാട്ടിലെരാജാവ the king of the country;

country; ആദിത്യന്റെവെളിവ the light of the sun; ഭൂമിയുടെവലിപ്പം the magnitnde of the Earth; മാൎഗ്ഗത്തിന്റെപ്രമാണം the ordonnance af the Law.

Obſerve 1ſt, that, nouns ending in ട double this letter into ട്ട, and ſo obtain the force of a genitive, thus from ചുമട a burden, and ആൾ a person, comes ചുമട്ടാൾ a bearer of burdens, a porter; from നാട a country, and പിണക്കം diſſenſion, comes നാട്ടുപിണക്കം civil diſcord, the ട്ട being ſometimes changed into ട്ടു, and, indeed, ſometimes into ട്ടും, as ആട്ടുംപൂട sheep's wool.

Secondly. That, when two names of irrationals come together, one requiring in our idiom to be in the genitive, the Malabars leave it in the nominative, as പള്ളിതാക്കോൽ, to which the English has a correſponding expreſſion, 'the Church key;' പള്ളിവാതിൽ the Church door; എരുമപ്പാൽ Buffalo's milk; കടത്തുവള്ളം a harbour, or place where boats are laid up; വാഴഇല a plaintain leaf. But this form of expreſſion is not univerſal, and would often be abſurd; thus we cannot ſay പാംപുപല്ല a ſerpent's tooth, നാടിളക്കം a diſturbance in a country; but പാംപിന്റെപല്ല; നാട്ടിന്റെഇളക്കം, or നാട്ടിലെഇളക്കം,

In general, when a noun ends in *a* ſhort, it is ſafer for beginners to uſe always the genitive, rather than the nominative, until experience ſhall have taught them in what inſtances this peculiarity of expreſſion may be uſed.

Thirdly

3 dly. nouns in ം muſt always be uſed in this ſenſe in the genitive, ſo that you can never ſay മരംഇല, but മരത്തിന്റെ ഇല the leaf of a tree; ആകാശത്തിന്റെകൊമ്പ the celeſtial horn, or Cornucopia; വൃക്ഷത്തിന്റെകൊമ്പ the branch of a tree; ആകാശത്തിലെരാജാവ the king of Heaven, of the firmament, or ſkies

But they are ſometimes put in the nominative, by cutting the final ം, and connecting the noun with the following one as മരത്തൊലി the Bark of a tree; സമുദ്രനീര Sea water

See foregoing obſervations on the formation of adjectives where two ſubſtantives come in this manner together. But this form can never be uſed when the laſt noun begins with a vowel.

4 thly. that, nouns ſignifying ſupreme authority, tho', they may be uſed in the genitive, are frequently put in the dative caſe, as രാജാക്കന്മാൎക്കകീഴ്പെട്ടിരിക്കെണം we ought to be ſubject to kings; ഈനിലത്തിന്ന ഉടയവനാകുന്നു I am maſter of this field; അവൎക്കരാജാവനിങ്ങൾ your highneſs is their king; മൃഗങ്ങൾക്കരാജാവസിംഹം the Lion is the King of Beaſts; ശാസ്ത്രത്തിന്നുടമസ്ഥനാകുന്നു He is maſter of arts.

Prepoſitions which require a Genitive.

In the Malabar language theſe parts of ſpeech are always placed after the noun; their more appropriate appellation would therefore be poſt-poſitions, the following govern

govern the genitive case; അരികെ near, or അരികത്ത, as പൊഴെടെ അരികത്ത near the river, വീട്ടിന്റെ അരികെ near the house.

It requires also a dative as പള്ളിക്കരികെ.

അകത്ത within, പള്ളിയുടെ അകത്ത within the church;

Also sometimes a dative as പള്ളിക്കകത്ത.

അക്കര beyond, ഇക്കര on this side, and their compounds അക്കരക്കെ; ഇക്കരക്കെ; as പൊഴെടെ അക്കരക്കെ on that side of the river, and the latter sometimes with a dative, as പൊഴെക്ക ഇക്കരക്കെ.

അപ്പുറം beyond, ഇപ്പുറം on this side, are adverbs, as ഞാൻ ഇപ്പുറത്ത അവൻ അപ്പുറത്ത ആയിരുന്നു I was on this side, he on that.

എതിരെ, or നേരെ opposite; as പള്ളിയുടെ നേരെ, or എതിരെ opposite the Church.

മേലെ, മേല, or മീതെ over, upon, above; എന്റെ മേലെ above me ഇതിന്റെ മീതെ above this.

മുമ്പെ, മുമ്പിൽ, മുന്നെ, or മുമ്പിൽ before, in presence of, എന്റെ മുമ്പിൽ before me; നിന്റെ മുന്നാകെ before you;

പുറകെ, or പിറകെ behind, എന്റെ പിറകെ behind me.

Also the adverbs അവിടെ, and ഇവിടെ there, here, require a genitive; as, നാട്ടിന്റെ എവിടെ നീ പാർക്കുന്നു where in the

the country do you live? ഞങ്ങടെഇവിടെഒന്നുംകലഹംഇല്ല here amongst us there is no disturbance; നിന്റെഅവിടെനെല്ലുഉണ്ടൊ is there any nelly (rice) with you?

Their compounds also require the same case, അവിടെനിന്നു from thence ഇവിടെനിന്നു, എവിടെനിന്നു, as; എന്റെഇവിടെനിന്നുവന്നു I came from my house; പെങ്ങളുടെഅവിടെക്കപൊകുന്നു I go to my sister's house; തിരുമുമ്പിൽ, or തിരുമുമ്പാകെ before God, or the King.

But when മുമ്പെ or മുമ്പിൽ signifies the time past, then, the noun is better in the dative, as, വെനിലിന്നുമുമ്പെ before the summer; മഴെക്കുമുമ്പെ before the rains.

മുമ്പാകെ, or മുമ്പിൽ in presence of, governs a genitive, എന്റെമുമ്പാകെതല്ലി he struck him in my presence.

വക്കൽ to, or at. അവന്റെവക്കൽ at him, to him; നിന്റെവക്കലെപറവാൻഅയച്ചു he sent to speak to you.

വഴി, വഴിയായി, വഴിയായിട്ടു or, വഴിയെ according to, tho' included in those adverbs which require a genitive case, are more properly joined to the indeclinable noun in ത്തിൻ; as, ന്യായത്തിൻവഴി agreeable to justice; ദൊഷത്തിൻവഴിയായി sinfully.

പിമ്പെ after, as സുഖത്തിന്റെപിമ്പെദുഃഖം after mirth comes sorrow.

പുറത്ത upon, എന്റെപുറത്തവീണു he fell upon me; പള്ളിയുടെപുറത്ത, or, with a dative പള്ളിക്കപുറത്ത without the church.

കീഴ

കീഴ് കീഴെ beneath; alſo താഴെ, or താഴത്ത under; രാജാവിന്റെ താഴെ, or കീഴ under the Raja, സമുദ്രത്തിന്റെ താഴെ മണൽ the ſand under the ſea.

ശേഷം after, as അതിന്റെ ശേഷം after that.

ചുറ്റും about, as ഭൂമിയുടെ ചുറ്റും കടൽ the ſea is round about the Earth.

Of the Dative

All verbs ſignifying gain, or loſs, or injury, or the value of any thing, alſo verbs of going, ſuch as imply the limit of motion to a place, verbs of giving, of buying, lending, ſhewing alſo the verbs ſubſtantive ഇരിക്കുന്നു to be, കിട്ടുന്നു to acquire, ചേരുന്നു to fit, എത്തുന്നു to arrive, or reach at, require a dative caſe, as എനിക്ക ഉപകാരം ഉണ്ടായില്ല I gained nothing, അവർക്ക വളരെ ചേതം വന്നു they ſuffered great loſs; ശത്രുവിന്ന ജയം ഉണ്ടായി the enemy gained the victory; എനിക്ക ബഹുമാനം നിണക്ക ബഹുമാനക്കേട വരും I ſhall have the honor, you the diſgrace; ദൈവത്തിന്ന സ്തുതി praiſe be to God; അപ്പൻ മക്കൾക്ക ദ്രവ്യം വെക്കുന്നു the Father preſerves money for his chidren.

Verbs which ſignify the boundary at which we would arrive; നഗരത്തിന്ന പൊയി he went to the city; ആകാശത്തേക്ക കരെറി he aſcended into Heaven; വെള്ളത്തിന്ന പൊയി he went to the well, or tank; വിശപ്പ, or വ്യാധിക്ക ചികിത്സ ചെയ്യുന്നു he adminiſters medicine for ſickneſs.

But obſerve, when we ſay we go home, the dative is not uſed

3 dly. nouns in ം must always be used in this sense in the genitive, so that you can never say മരംഇല, but മരത്തിനി ഇല the leaf of a tree; സ്വൎഗ്ഗത്തിനിക്കൊമ്പു the celestial horn, or Cornucopia; വൃക്ഷത്തിനിക്കൊമ്പു the branch of a tree; സ്വൎഗ്ഗത്തിലെരാജാവു the king of Heaven, of the firmament, or skies

But they are sometimes put in the nominative, by cutting the final ം, and connecting the noun with the following one as മര തൊലി the Bark of a tree; സമുദ്രനീര് Sea water

See foregoing observations on the formation of adjectives where two substantives come in this manner together. But this form can never be used when the last noun begins with a vowel.

4 thly. that, nouns singnifying supreme authority, tho', they may be used in the genitive, are frequently put in the dative case, as രാജാക്കന്മാൎക്കുകീഴ്പെട്ടിരിക്കേണം we ought to be subject to kings; ഞാനീനിലത്തിനുഉടയവനാകുന്നു I am master of this field; അവൎക്കുരാജാവുതമ്പുരാൻ your highness is their king; മൃഗങ്ങൾക്കുരാജാവുസിംഹം the Lion is the King of Beasts; ശാസ്ത്രത്തിനുടയവനാകുന്നു He is master of arts.

Prepositions which require a Genitive.

In the Malabar language these parts of speech are always placed after the noun; their more appropriate appellation would therefore be post positions, the following govern

govern the genitive case; അരികെ near, or അരികത്തു, as പുഴയുടെ അരികത്തു near the river, വീട്ടിന്റെ അരികെ near the house.

It requires also a dative as പള്ളിക്കു അരികെ.

അകത്തു within, പള്ളിയുടെ അകത്തു within the church;

Also sometimes a dative as പള്ളിക്കകത്തു.

അങ്ങെ beyond, ഇങ്ങെ on this side, and their compounds അങ്ങെക്കര, ഇങ്ങെക്കര; as പുഴയുടെ അങ്ങെക്കര on that side of the river, and the latter sometimes with a dative, as പുഴക്കു ഇങ്ങെക്കര.

അങ്ങുപുറം beyond, ഇങ്ങുപുറം on this side, are adverbs; as ഞാൻ ഇങ്ങെപ്പുറത്തു അവൻ അങ്ങെപ്പുറത്തു ആയിരുന്നു I was on this side, he on that.

എതിരെ, or നേരെ opposite; as പള്ളിയുടെ നേരെ, or എതിരെ opposite the Church.

മേൽ, മേലെ, or മീതെ over, upon, above; എന്റെ മേൽ above me ഇതിന്റെ മീതെ above this.

മുന്നെ, മുന്നിൽ, മുമ്പെ, or മുമ്പിൽ before, in presence of, എന്റെ മുമ്പിൽ before me; നിന്റെ മുമ്പട്ടെ ന before you;

പുറകെ, or പിറകെ behind, എന്റെ പിറകെ behind me.

Also the adverbs അവിടെ, and ഇവിടെ there, here, require a genitive; as, ദേശത്തിന്റെ എവിടെയാകുന്നു where in the

the country do you live? നമ്മുടെ ഇവിടെ ഞങ്ങൾക്കു ഒട്ടും ഇല്ല here amongst us there is no disturbance; നിന്റെപക്കൽനെല്ലു ഉണ്ടൊ is there any nelly (rice) with you?

Their compounds also require the same case, അവിടെനിന്നു from thence ഇവിടെനിന്നു, എവിടെനിന്നു, as; എന്റെപുരയിൽനിന്നു വന്നു I came from my house; പെങ്ങളുടെ അവിടെക്കുപൊകുന്നു I go to my sister's house; തിരുമുമ്പിൽ, or തിരുമുമ്പാകെ before God, or the King.

But when മുമ്പെ or മുമ്പിൽ signifies the time past, then, the noun is better in the dative, as, വെനിൽക്കുമുമ്പെ before the summer; മഴെക്കുമുമ്പെ before the rains.

മുവാക, or മുവെര in presence of, governs a genitive, എന്റെമുവാകതല്ലി he struck him in my presence.

വക്കൽ to, or at. അവന്റെവക്കൽ at him, to him; നിന്റെവക്കൽ പറയിച്ചു he sent to speak to you.

വഴി, വഴിയായി, വഴിയായിട്ടു or, വഴിയെ according to, tho' included in those adverbs which require a genitive case, are more properly joined to the indeclinable noun in ത്തം; as, ന്യായത്തംവഴി agreeable to justice; ദൊഷത്തംവഴിയായി sinfully.

പിമ്പെ after, as സുഖത്തിന്റെപിമ്പെ ദുഃഖം after mirth comes sorrow.

പുറത്ത upon, എന്റെപുറത്തുവീണു he fell upon me; പള്ളിയുടെപുറത്ത, or, with a dative പള്ളിക്കുപുറത്ത without the church.

കീ

കീഴ് കീഴെ beneath; alſo താഴെ, or താഴത്ത under; രാജാവിന്റെ താഴെ, or കീഴ under the Raja, സമുദ്രത്തിന്റെ താഴെയുള്ള മണൽ the ſand under the ſea.

ശേഷം after, as അതിന്റെ ശേഷം after that.

ചുറ്റും about, as ഭൂമിയുടെ ചുറ്റും കടൽ the ſea is round about the Earth.

Of the Dative

All verbs ſignifying gain, or loſs, or injury, or the value of any thing, alſo verbs of going, ſuch as imply the limit of motion to a place, verbs of giving, of buying, lending, ſhewing alſo the verbs ſubſtantive ആകുന്നു to be, കിട്ടുന്നു to acquire, ചേരുന്നു to fit, എത്തുന്നു to arrive, or reach at, require a dative caſe, as എനിക്ക ഉപകാരം ഉണ്ടായില്ല I gained nothing, അവൎക്ക വളരെ ചേതം വന്നു they ſuffered great loſs; ശത്രുവിന്ന ജയം ഉണ്ടായി the enemy gained the victory; എനിക്ക ബഹുമാനം നിനക്ക ബഹുമാനക്കേടവും I ſhall have the honor, you the diſgrace; ദൈവത്തിന്ന സ്തുതി praiſe be to God; അഛൻ മക്കൾക്ക ദ്രവ്യം ഒരുക്കുന്നു the Father preſerves money for his chidren.

Verbs which ſignify the boundary at which we would arrive; നഗരത്തിന്ന പോയി he went to the city; ആകാശത്തേക്ക കരേറിപോയി he aſcended into Heaven; കിണറ്റിന്ന പോയി he went to the well, or tank; വ്യാധിക്ക, or ദീനത്തിന്ന ചികിത്സ ചെയ്യുന്നു he adminiſters medicine for ſickneſs.

But obſerve, when we ſay we go home, the dative is not uſed

used but the ablative in ഇൽ as ഞാൻവീട്ടിൽപൊകുന്നു I am going home; നരകത്തിൽപൊയി he went to Hell; മൊക്ഷത്തിൽപൊയി he went to heaven.

Of buying, and giving, as ഒരുപണത്തിന്നുഇരുവതുമുട്ട twenty eggs (are bought) for a fanam; അവൻഎനിക്കൊരുപുസ്തകംതന്നുഞാൻഅവന്നുപത്തുപണംകൊടുത്തു He gave me a book, and I gave him ten fanams; ആയിരംപണംഎനിക്കവായ്പതരിക Lend me a thousand fanams; നൂറുഉറുപ്പികപലിശക്കുകൊടുത്തു I lent at interest a hundred Rupees; എനിക്കൊരുനല്ലരൂപംകാട്ടിത്തരിക shew me a fine image, or statue; എനിക്കുസന്തൊഷമായി I had satisfaction, or joy.

The verb കിട്ടുന്നു; as നല്ലവർക്കുമൊക്ഷംകിട്ടും the good shall obtain happiness, or heaven.

ചെരുന്നു to become, as നീചെയ്തതുനിനക്കുചെരുന്നില്ല what you have done does not become you, അടുക്കുന്നു to approach, as തീയടുത്തുപൊയാൽചുടും by going near to fire you will be burnt.

Secondly, The definitive verbs, as has been seen, require a dative case, but the verbs വെണം and വെണ്ട, when the person is absolutely necessary take the nominative, as, നീസ്തുതിക്കവെണം you deserve praise; ഈകാര്യത്തിന്നുഞാൻതന്നെവെണം I myself am required in this business; എനിക്കസഹായിപ്പാൻനീവെണ്ട you are not wanted to help me; നീകൊച്ചിക്കപൊകെണം you must go to Cochin; നീപൊകെണ്ട you must not go.

The

The verb ഉണ്ടാകുന്നു requires a dative as observed of ആകുന്നു to be; ആം, and അരുത as also their compounds require the dative case. But when ആം signifies only a readiness to do a thing then it has a nominative; as, കല്പനക്കു ഞാൻ പോകുവാകാം at your command I will go; In the same manner when അരുത signifies a refusal of assent in the way of a request not to do a thing, the person is put in the nominative, as നീ പോകരുത you must not go; കാല്പിച്ചകാരെ ചെയ്യരുത you must not say so.

The verb ഉണ്ട when it signifies to exist, or live takes the nominative, as രാജാവ ഉണ്ട കഴിഞ്ഞില്ല the Raja is living, he is not dead.

Likewise the compounds of ഉണ്ട, and ഇല്ല require the nominative, (although the simple verbs govern the dative case) as ദൈവത്തിന്റെ സഹായത്താൽ ഞാൻ ഒരുനാളും വീഴുകയില്ല by the help of God I shall never fall, നീ പറഞ്ഞത ഞാൻ കേൾക്കണ്ട I ought not to hear what you said.

The verbs കൂടാ, വേല, മാറ്റില also require a dative case but their compounds which end in *a* long, in ആക്കു, or ആരാ will have the nominative; ഇന്നിത ഞാൻ ചെയ്യാ I cannot do this to day; ഞാൻ പറഞ്ഞതിനെ കേൾക്കാഞ്ഞത എന്ത why did you not hear what I said?

Prepositions which govern the dative.

ഒക്കവണ്ണം, or ഒക്കപ്പോലെ according to; തക്കവണ്ണം, or തക്കപോലെ the same; വേണ്ടി, or വേണ്ടീട because of;

പകരം or പകരമായിട്ടു instead of; തക്ക or തക്കത suitable to, or proportioned to; കിഴക്ക eastward, or കിഴക്കൊട്ട; തെക്ക, or തെക്കൊട്ട southward; വടക്ക, or വടക്കൊട്ട on the north. പടിഞ്ഞാറെ westward, or in the west; അകത്ത, or അകം within ഒരുമാസത്തിനകം, or അകത്ത within a month; Ex. Gr. In return for the favor you did me to the northward, I, also having gone into the south, when I had adopted means proportioned to the business of which you spoke, within two months time, effiected the business according to your wish ഇനിക്കു വെണ്ടിട്ടു വടക്കൊട്ടു താൻ ചെയ്ത ഉപകാരത്തിനു പകരമായിട്ടു ഞാനും തെക്കൊട്ടു പൊയാറെ താൻ പറഞ്ഞ കാര്യത്തിനു തക്ക ഉപായങ്ങളെ ചെയ്തപ്പൊൾ രണ്ടുമാസത്തിനകത്ത ഇഷ്ടവണ്ണം കാര്യം സാധിക്കയും ചെയ്തു.

Of the Accusative.

All verbs active, and verbs signifying help, require an accusative of the thing, as ഇനിക്കു തുണെക്ക തമ്പുരാനെ help me O God! തമ്പുരാൻ മനുഷ്യരെ സ്നെഹിക്കുന്നു God loves mankind.

All verbs which from active become effective require two accusatives, one of the person another of the thing as അവനെ മാർഗ്ഗം കൂട്ടിച്ചു he caused him to enter into the Law; അനസ്താസ്യൊസ പാതിരി എന്നെ ശാസ്ത്രം പഠിപ്പിച്ചു the Father Anastasius taught me science.

Here it must be remembered that in neuter nouns the nominative serves for the accusative, which is to be particularly

larly noticed, and 2dly. that, to avoid confufion in effective verbs, we put the perfon, who is made to act, in the accufative governed by കൊണ്ടു, which is equivalent nearly to the particle *by.* ഉൾക്കുള്ളവനെക്കൊണ്ടു ശത്രുവിനെ കൊല്ലിച്ചു I caufed the enemy to be killed by a bold man 3dly. that verbs which end in ഉടുന്നു and thofe which are compounded of വിടുന്നു to fend, require an Acc. cafe of the perfon fent, with കൊണ്ടു, thus അവനെക്കൊണ്ടു ചൊല്ലിച്ചു I fent by him to fpeak to you; but fometimes for കൊണ്ടു they ufe the adverb വശാൽ as അവനെപ്പവശാൽ പുസ്തകം കൊടുത്തയച്ചു I fent the Book by him 4. thly that participles, and nouns require the cafes of the verbs from which they are derived; തമ്പുരാനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ a lover of God, തമ്പുരാനെ ഉള്ള സ്നേഹം the love of God;

Prepositions requiring the Accufative.

ഇതാ Behold· ഞാൻ ഇതാ behold here I am; കുറിച്ച്, കുറിച്ചു, കുറിച്ചിട്ടു, because of; കയറ, കൂടും, കയ്മേൽ; കയ്മേലും, കാട്ടിലും upon; കൊണ്ടു with or by.

It fometimes fignifies of, as, എന്നെക്കൊണ്ടു ദൂഷണം പറഞ്ഞു he fpoke ill of me, and fometimes on account of, as, ഇതിനെക്കൊണ്ടു on this account; it is written alfo കൊണ്ടിട്ടു, as അവനെക്കൊണ്ടിട്ടു on his account; കൂടാതെ without, befides പോലെ like; as, അവനെപ്പോലെ ഇനിക്കു നടന്നുകൂടാ I cannot walk like him.

Thofe prepofitions in general require an accufative proper

But

But in neuter nouns the nominative is ſometimes uſed for it.

Of the Vocative

There are ſome prepoſitions, altho' they may be called as properly interjections, which govern the vocative caſe, as എടൊ O ſir! എടാ O you! എടീ (to a female); അയ്യൊ oh! expreſsive of pain, or grief, അയ്യൊ പാപിയെ oh wretch! അയ്യൊ ദുഷ്ടരെ perverse, or cruel men? അയ്യൊ സങ്കടമെ my complaint! അയ്യൊ oh; അയ്യൊ പിടിയാത്തവനെ ah unfit perſon! ഓ O! as, ഓ തമ്പുരാനെ O God! എന്റെ അച്ചാ oh my Father.

Of the Ablative in ഇൽ,

Firſt, This caſe is always uſed to correſpond with our prepoſition *in.*

Secondly, The verbs പൂകുന്നു, and its effective പൂകിക്കുന്നു to cauſe to enter, require the ablative in ഇൽ, as പള്ളിയിൽ പൂക്ക he went into the Church, വെദത്തിൽ പൂകിച്ചു he made him enter into the Law. Yet ſometimes theſe verbs take an accuſative.

Thirdly, The verb പൊകുന്നു to go, and വരുന്നു to come very frequently governs this ablative in ഇൽ, as വീട്ടിൽ വന്നപ്പൊൾ when I came home.

Fourthly, The verb കൂടുന്നു to meet together, and its effective കൂട്ടുന്നു to collect together, take the ablative in ഇൽ, alſo the verbs ഏറുന്നു to ascend, and കരെയേറുന്നു with its effective കരെയേറ്റുന്നു to make to ascend.

Fifthly,

Fifthly, The ablative ഇൽ is used in comparison, as ഭൂമിയിൽ വലുതു കടൽ the sea is larger than the Earth. also when in comparing, or reckoning, we would express the sense of *among* it is used as ഈ പണങ്ങളിൽ ഒന്നുംനല്ലതില്ല of or among, these fanams not one is good.

Prepositions governing the ablative ഇൽ.

പിന്നെ *after*, as അതിൽപിന്നെ after that; but when it follows a verb the latter is put in the neuter participle, and should end in ഇൽ as വന്നതിൽപിന്നെ after he came; ഇതുചെയ്തതിൽപിന്നെ after he had done this.

നിന്നു, *from*, always require the abl. in ഇൽ, ഒളം *as far as*, വീട്ടിൽഒളം as far as the house.

But observe that in speaking of rational beings, by way of comparison, this preposition will govern an accusative case, as അവനെനൊക്കീട്ടുദുഷ്ടന്മാരുമില്ല no one is so wicked as he.

Of the Ablative ഒട

1st. verbs of the following significations; of speaking, demanding, enquiring, taking at interest, fighting, of being at peace, of disputing, conquering, asking, will have the ablative in ഒട as, പറയുന്നു to speak, ചൊല്ലുന്നു to say, ചൊദിക്കുന്നു, or ചൊദിക്കുന്നു to enquire, ഉത്തരംപറയുന്നു to answer, വാങ്ങുന്നു or മെടിക്കുന്നു to receive; കൊള്ളുന്നു to buy, പിണങ്ങുന്നു to quarrel, പടവെട്ടുന്നു to fight, നിരക്കുന്നു to be appeased, തർക്കിക്കുന്നു to dispute, ജയിക്കുന്നു to conquer, തൊല്ക്കുന്നു to be vanquished, അപെക്ഷിക്കുന്നു to ask, all require

require an ablative of the person in ോട.

2dly. Also verbs of borrowing, and taking at interest പലിശെക്കവാങ്ങുന്നു I take at interest: കടംകൊള്ളുന്നു I am taking a loan.

3dly. The following verbs govern the same ablative, എതിൎക്കുന്നു, or എതിരിക്കുന്നു to be opposite, or adverse; ഒക്കുന്നു to be equal, ഒപ്പിക്കുന്നു to make equal, പറെഞ്ഞൊക്കുന്നു to promise; സമംഒക്കുന്നു to be equal, or ഒക്കുന്നു to make equal കൂടുന്നു to be together; വെർപെടുന്നു, or വെർപിരിയുന്നു, or വെർതിരിയുന്നു to be separated; കളിക്കുന്നു to play; and a few other verbs, similar in sense to these.

Prepositions requiring the Ablative in ോട,

കൂടെ, or കൂട്ടെ together with; as അവനെന്നൊടകൂടെവന്നു he came with me; എതിരെ against, as, വിശ്വാസത്തൊടഎതിരെ contrary to belief, രാജാവൊടഎതിരെ against the Raja.

Of the Ablative in ആൽ,

This is used to express the mode, or cause or instrument by which any thing is done, എന്നാൽകാൎയ്യംസാധിക്കാ you will not gain your cause by my means, ധനത്താൽവലിപ്പംഉണ്ടാകുന്നു by riches you will achieve greatness.

It is better to express this form of speech by കൊണ്ടു, as വാളാൽ, or വാൾകൊണ്ടെത്തു he died by the sword.

Of the 4th Ablative ഇൽനിന്നു,

This form of the ablative signifies from, as അവിടെനിന്നു, or എവിടുന്നുവരുന്നു whence do you come? വീട്ടിൽനിന്നുവരുന്നു I come from home. Sometimes

Sometimes instead of നിന്നു, they only write ന്നു, as എവിടെന്നു, ഇവിടന്നു whence, hence; വീട്ടിന്നു from home, കൊച്ചീന്നു from Cochin, നഗരിന്നു from the city.

Of Adverbs.

വിശേഷിച്ച്, or വിശേഷിച്ചാൽ besides, or principally, എന്നാലും but, എന്നിട്ടു netherthelefs, എന്നാറെ after it was so, or it having happened, എന്നതിനെക്കൊണ്ടു, or ഇതിനെക്കൊണ്ടു therefore, എങ്കിലും either, or although.

Interrogative adverbs.

എന്തെ why, എന്ത what, എന്തായി or എന്തായിട്ടു why? എന്ത, or എന്തുകൊണ്ടു for what reason? ഒല്ലയൊ can it not? ഇല്ലല്ലൊ is it not?

Obferve, in this place, that, in interrogations, the noun, or verb muft always terminate in ഒ, as അവൻപൊയൊ is he gone? നീ പൊകുന്നൊ ഇല്ലയൊ do you go, or not? വിശ്വസിക്കുമൊ will you believe? കാൎയ്യം ചെയ്തതു ഗുണമൊ ദോഷമൊ what you have done is it good or ill? ഞാൻ അയച്ച ആൾ വന്നിട്ടുണ്ടൊ is the perfon whom I fent returned? ഞാൻ കല്പിച്ച കാൎയ്യം ചെയ്തില്ലെ, Have you not done what I ordered you? But this peculiarity is better learnt by practice than rules.

To make an interrogative of the prefent tenfe, ന്നു is changed into ന്നൊ, or ഉ final into ഒ, and the fame in the preterite, thus സ്നേഹിച്ചൊ did he love? ചെയ്തൊ did he do? and in the future, and in nouns ending in ം, this ഒ is

is changed into ൊടാ as പൊകുമൊടാ will you go? വെണ്ടുമൊടാ is it necessary? ഉണ്ടൊടാ is it good?

In short the final letter, whatever it may be, must be joined with ഓ, but if the termination be ു, whether the preterite of a verb, or a noun ൊടു is added thereto, and the finals ൻ, ൽ, ൾ, are vocalized into ൊന്ന, ൊല്ല and ൊള്ള.

Of Adverbs derived from nouns.

These are formed, sometimes, simply by putting the noun in the ablative in ആൽ, as, കരുണയാൽ, or കരുണയാലെ mercifully; സ്നെഹത്താൽ, or ത്താലെ lovingly. But this is not a common mode, and can only be used when the sense may be expressed by the prepositions *by*, or *with*; therefore, it would be more proper, always, to consider these words as substantives. The proper method of forming adverbs from nouns. is, by adding to the nominative case the preterite of the verb ആകുന്നു, namely, ആയി, or ആയിട്ട for Example.

രാവ night, രാവായി, or രാവായിട്ട by night, nightly. രാപ്പകലും by night, and by day; നന്ന good നന്നായിട്ട well.

ദുഷ്ടത wickedness ദുഷ്ടതയായിട്ട

എളുപ്പം easiness എളുപ്പമായി easily.

വൈഷമ്യം difficulty.

വൈഷമ്യമായി difficulty

പട്ടാങ്ങ truth, പട്ടാങ്ങായിട്ട truly

കാൎയ്യം essence കാൎയ്യമായിട്ടു essentially
കാരുണ്യം mercy കാരുണ്യമായിട്ടു.

Primitive Adverbs Affirmative.

ഉവ yes; അതെ yes, or ſo; അതതന്നെ it is ſo; അങ്ങിനെ തന്നെ juſt so, ഓം Sanſcrit.

Negative. ഇല്ല no (negation of exiſtence.) അല്ല no, (negation ot eſſence, or qualites, or power;) ഇല്ലെല്ല it certainly is not; അല്ലെല്ല it cannot be; theſe are both quaint negatives to be diſcriminated by uſe.

ADVERBS OF PLACE.

എവിടെ where,
ഇവിടെ here,
അവിടെ there,
എവിടെക്ക whither,
ഇവിടെക്ക hither,
അവിടെക്ക thither,
എവിടെന്ന whence,
ഇവിടുന്ന hence,
അവിടെന്ന thence,
എങ്ങും ഒരെടത്തും nowhere,
കീഴ, or കീഴെ below,
എങ്ങ where, on which ſide,
ഇങ്ങ on this ſide ,
അങ്ങ there, on that ſide,
എങ്ങോട്ട to which ſide,

എങ്ങാനും any where,
ഇങ്ങൊട്ട hither,
അങ്ങൊട്ട to that ſide,
എല്ലാടത്തും every where,
മെൽ, or മെലെ, and മീതെ above,
ഇതിലെ this way,
അതിലെ that way, (theſe not much in uſe,)
വല്ലടത്തും any, or ſome wehre,
അടുക്കെ, അരികെ near,
ദൂരെ, ദൂരത്ത far off,
എത്രയും ദൂരെ very far,
മെല്പട്ട, മെലൊട്ട upwards,
കീഴ്പട്ട, കീഴൊട്ട downwards,
മെൽക്കുമെൽ above and above,
അകം, അകത്ത within,
അകത്തൂട്ട in ſide,
പുറത്ത without,
പുറത്തൂട്ട out ſide,
വലത്തഭാഗത്ത to the right,
ഇടത്തഭാഗത്ത to the left,
കിഴക്കൊട്ട Eaſtward,
തെക്കൊട്ട Sonthwatd,
വടക്കൊട്ട Notthward,
പടിഞ്ഞാറൊട്ട Weſtward,
കിഴക്കതെക്കൊട്ട South Eaſt,

വടക്കപ

വടക്കുപടിഞ്ഞാറാദിക്ക North West,

ADVERBS OF TIME.

എപ്പൊൾ when,

ഇപ്പൊൾ now,

അപ്പൊൾ then,

എപ്പൊഴും, എല്ലാപ്പൊഴും always,

ഇപ്പൊഴും, ഇന്ന even now,

അപ്പൊഴും, അന്ന even then,

എപ്പൊഴെക്ക at what time,

എന്നു when? what day?

ഇന്നു today,

അന്നു then, that day,

എന്നെക്കും, എന്നെന്നെക്കും എന്നെന്നെക്കുംകൂടി always for ever,

ഇന്നലെ yesterday,

മിനിഞ്ഞാന്നു the day before yesterday,

തലെന്നാൾ the day before,

നാളെ tomorrow,

മറ്റന്നാളെ the day after tomorrow,

പിറ്റെന്നാളെ the next day,

നാൾതൊറും, ദിനംദിനം, or ദിവസംതൊറും every day,

എല്ലാനാളും in all days,

എല്ലാനെരത്ത at all times,

മുന്നെ, മുമ്പെ at first,

പിന്നെ, പിമ്പെ afterwards,

അന്നന്നു

അനന്തരം, അനന്തരം afterwards,

കീഴിൽ of old times, formerly,

അനാദികാലേ from eternity,

അന്നുതൊട്ടിന്നോളവും from that time till now,

പണ്ടെ, പണ്ടു of old, formerly,

പണ്ടുകാലത്തിൽ in ancient times,

ആദ്യത്തംകൽ, or ആദ്യത്തിങ്കൽ in the beginning,

മുമ്പെ formerly,

കഴിഞ്ഞകാലത്തിൽ in times past,

കഴിഞ്ഞാണ്ടിൽ last year,

മേലിൽ, or മേലിലെക്ക hereafter, in future,

ഇനി, or ഇനിയും from this time,

ഇനിയൊരുനാളും never after this,

ഒരുനാളും never,

ഒളം, ഒളത്തൊളം until,

ആണ്ടുതോറും, കാലംതോറും every year,

വീണ്ടും, പിന്നെ again,

കാലത്തെ, രാവിലെ early, in the morning,

ഉച്ചക്ക at noon,

സന്ധ്യക്ക, അന്തിക്ക, വൈകുട്ടു, വൈകിട്ടു in the evening,

രാവായിട്ടു, രാക്കാലത്തിങ്കൽ at night,

പകലായിട്ടു by day,

പാതിരാക്ക, പാതിരാത്രി at midnight,

ഒരിക്കൽ once,

പുലർകാലെ very early, at day break,

നാഴികതോറും, നാഴികകളൊക്കയിലും every hour,

വിനാഴികതോറും, or ഇല്ലാവിനാഴികയിൽ, or വിനാഴികകളൊക്കയിലും every inſtant,

നെരംവെളുക്കുംപൊഴു at dawn of day,

ഉദയത്തിങ്കൽ, ഉദയകാലത്തിങ്കൽ at ſun riſe,

സന്ധ്യാകാലത്തിങ്കൽ towards evening,

പഴെകാലത്തിൽ of old,

പുതുതായിട്ടു lately, newly,

ചുരുക്ക, ചുരുക്കനെ, തെരുതെരെ, തെരുക്കനെ, വെഗം ശീഘ്രം ക്ഷണകാലത്തിൽ quickly, in haſt eſpeedily, inſtantly,

കടുക്കനെ, പെട്ടെക്കനെ, പെട്ടനെ, unexpectedly, ſuddenly,

ഉടൻ, ഉടൻതന്നെ immediately,

പതുക്ക പതുക്കെ by little and little, ſlowly,

മെല്ലെ, മെല്ലെ by degrees, ſlowly,

(In the interior parts they ſay വല്ലെ.വല്ലെ by degrees)

ADVERBS OF MODE &c.

കൂടെ (കൂടവെ In poetry) together,

നേരെ exactly,

ഒന്നിച്ചു jointly,

തിരിച്ചു diſtinctly,

വെവ്വെറെ ſeparately,

വെറുതെ, പാഴെ, ബലാൽ, നിഷ്ഫലം wantonly,

കൊറെ, കുറെശ്ശ, അല്പം, ഇത്തിരി, ഇത്തിരി, ഇച്ചിരി, a little,

എത്ര how much, how great;

ഇത്ര

ഇത്ര so many, so much,

എത്രകുറി, എത്രഊഴം, എത്രവട്ടം how often,

എത്രദൂരം, എത്രത്തോളം how far,

ഇത്രത്തോളം, ഇത്രദൂരം so far,

ആവോളം as far as possible

ആവോളത്തൊക്ക Idem,

ഏറെ more, much.

ഏററം very much,

മാത്ര only as much,

വഷളെ basely,

ഇതൊട by this means,

സാക്ഷാൽ, clearly, evidently,

പക്ഷെ perhaps,

ക്രമെണക്രമംകൊണ്ടക്രമമായിട്ട in order, regularly,

ആശ്ചര്യം, ശിക്ഷ excellently, very well,

മെഴുക്കായിട്ട handsomely,

ഒട്ടൊട്ട in some measure, a little,

വെളിച്ചമെ clearly,

ഗുഹ്യമായിട്ട, ഒളി പാരലെ, ഒളിച്ചമെ mysteriously, obscurely, hiddenly,

പരസ്യമായി publicly,

ഏകദേശം for the most part,

Observe that the adverb of similitude, വണ്ണം *as*, is joined to the preterite, and future participles ചെയ്തവണ്ണം as he did, പറയുംവണ്ണം as he will say.

This

This is sufficient on the subject of adverbs; but, whenever one is required, by adding to a noun the word ആയി, or ആയിട്ട you will have as many adverbs as there are nouns in the language.

OF CONJUNCTIONS *between nouns.*

When there are in a sentence several nouns, they are connected with each other, by the ഉം, annexed to the end of the noun, having the power of *and*, thus, ആകാശവുംഭൂമിയുംതീയുംവായുവുംകടലുംതമ്പുരാൻസൃഷ്ടിച്ചു God created the heaven, and the Earth, and fire, and the winds, and the sea; തമ്പുരാനുംമനുഷ്യനും, God, and man; കരുണയുംനീതിയും mercy, and justice; കെട്ടിയവനും, കെട്ടിയവളും the husband, and wife, or more elegantly ഭൎത്താവും ഭാൎയ്യയും.

This particle ഉം is also equivalent to *as well as*, and *both*, E. G. as well wisdom, as power, is conspicuous in what God hath created തമ്പുരാൻസൃഷ്ടിച്ചതിൽ ഐശ്വൎയ്യവും വല്ലഭത്വവുംപ്രകാശിക്കുന്നു.

But if ഉം be added to only one noun, then it signifies *also*; അവനുംക്ഷമിക്കെണം he also ought to be pardoned: These however are more frequently expressed by adding കൂടെ, as എനിക്കുംകൂടെതാ give to me also; ഞാനുംകൂടെഉണ്ടായി I also was present.

If a negative follow, it means *neither* as പാലുംഇല്ലവെള്ളവുംഇല്ല there is neither milk nor water; ഒരുത്തനുംഇല്ല

ഉണ്ടാകയില്ല there is neither vice, nor virtue.

Obſerve that the conjunctions *both*, *nor*, *neither*, *alſo*, are expreſſed by the pronoun താൻ taken adverbially, as മാലാഖാതാൻ പിശാചുതാൻ മനുഷ്യൻതാൻ ശക്തിയുംതാൻ ന്നിയായകവനം താൻ ഇല്ലാവരെയും ഒന്നകൊണ്ടൊരുത്ത ന്യായംകൂടിയെണ്ടിയാകും whether angel, or devil, or man, as well ruler, as ſubject, or ſlave, both learned and illiterate, all muſt meet together at the laſt Judgment.

Disjunctives are expreſſed by എങ്കിലും, which in this caſe ſignifies *either*, *or*; thus, either to ſuffer, or to die പാടുപെടുകയെങ്കിലും മരിക്കയെങ്കിലും; either you, or I muſt infallibly die ഞാനെങ്കിലും നീയെങ്കിലും മരിക്കേണ്ടിയാകും; giving to me either a horſe, or an ox is enough ഒരുകുതിരയെങ്കിലും ഒരുകാളയെങ്കിലും എനിക്കുതന്നാൽമതി.

This ſenſe is ſometimes thus expreſſed, ഒന്നുകിൽ നീ പൊക അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ ഞാൻ കൊല്ലും either go, if not I will kill you; ഒന്നുകിൽ പത്തുപണം എനിക്കു തരിക അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ മാനം എനിക്കു വീണ്ടുതരെണം In one caſe, or alternative, give me ten fanams, if you will not do that you muſt give me back my ſtag.

Of Conjunctions between Verbs.

To avoid errors, a beginner when he finds two, or three verbs in a ſentence, ſhould place all but the laſt in the preter-tenſe, and this laſt in the tenſe which the ſentence requires, E. G. He, having received money, went to Cochin, and bought

bought me new Shoes അവൻ പണം ഒടുക്കക്കൊടുത്തുകൊണ്ടു രഞ്ഞിപ്പുക്കൾ ചെരിപ്പുകൾ കൊണ്ടു; He laboring, and ſweating ſupports himſelf അവൻ ഉഴന്നു വിയർക്കവെ രക്കുന്നു But ſometimes verbs are connected by the particle ഉം as, ചത്തും കെട്ടുപോയി he died, and rotted.

Alſo the neuter participles are uſed connected by the particle ഉം as, ചെയ്യുന്നതും പറയുന്നതും വിചാരിച്ചുകൊള്ളെണം you muſt be careful what you do, and ſay; ചെയ്തതും പറഞ്ഞതും നിരൂപിച്ചതും വെവ്വെറെ കുംബസാരിക്കെണം you muſt diſtinctly confeſs what you have done, and ſaid, and thought.

Sometimes കൊണ്ടു is added to this form of ſpeech; ചെയ്തതും പറഞ്ഞതും കൊണ്ടു എനിക്കു വലിയ ക്ലെശം ഉണ്ടു I have great concern at what I have done, and ſaid.

But when many verbs come together it is common to expreſs the connection by giving them thc termination ഇക്കയും, as in the caſe where they precede the reflectives ഊം; or വെണം, and annexing ചെയ്തു, in the ſame manner, as before obſerv^ed of the ornamental, or emphatic verbs. as ക്രീസ്തു നമുക്കവെണ്ടി ദാഹിക്കയും വിശക്കയും ദുഃഖിക്കയും കരകയും ഒടുക്കം മരിക്കയും ചെയ്തു Chriſt, for our ſakes, thirſted, and hungered, and was ſorrowful, and wept, and at length died for us.

Cbſerve that interrogatives, ſome times, make disjunctions when ഒ is repeated, as ഞാനൊ നീയൊ I, or you? ഇവനൊ

അവനൊ this, or that man? തിന്മാനൊ കുടിപ്പാനൊ do you wish to eat or to drink.

But, it is to be observed that, all nouns ending in ം have, in conjunction, the termination വും, as ദൈവം സ്വൎഗ്ഗവും ഭൂമിയും അതിലുള്ള സകലവും സൃഷ്ടിച്ചു God made the heaven, and the earth, and all things which are therein.

All nouns in ഈ long take the termination യും, as പിഴയും തിന്മയും നന്മയും sin, and evil, and goodness, from പിഴ, തിന്മ, നന്മ; also nouns in ി, as തീയും പള്ളിയും പുലിയും fire, and the Church, and a Tyger.

Nouns in െ (which is the final of almost all accusative cases) take also യും, as ഉവനെയും അവരെയും him, and them; വൃക്ഷമെന്നും മരമെന്നും ചൊല്ലിയാൽ ശരി വൃക്ഷം and മരം (names for a tree) may be used indifferently.

Nouns ending in ഉ add വും, as വസ്തുവും ശത്രുവും the thing, and the Enemy.

All other nouns change the vocal consonant into ഉം as, വില്ലും നാട്ടും മീനും തേനും വേരും പേരും ആളും കടലും കീഴും the bow, and the country, and the fish, and honey, and the root, and the name, and the person, and the sea, and that which is beneath it.

Here it may be seen that, ൽ is changed into ലും, ൾ into ളും, ൺ into ണും, ർ into രും, and ഴ into ഴും.

Of

Of the Particle എന്നു.

This was before obſerved to mark the infinitive mood.

It is alſo uſed 2dly. instead of the verb [illegible] thus, [illegible] he ſaid this was true; and, in this ſenſe it has three preterites [illegible], [illegible], [illegible] and a participle എന്ന

Thirdly it ſeems to ſignify alſo, that is to ſay, truly &c [illegible] what is your name? [illegible] എന്നു. Peter forſooth, or [illegible] എന്നു, Clement truly, but in this ſenſe it is uſed for [illegible]

Fourthly the particle എന്നു ſignifies when, and എന്നും always.

On the Malabar Syntax.

There are not many Rules of conſtruction in the Malabar language, which have not already been laid down in the preceding pages; but, that nothing may be wanting, which the forms of grammar require, a few remarks are ſubjoined on the peculiarities of conſtruction, which are neceſſary to be learned.

This, like all other languages, has three Genders, the Maſculine, feminine, & neuter, altho the distribution of nouns under each claſs is different.

The Maſculine, പുല്ലിംഗം comprises all nouns expreſſing the names of God, Demons, and men.

The feminine സ്ത്രീലിംഗം, is confined to Goddeſſes, and women.

And

And the names of animals, trees, minerals, stars, virtues, vices, in ſhort all nouns expreſſing irrational things, are of the neuter gender, which is called നപുംസകലിംഗം.

All adjectives in this language are indeclinable, and are placed before their ſubſtantives.

All verbs have the ſame termination of the preſent tenſe, and have no variation of perſon, and, with the exception of a few irregulars, may be reduced under the form of one conjugation, in every mood, and tenſe; for which ſee the lecture on verbs.

In strictneſs of ſpeaking, there are no more than three tenſes, the preſent, the preterite, and the future, called reſpectively നില്ക്കുന്നകാലം, കഴിഞ്ഞകാലം, and വരുവാനിരിക്കുന്നകാലം, the other tenſes are ſupplied by the aid of certain prepoſitions, or particles annexed.

The following obſervations will be found very uſeful for the attainment of a thorough knowledge of the nature of the verb.

Firſt, The Malabars, ſometimes, uſe the future for the preſent, or preterite, as, അവൻമരിപ്പാൻതുടങ്ങുംപൊഴുതന്റെപ്രിയമാതാവിനൊടയാത്രംചൊല്ലി when he was about to die he bade farewell to his dear mother.

The imperative alſo is uſed for the noun, as അവൻപറകകൊണ്ടുഞാൻചതിക്കപ്പെട്ടു I was deceived by his words. The neuter participles of verbs are alſo uſed in this ſenſe

sense as, നിവന്നതകൊണ്ടെനിക്കചെതമുണ്ടായി I sustained a loss by your coming.

Secondly, It is a most general, and elegant practice to use the neuter participles of verbs, ending in അത, for the present tense, or the preterite, and it is the only way of expressing our relative, *who* or *what*, as ഞാൻപറഞ്ഞതകെട്ടൊ did you hear what I said? ഞാൻഅവളെവളരെസ്നെഹിച്ചത I loved her exceedingly: this is peculiarly adapted to interrogations: നിന്നെസൃഷ്ടിച്ചതാര who created you? നിന്നെപഠിപ്പിച്ചതാർ who taught you? But observe that, to use this mode of expression, ആർ must always stand last in the sentence; for, if ആർ be placed in the beginning, the verb will be in the preterite, as ആർനിന്നെസൃഷ്ടിച്ചു who created you? ആർനിന്നെപഠിപ്പിച്ചു who taught you?

Thirdly, It is usual, in common language, to use the termination ലെ placing the verb in the preterite, and adding thereto ഇരിക്കലെ, thus ഞാൻപറഞ്ഞിരിക്കലെ when I was speaking, ഞാൻചെയ്തിരിക്കലെ while I was doing, അവിടെഇരിക്കലെ while I was there, അതചെയ്തിരിക്കലെ when I was doing it; and, in this sense, corresponds with the particle പൊൾ, which is in the same manner subjoined to verbs.

The particles എങ്കിൽ, എങ്കിലും are, also, in a similar manner, thus expressed by the Malabars; അതചെയ്താൽ നിന്നെതല്ലും if you do so I will beat you, instead of saying അതുചെയ്യുന്നെങ്കിൽ; സ്രുകളെസ്നെഹിക്കിൽചെയ്തുംവ

ത്തം

ണം, instead of saying സ്നേഹിച്ചാൽ, by loving women you will suffer ill.

Instead of എങ്കിലും they have the following mode, എന്നെ തല്ലിയാലും ഞാൻ ചെയ്യും I will do it tho' you beat me; ചേതം വരികിലും ഞാൻ കൊള്ളും I will buy it tho' I lose; it is derived from the preterite in ആൽ, by adding ഉം, as ദുഷ്ടന്മാരെങ്കിലും രാജാക്കളെ കൊല്ലുവാൻ വഹിയാ although, kings should be bad men we must not, can not kill them; അവനെ ശിക്ഷിച്ചാലും ഫലിക്കില്ല it will have no effect though you correct him.

Fourthly. Verbs in ഊ long require to be preceded by a noun ending in ഏ; such are ആവൂ, വേണ്ടിയാവൂ, കഴിവൂ, സ്നേഹിപ്പൂ, ഉണ്ടു; thus, ഇതെ ആവൂ only this; the verb ആവൂ may be annexed to all verbs, as ഇതെഴുതിയെച്ചിട്ടേ തിന്നാവൂ you shall only eat after you have written this; അവനെ കൊന്നേ കഴിവൂ the business will be finished only after he is killed; ദുഷ്ടർക്കു ശിക്ഷകൾ ചെയ്യേണ്ടിയാവൂ it is necessary to award punishment to evil doers.

Here it is observable that വേണ്ടിയാവൂ implies a necessity, as does കഴിവൂ, so എന്നെ സഹായിച്ചേ കഴിവൂ you must assist me.

Sometimes only the distant words in the sentence take this termination ഏ, the intermediate ones between these, and the verb, preserving their natural final sounds, as കാര്യം നന്നായി വിചാരിച്ചിട്ടു ഞാൻ നിന്നെ വന്നു കണ്ടു ഉത്തരം ഞാൻ പറയും after

ter well considering a thing you can alone determine what is right, or wrong; ഗുണംചെയ്യുന്നവൎക്കകൊടുക്കുന്നതാകുന്ന സ്വൎഗ്ഗസുഖം മൊക്ഷത്തിൽ കിട്ടുന്നു. It is only by doing good that you can acquire the celestial happiness, which God has promised to the virtuous.

In speaking to men of superior rank, or dignity we cannot use കഴിയാവൂ but, rather, വെണം, and the antecedent verb must be in the imperative.

Thus, *be pleased to do this*, if rendered by ഇതുചെയ്കകഴിയാവൂ, or ഇതുചെയ്യെണം, implies an obligation, or necessity of doing so; it is more submissive, therefore, and respectful, to say ഇതുചെയ്കവെണം.

Be pleased to go to Cochin on account of my business എന്റെ കാൎയ്യംവെണ്ടി കൊച്ചിക്കപൊകവെണം.

Finally observe that the Malabars, sometimes, use verbs ending in ആവൂ for the optative; എനിക്കൊരുനിധികിട്ടിയാവൂ I wish I might find a treasure. Bnt this mode is nearly obsolete.

Also that, the verb ഉള്ളു, *it is only*, requires the preceding noun, or verb to end in എ, as ഞാനിതുപറഞ്ഞെഉള്ളു I only said this; ഒരിക്കൽചെയ്തെഉള്ളു I only did it once.

Fifthly, The verb തുടങ്ങുന്നു, *to begin*, requires a supine to precede it, as അവൻപ്രാൎത്ഥിപ്പാൻതുടങ്ങുന്നു he begins to pray; but frequently it has a preterite participle before it, as നാവ

ൊൻ

നെ കണ്ടെപ്പൊൾ ചിരിപ്പു തുടങ്ങി when I saw him I began to laugh; പണിക്കു തുടങ്ങി he began to work.

Sixthly, The Malabars, by way of ornament, add ആയിട്ട്, or ആയിട്ടു to supines, as പൊകവാൻ ആയിട്ടു ആളുകളെ വിളിച്ചു he called his people to depart; പഠിപ്പാൻ ആയിട്ടു വന്നു he came to learn; സന്തൊഷിപ്പാനായിട്ടു വീണ വരുത്തി he caused a Guitar to be brought to amuse him.

But, when there are several supines they are connected by the conjunction ഉം, and to the last so ending is added ആയിട്ടു, as തിന്മാനും കുടിപ്പാനും കളിപ്പാനും ആയിട്ടല്ല ഇവിടെ വന്നത I am not come here to eat, and to drink, and to be merry.

There are also certain adverbs which have various influence on the verbs to which they are joined.

ഒളം *until*, requires a supine, and is added to them by taking away the final ൻ, as അവൻ വരുവൊളം പാൎക്കെണം you must wait till he comes; മരിപ്പൊളം നന്മ ചെയ്യെണം we must do good till death.

മുൻപിൽ takes before it the future, as ഉറങ്ങുവാൻ പൊകും മുൻപിൽ നമസ്കരിക്കെണം before going to sleep we must pray.

പിന്നെ *after* requires a neuter preterite participle in the ablative in ഇൽ, as പൊയതിൽ പിന്നെ after he was gone; തിന്നതിൽ പിന്നെ after he had eaten.

വണ്ണം, പൊലെ *as like*, require the participle of the preterite,

terite, or future, as നീ പറഞ്ഞവണ്ണം ചെയ്തു I did as you told me; നീ ചെയ്യുംപോലെ ചെയ്യാം I will do as you shall do.

കണക്കവണ്ണം, തക്കവണ്ണം, കണക്കെപോലെ, *according to*, require the neuter participle in the dative as നീ കല്പിച്ചതിനൊക്ക തക്കവണ്ണം ചെയ്തു I did according to what you ordered.

ശേഷം *after*, takes the neuter participle preterite in the genitive, വന്നതിൻറെശേഷം after he was come, പോയതിൻറെശേഷം after he departed.

There are also two adverbs താനും, and പോലും which confer great elegance, and energy on verbs to which they are added, though of themselves they have no sense. It may however appear that താനും signifies, but, and പോലും truly, namely, വളരെ വിഷമങ്ങൾ ഉണ്ടായി കാര്യം സാധിച്ചു താനും I had great difficulty but I accomplished the business, അവൻ ഇവിടെ വന്നു പോലും he came indeed hither.

Seventhly, We proceed to a few remarks on the irregular verbs; വേണം, ഉം, അരുത, as before observed, require the preceding verb to end in കും; the same happens, sometimes, to വേണ്ട I will not; വായിക്കകയും എഴുതുകയും വേണം പറകയും വേണ്ട you must read, and write, you must not speak.

The verb വേണം has വേണ്ടു in the preterite, which is frequently joined in common discourse with the imperative terminating in ഇ, and thus signifies permission to do a thing

as,

ക്ക, പോകവേണ്ടു you may go; ഇരിക്കവേണ്ടു you may sit തല്ലവേണ്ടു strike.

From the verb വേണ്ടു is derived വേണ്ടില്ല it is not necessary, or വേണ്ടുകയില്ല; and വേണ്ടില്ലായിരുന്നു it was not necessary. participle വേണ്ടാത്ത, or വേണ്ടില്ലാത്ത, വേണ്ടില്ലായ്കിൽ if it be not necessary; വേണ്ടില്ലെങ്കിലും altho' it be useless.

The verb പോകാ is added to the preterite of other verbs, and has the power of *I know not*; as ചെയ്തു പോകാ I know not how to do it പറഞ്ഞുപോകാ I cannot speak.

പോകുന്നു, joined to preterites and signifies *to know to be able* as അറിഞ്ഞുപോകുന്നു I know, പറഞ്ഞുപോകുന്നു I can speak; അറിഞ്ഞുപോകുന്നവൻ a learned men അറിഞ്ഞുപോകാത്തവൻ with the negative *a* long, an ignorant man.

Sometimes പോകുന്നു takes an imperative before it, as അവനിതു ചെയ്കപോകുമൊ will he know how to do it.

ആവതില്ല I am unable, pret. ആവതില്ലായിരുന്നു; this verb requires a dative case.

വശമല്ല, or വശമില്ല I cannot; വശമില്ലായ്ക, വശമില്ലായിരുന്നു; the other tenses like ഇല്ലാ; subs. വശമില്ലായ്കിൽ; this verb takes before it a dative of the person, and the supines of verbs വേലചെയ്‌വാൻ വശമില്ലാ I cannot work.

പോരും, which signifies any thing dubious, or which may take place, requires before it a supine ending in ഉം, thus അവന്റെ വ്യാധിപൊറുപ്പാനും പോരും perhaps he may recover from his infirmties; ഇന്നിങ്ങോട്ടു വരികയും പോ-

പോരും

പോരും It may be there will be a war this year.

പൊരാ *it is not enough*, when joined to a verb, requires the preterite in ാൽ, as, നീ ദുഷ്കാൎയ്യങ്ങൾ ചെയ്യാഞ്ഞാൽ പൊരാ മൊക്ഷത്തിന്നു പോകുവാൻ നല്ലതു കൂടെ പ്രവൃത്തിക്കേണം. It is not enough that you do not ill, to obtain glory you must also do good; സ്വാമിയെ സ്വാമിയെ കൎത്താവെ വിളിച്ചാൽ പൊരാ മൊക്ഷം കിട്ടുവാൻ പുണ്യം കൂടെ ചെയ്യുകമിയാവു It is not sufficient to say Lord, Lord, and master, to gain heaven; you must likewise practise virtue.

ഉണ്ട is sometimes placed before verbs without any particular meaning, as അവൻ ഉണ്ടൊ വരുന്നു Is he coming? instead of saying അവൻ വരുന്നുണ്ടൊ; നീ ഉണ്ടൊ ഇതു ചെയ്തു have you done this, for നീ ഇതു ചെയ്തിട്ടുണ്ടൊ.

Two negatives, in the Malabar language, do not make an affirmative, therefore if there be a negative noun the verb it governs should be also negative, thus ആരും വന്നിട്ടില്ലാ no one came, ഒരുത്തരും കണ്ടിട്ടില്ല I saw no one; നിങ്ങൾ കണ്ട കാഴ്ച ഒരുത്തരൊടും പറയരുത the vision which ye saw tell to no one.

Sometimes ഉണ്ട is used after വെണം, and then expresses മുട്ടി *in need of* as ഇത്ര വെഗം വെണം എന്നു ഉണ്ടൊ is so much hurry necessary? വെണം എന്നു ഉണ്ട it is necessary.

They use also, with elegance, ഇല്ല, after വെണം എന്നു, or വെണം എന്നു മാൽ, as, മൊക്ഷം നേടുവാൻ എളുപ്പത്തിന നന്മ ഒന്നാൽ കണ്ടാമെന്നില്ല, or മൊന്നൊണ്ടാമെന്നുമാൽ ഇല്ല

[illegible] to acquire bliſs it is not neceſſary always to faſt; [illegible] there is no need for that; [illegible] it is not abſolutely neceſſary to believe this.

When two verbs come together, in a ſentence, even of oppoſite meaning, the former is always in in the preterite tenſe; as [illegible] I went, and came; [illegible] when I ſhall have gone and come.

The genitive is placed firſt of two nouns, in whatever caſe they may be; the noun before the verb, and this latter always at the end of the ſentence.

When many verbs meet together in a ſentence, all the former are put in the preterite participle; the laſt, only, in that tenſe which the context requires. E. G. Fear God, pray daily, eſchew ſin, practice virtue, repent for ſins committed, and thus ye will ſave your ſouls [illegible]

Here, all the antecedent verbs are in the preterite participle; the laſt, only, in the imperative.

LECTURE TWELTH,

ON THE ORTHOGRAPHY.

It is not enough to be able to ſpeak any language, it is alſo neceſſary

necessary to know how to write with correctness the ideas you would express; for in this respect, principally, the line may be drawn between the learned, and the vulgar. I shall therefore proceed to lay down a few rules of strict orthography in the language; by attending to which, beginners may be guided in writing, and considerably assisted in reading Malabar compositions.

First, Whenever a vowel at the end of a word is followed by one of the same sort in the beginning of another, the final vowel, or more properly the initial is cut off; or absorbed in the preceding, thus, വിശ്വാസത്തിന്നടാത്തവസ്തു a thing contrary to belief, from വിശ്വാസത്തിന്ന and അടാത്ത where the initial അ of അടാത്ത is struck out; പുലിവിടെഉണ്ട here is a tyger, from പുലിഇവിടെ &c. പള്ളിപ്പൊൾപൂട്ടിരിക്കുന്നു the Church is now shut, from പള്ളിഇപ്പൊൾപൂട്ടി and ഇരിക്കുന്നു; ശത്രുപദ്രവം for ശത്രു and ഉപദ്രവം the annoyance of an Enemy; അവനെല്ലാവരെയുംകൊന്നു he slew them all, for അവനെ and എല്ലാവരെയും; തന്നാലൊത്തകകാര്യമൊ will you then give me what you promised? for തന്നാലെ, and ഒത്തക.

Secondly, observe that, if the short *a* united to any consonant be followed by *a* ആ long, instead of the latter they use the mark, called ദീൎഘം; thus, ാ after the former as വന്നവൻ the person who came, for വന്നആവൻ; പൊയവൎക്ക who went for പൊയആവൎക്ക; so also രണ്ടാണ്ടായി it is already two years, from രണ്ടആണ്ടആയി. But

But if the ſign of ഉകാരം be followed by *a* long ആ, the latter is cut off, thus പടയായപ്പോൾ when it was war, from പടയുആയപ്പോൾ; as is alſo the caſe when the *a* ſhort comes in the laſt place, അമ്മയവിടെഉണ്ടൊ is your mother there? from അമ്മം (for അമ്മ) and അവിടെഉണ്ടൊ.

Thirdly, that if അ ſhort be followed by either of theſe letters, ഇ ഈ, ഉ, ഊ, എ, or ഒ, the final അ takes the ſound, and nature of the following vowel. E. G. ദ്രവ്യമിപ്പോൾപക്കലില്ല from ദ്രവ്യംഇപ്പോൾപക്കലം ഇല്ല, I have no money at present; വരുമൊഅവനൊ will he come? from വരുംഅവൻഉണ്ടൊ. പറഞ്ഞതുതരണം you muſt give me what you promiſed, from പറഞ്ഞതുതരണം &c.

The finals ൾ ൽ ൺ ർ ൻ ൾ and ം, if followed by a vowel, change this mute letter into a vocal conſonant, aſſuming the nature of the vowel following, thus ഇപ്പോൾനേരമില്ല I have not time at preſent, from ഇപ്പോൾനേരംഇല്ല: കണ്ടാലറിയും by ſeeing I ſhall know, from കണ്ടാൽഅറിയും; ſo, alſo എന്റെമകളിവിടെവന്നൊ is my daughter come here? from മകൾഇവിടെ; ആരിവിടെഉണ്ട who is here? for ആർഇവിടെഉണ്ട; ആരുമില്ല, from ആരുംഇല്ല, there is no one; തേനീച്ച a bee, from തേൻ honey, and ഈച്ച a fly.

Sometimes ർ final is tranſported to the following letter, which, in this caſe, muſt be doubled and the ർ expreſſed by a daſh written over; thus മാർപാപ്പാ, the holy Pontiff, is

is written കാഷ്ടാഷ്ടാ; and വിപ്പിരിഞ്ഞു for വെൎവ്വിപിരിഞ്ഞു it disunited, or he detached himself; അവൎചത്തുപൊയി, they are dead, may be written അവച്ചത്തുപൊയി,

The letter ൺ is in a similar manner vocalized, with following letters; but sometimes it is united with the succeeding consonant; thus പെങ്ങ്കെട്ടു, matrimony, may be written പെക്കെട്ടു; and പെൺപൈതൽ a young girl or, പെമ്പൈതൽ, പെൺപിള്ളെ; പെൺവൎഗ്ഗം is properly written പെമ്വൎഗ്ഗം the female sex.

The same takes place with the ൻ final, അവൻതന്നെ, himself, is written അവതന്നെ; ഞാൻതന്നെ I myself ഞാതന്നെ; ഉടൻതന്നെ this instant ഉടതന്നെ; whence arises the junction of letters, which may be seen in the alphabet, such as ന്ത ന്ദ ന്ധ ന്ന &c.

The final ം is, sometimes, united with a following consonant, as if it was ൻ, thus വരുംതാനും is generally written വരുന്താനും yet he will come; ചെയ്യുംതാനും I will do ചെയ്യുന്താനും &c.

Fourthly, observe that the vowels are only used in the beginning of a word, hence if അ, or ഇ be followed by any vowel this latter is changed into വ, വി, വു, വെ, വൊ, as അവൻ, that person, instead of അ അൻ; ഇവൻ instead of ഇ അൻ this person; ഇവ്വൂഴം instead of ഇ ഊഴം this time, or turn.

If ക or കി be found in the middle of a word, it is doubled

led, to distinguish it from ൻ, as ഇക്കൎമ്മം this sacrifice; കൈക്കൊള്ളുന്നു to receive, from കൈ, and കൊള്ളുന്നു.

Finally, observe that, if ൻ, or ം at the end of a word, be followed by the consonant ന, from the junction of the two is formed the double letter ന്ന, thus വരുംനെരത്തു, when he will come, write വരുന്നെരത്തു; അവൻനാഴികൊണ്ടു, he took the measure, is written അവന്നാഴിയെക്കൊണ്ടു; but this is less frequent in prose than in poetry.

Whence it appears that, in order to write well, a perfect knowledge of the language is required, as well as of all the combinations of the letters, which are not few, but which may be all acquired by a desire to learn, and unremitted application.

LECTURE THIRTEENTH,

Of the principal Seasons of the year, and of life, the signs of the Zodiac, the months, days of the week, and planets.

The Malabarians know but two vicissitudes of seasons; the fair weather, and the rainy season, and which may be called their summer, and winter; the former they call വെനൽ, വെയിലുള്ളകാലം the fair, or season of sun shine; and the latter വൎഷം, or മഴയുള്ളകാലം the rainy season.

The year is called കാലം, ആണ്ടു, വൎഷം, സംവൎഷം, അബ്ദം hence ഇക്കാലം, ഇയ്യാണ്ടു this year; കഴിഞ്ഞകാലം, or കഴിഞ്ഞാണ്ടു last year വരുന്നകാലം the ensuing year.

The

The year of one's age is called വയസ്സ്.

An age is called യുഗം, of which they reckon four, anſwering to the Golden, Silver, Braſs, and Iron ages of the European mythology, which they call കൃതയുഗം, ത്രേതായുഗം, ദ്വാപരയുഗം, കലിയുഗം, Krada, Treda, Dwapara and Kali.

The Malabars compute their preſent Era from the building of the City കൊല്ലം, (Kollam) once a flouriſhing place, now called Coillao, or Quilon; thus the year 1796 correſponds to the Malabar calculation 971, and is written by them കൊല്ലം തൊള്ളായിരത്തെഴുപത്തൊന്നാം കാലം, or ഒന്നാമത്.

Leap year is called കൂട്ടുകാലം.

Thoſe who live in the Island of വെപ്പി, Veppi, or vaypin, compute from the time at which the ſea began to retreat from their land, and the above ſaid year will crreſpond with their date of 456, commencing the year on the firſt of ſeptember.

We reckon both from the Malabar, and Chriſtian; the latter is with us മിശിഹാപിറന്നു, or ക്രിസ്തുകണ്ണകാലെ ആയിരത്തെഴുനൂറ്റെ തൊണ്ണൂറ്റാറാം കാലം one thouſand ſeven hundred and ninety ſix years after the birth of Chriſt, or according to Engliſh computation.

The months are derived from the ſigns of the Zodiac, and are as follows.

മകരം.

മകരം Capricorn, is made മകരമാസം. January, from this name മകരം, and മാസം; a month.

കുംഭം, or കുംഭം a Pitcher (aquarius) കുംഭമാസം February.

മീനം the fishes മീനമാസം March.

മേടം the ram മേടമാസം April.

ഇടവം the bull ഇടവമാസം May.

മിഥുനം the twins മിഥുനമാസം June.

കർക്കിടകം the crab കർക്കിടകമാസം July, or കർക്കടകം or കർക്കടകമാസം.

സിംഹം the Lion സിംഹമാസം August, or സിങ്ങം, or സിങ്ങ, or ചിങ്ങമാസം.

കന്നി the Virgin, കന്നിമാസം September, or കന്യാ a Virgin, കന്യാമാസം.

തുലാം the balance തുലാമാസം October.

വൃശ്ചികം the Scorpion വൃശ്ചികമാസം November.

ധനുവ the Archer ധനുവമാസം December, or ധനുസ്സ; idem in the Samscrit tongue.

If you add to the foregoing, instead of മാസം a word of the same signification viz. ഞായറ് you will have മകരഞായറ് the month of January; കുംഭഞായറ് the month of february &c.

The month is also called തിങ്ങൾ; but this it, must be remembered, cannot be added to the signs of the zodiac.

ആഴ്ച the week is called ആഴ്ച, or ആഴ്ചവട്ടം.

The

The days of the week are taken, like the Roman, from the names of the Planets as ഞായറാഴ്ച, or ഞായറാഴ്ച sunday; തിങ്കളാഴ്ച monday; ചൊവ്വ Mars ചൊവ്വാഴ്ച Tuesday; ബുധൻ Mercury ബുധനാഴ്ച wednesday; വ്യാഴം Jupiter വ്യാഴാഴ്ച thursday; വെള്ളി Venus വെള്ളിയാഴ്ച friday; ശനി Saturn ശനിയാഴ്ച saturday.

ആഴ്ചതോറും daily; the final ആ of this word is long, and it is declined like പട war.

The day is called ദിവസം, ദിനം, അഹസ്സ്, and നാൾ tho' sometimes ആഴ്ച; but in reckoning the days of the moon's increase, or decrease the word ദിവസ is always used, and never ദിവസം, മൂന്നാം ദിവസ the third day, നാലാംദിവസ the fourth.

The word പക്കം is also used in the same sense, as എത്രാംദിവസ, or എത്രാംപക്കമായി how many days of the moon's age? മൂന്നാംദിവസ, or മൂന്നാംപക്കം the third day; അഞ്ചാംദിവസ, or അഞ്ചാംപക്കം the fifth day; പതിമൂന്നാംദിവസ, or പതിമൂന്നാംപക്കം the thirteenth day.

The anniversary of a person's death is called ആണ്ടുശ്രാദ്ധം, ശ്രാദ്ധം signifying day of death.

The day is called പകൽ in contradistinction to the night, which is called രാവ, രാത്രി, നിശി.

A holy day പെരുനാൾ.

A Birth day is പിറനാൾ; of a king തിരുനാൾ.

An unlucky day is termed ദുർദ്ദിനം, or ദുർദ്ദിവസം, and ചീത്തദിവസം.

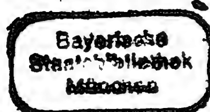
To

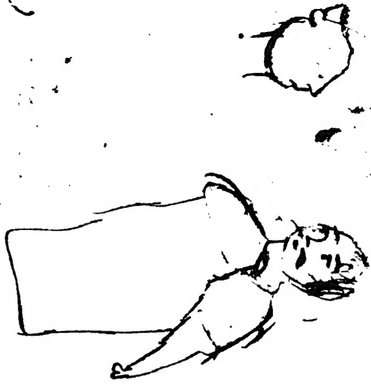
To observe the day whether lucky, or not നാൾനൊക്കുന്നു; നാളുനൊക്കുന്നു.

ഇവൊളം ഞങ്ങൾക്കുവെണ്ടി സ്നെഹിച്ചു ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നവൻ നല്ലനാളുനൊക്കി ചന്ദ്രദ്വീപിലെക്കു പൊകയും ചെയ്തു the good man, who strived all in his power for our sakes, having observed a lucky day, went to Chandra-diva.

൯൭൫ ആമത ധനുവമാസം ൩ ാം തിങ്കളാഴ്ച നാൾ ശ്രീരാമസ്വാമിയുടെ തിരുനാളാകകൊണ്ടു ഗണപതിയെ പ്രാർത്ഥിച്ചു കൂടാതെ അച്ചുകൂട്ടി തീർത്തതു കൊഴിക്കൊട്ടു പടിപ്പുരവീട്ടിൽ പണ്ടാരം രാമസ്വാമി; it was young Pandaram Ram Swamy, of the house of Padipura in Calicut, who, observing that monday the third day of the month of Danoo of the Malabar year 975 (16th. December 1799) was the anniversary of the birth of Ram Swamy (The Lord, and Master) having implored Ganabady (God of Wisdom,) put in the last type that brings this first attempt at an English Malabar Grammar to an

END

60-1-5

11 1806

165

